

Arrest

nr. 278 982 van 19 oktober 2022
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. VAN VRECKOM
Adolphe Lacomblélaan 59-61/5
1030 SCHAARBEEK

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jemenitische en Egyptische nationaliteit te zijn, en X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, en die handelen in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X, X, X en X, op 15 juni 2022 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 12 mei 2022 tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 augustus 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN VRECKOM, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat E. BUYLE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Eerste verzoekende partij komt op 27 april 2003 in België aan in bezit van een Schengenvisum kort verblijf.

1.2. Op 19 juni 2003 dient eerste verzoekende partij een aanvraag tot machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) in.

- 1.3. Op 23 maart 2006 wordt de onder punt 1.1. vermelde aanvraag onontvankelijk verklaard. Op 8 mei 2006 wordt de eerste verzoekende partij tevens het bevel om het grondgebied te verlaten gegeven.
- 1.4. Op 13 november 2009 dient de eerste verzoekende partij andermaal een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet in.
- 1.5. Op 1 maart 2011 wordt eerste verzoekende partij in navolging van haar onder punt 1.4. vermelde aanvraag gemachtigd tot onbeperkt verblijf.
- 1.6. Op 6 november 2014 wordt eerste verzoekende partij, samen met haar zoon Z.A., °x.05.2001, staande gehouden door de grenscontrole. Uit de beslissing tot terugdrijving blijkt dat eerste verzoekende partij sinds 18 oktober 2012 het Schengengrondgebied heeft verlaten en geen recht op terugkeer heeft. Eerste verzoekende partij stelt tevens dat haar echtgenote in Marokko woont en zij de intentie heeft naar daar terug te keren. Haar verblijfskaart wordt ingetrokken. Zij wordt samen met haar zoon op 7 november 2014 ondergebracht in een FITT-woning met oog op terugdrijving.
- 1.7. Op 17 november 2014 blijkt dat eerste verzoekende partij met haar zoon verdwenen is uit de FITT-woning en de geplande terugdrijving aldus geen doorgang kan vinden.
- 1.8. Op 27 maart 2015 dient eerste verzoekende partij, samen met vijf kinderen een verzoek tot internationale bescherming in. Zij stelt de Jemenitische nationaliteit te hebben.
- 1.9. Ook tweede verzoekende partij, die op 13 december 2014 België is binnen gekomen met een visum kort verblijf, dient op 27 maart 2015 een verzoek tot internationale bescherming in. Zij stelt tevens dat haar echtgenoot de Jemenitische nationaliteit heeft.
- 1.10. Op 28 oktober 2015 worden eerste en tweede verzoekende partij alsook de vijf kinderen, resp. geboren x/05/2001, x/09/2004, x/10/2006, x/01/2008 en x/10/2013, erkend als vluchteling.
- 1.11. Op x juli 2015 wordt hun zesde kind geboren.
- 1.12. Op 13 juli 2016 vraagt de Dienst Vreemdelingenzaken de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het vluchtelingenstatuut in te trekken nu uit informatie van de luchtvaartpolitie gebleken is dat eerste verzoekende partij op 11 mei 2016 gecontroleerd werd en zij in bezit was van een Egyptisch paspoort afgeleverd op 16 januari 2010.
- 1.13. Op 21 juni 2017 trekt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de vluchtelingenstatus van gans het gezin in. Er blijkt immers dat eerste verzoekende partij verzwegen heeft dat zij tevens de Egyptische nationaliteit heeft.
- 1.14. Op 17 augustus 2017 trekt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voormelde beslissing in.
- 1.15. Op 17 oktober 2018 treft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een nieuwe beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus van het ganse gezin. In deze beslissing werd de vrees voor vervolging of het reëel risico op het lijden van ernstige schade in Egypte beoordeeld. De commissaris-generaal wijst erop dat een terugleiding naar Egypte geen probleem vormt.
- 1.16. Op 26 maart 2019 wordt het beroep tegen de intrekkingsbeslissing vermeld onder punt 1.15. door de Raad verworpen bij arrest nr. 218 909.
- 1.17. Op 5 april 2021 wordt het gezin op de hoogte gesteld door de Dienst Vreemdelingenzaken dat hun verblijfssituatie zal onderzocht worden en dat de mogelijkheid bestaat dat hun verblijfsrecht wordt beëindigd of ingetrokken alsook dat een inreisverbod wordt getroffen. Er wordt hen gevraagd de bijgevoegde vragenlijst in te vullen inzake hun persoonlijke situatie. Er wordt verwezen naar hun recht gehoord te worden in kader van artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.
- 1.18. Omdat het gezin het Nederlands niet machtig is, vragen zij uitstel te verlenen teneinde een advocaat te raadplegen die hen kan helpen bij het invullen van de vragenlijst. Dit uitstel wordt door de Dienst Vreemdelingenzaken toegestaan tot en met 30 april 2021.

1.19. Op 27 april 2021 bezorgen de verzoekende partijen de ingevulde vragenlijst.

1.20. Op 17 mei 2021 wordt beslist tot beëindiging van het verblijfsrecht van het ganse gezin met bevel om het grondgebied te verlaten.

1.21. Bij arrest nr. 263 358 van 5 november 2021 worden de onder punt 1.20. vermelde beslissingen vernietigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.22. Op 1 december 2021 wordt de VSSE door Dienst Vreemdelingenzaken gecontacteerd met volgende vraag:

“(..) Kan u mij inlichten, in het kader van de administratieve opvolging van het dossier, of betrokkene momenteel nog steeds aanzien wordt als salafist of als iemand die nog steeds gelinkt is aan de Moslimbroeders?

Beschikt u verder over enige informatie die kan meegedeeld worden omtrent de ‘Saudi school’ in Parijs, een instelling van het ‘Ministry of Education – General Directorate of Saudi Schools’ van Saoedi-Arabië, waar de oudste zoon van betrokkene (..) in 2018-2019 onderwijs heeft gevolgd?

(..)”

Op 1 februari 2022 antwoordt de VSSE: *“(..) we beschikken niet over recente of pertinente inlichtingen die we kunnen meedelen. De school in Parijs is ons onbekend (..)”*

1.23. Op 18 januari 2022 vraagt het gezin via de diplomatieke post te Istanbul een terugkeervisum voor België aan. Op 28 maart 2022 gaat de bevoegde dienst akkoord met de afgifte van het visum.

1.24. Op 14 februari 2022 worden eerste en tweede verzoekende partij ingelicht van het feit dat hun verblijfssituatie wordt onderzocht en worden zij gevraagd de bijgevoegde vragenlijst in te vullen. Er wordt verwezen naar hun recht gehoord te worden in kader van artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. Dit schrijven wordt aangetekend verzonden op 15 februari 2022. Aangezien eerste en tweede verzoekende partij zich op dat moment in Turkije bevinden, wordt een nieuwe termijn van 15 dagen toegekend om de vragenlijst in te vullen. Verzoekende partijen vragen nogmaals uitstel omdat zij het Nederlands niet machtig zijn en hun advocaat die hen moet bijstaan op vakantie is.

1.25. Op 7 april 2022 zendt de advocaat van verzoekende partijen de stukken in verband met het hoorrecht naar de Dienst Vreemdelingenzaken.

1.26. Op 12 mei 2022 wordt beslist tot beëindiging van het verblijf van eerste en tweede verzoekende partij en vijf kinderen met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit zijn de bestreden beslissingen, die luiden als volgt:

Ten aanzien van eerste verzoekende partij:

“BESLISSING TOT BEËINDIGING VAN HET VERBLIJF MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

Mijnheer

naam : A.-Z. (..) voornaam : A. N. N. (..) geboortedatum : (...)1976

geboorteplaats: Jeddah nationaliteit : Jemen (Rep.)

Krachtens artikel 11, § 3, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf en wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen, binnen 30 dagen vanaf de kennisgeving van deze beslissingen, omwille van volgende redenen:

Op 19/06/2003 diende u in toepassing van artikel 9, § 3, van de wet van 15 december 1980 een aanvraag tot verblijfsmachtiging in. Deze aanvraag werd op 23/03/2006 negatief afgesloten met een niet-ontvankelijkheidsbeslissing. Vervolgens diende u op 13/11/2009 in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 een nieuwe aanvraag tot verblijfsmachtiging in. Op 01/03/2011 werd u in toepassing van artikel 9 en artikel 13 van de wet van 15 december 1980 gemachtigd tot verblijf en werd u in het bezit gesteld van een B-kaart.

In uw Jemenitisch nationaal paspoort - nr. xxx, afgeleverd te Jeddah op 10/07/2010 - staat echter een uitreisstempel waaruit blijkt dat u op 18/10/2012 België verlaten heeft. Pas op 06/11/2014 reisde u vanuit Marokko terug naar België, waar u werd tegengehouden aan de grens. Gezien u het Belgisch grondgebied op dat ogenblik meer dan twee jaar had verlaten, werd uw B-kaart ingetrokken en verloor u op 27/11/2014 uw recht op verblijf in België.

Op 27/03/2015 diende u samen met uw overige gezinsleden een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en verklaarde u hierbij enkel over de Jemenitische nationaliteit te beschikken. Op 28/10/2015 heeft het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) u de vluchtelingenstatus toegekend, een beslissing waarvan u op 29/10/2015 in kennis werd gebracht.

Op 11/05/2016 was u echter het voorwerp van een politiecontrole op de luchthaven van Zaventem, waar u vertrok voor een reis naar Istanboel (Turkije). U was hierbij in het bezit van een Egyptisch paspoort, afgeleverd op 16/01/2010 en geldig tot 15/01/2017 en uw Belgische verblijfstitel. Gezien u in het bezit was van een Egyptisch paspoort, stond het vast dat u niet enkel over de Jemenitische nationaliteit beschikt maar eveneens de Egyptische nationaliteit. Daarnaast is uit het Egyptisch paspoort gebleken dat u niet in Jeddah (Saoedi-Arabië) geboren zou zijn, maar in El Giza (Egypte). Op basis van deze informatie heeft de DVZ bijgevolg vastgesteld dat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming bedrieglijke verklaringen heeft afgelegd en dat u bewust belangrijke informatie heeft achtergehouden, namelijk het feit dat u de Egyptische nationaliteit heeft.

Derhalve werd op 13/07/2016 in toepassing van artikel 49, § 2, eerste lid, tweede zin, en artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen een vraag tot intrekking van uw vluchtelingenstatus overgemaakt aan het CGVS. Om u de mogelijkheid te bieden alle elementen aan te brengen die het behoud van uw internationale beschermingsstatus kunnen rechtvaardigen, werd u door het CGVS op 24/10/2016 uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud op 14/11/2016. U heeft echter geen gevolg gegeven aan deze uitnodiging.

Het CGVS heeft vervolgens op 22/06/2017 uw vluchtelingenstatus ingetrokken in toepassing van 55/3/1, § 2, 2C, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een beslissing waarvan u op 23/06/2017 in kennis werd gebracht. Op 24/07/2017 diende u bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) een schorsend beroep in tegen deze beslissing. Het CGVS heeft vervolgens op 18/08/2017 haar beslissing tot intrekking van uw vluchtelingenstatus van 22/06/2017 ingetrokken.

Om u de mogelijkheid te bieden alle elementen aan te brengen die het behoud van uw internationale beschermingsstatus kunnen rechtvaardigen, werd u door het CGVS op 12/09/2017 gehoord, bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is.

Op 17/10/2018 heeft het CGVS uw vluchtelingenstatus ingetrokken in toepassing van 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een beslissing waarvan u op 18/10/2018 in kennis werd gebracht. Het CGVS was immers van oordeel dat gezien u zowel de Egyptische als de Jemenitische nationaliteit heeft, er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat u zich naar Egypte kan begeven om aan de situatie in Jemen te ontkomen. Het CGVS stelde vast dat de vluchtelingenstatus u destijds werd toegekend op grond van door u verkeerd weergegeven, achtergehouden en valse verklaringen - het achterhouden van de Egyptische nationaliteit en de mogelijkheid om u naar Egypte te begeven - die doorslaggevend zijn geweest voor uw erkenning als vluchteling, namelijk uw identiteit. Het CGVS was dus van oordeel dat u niet mag worden teruggeleid naar Jemen, doch wel naar Egypte. Volledigheidshalve wijzen we er ten slotte op dat het CGVS op 17/10/2018 eveneens de vluchtelingenstatus van uw echtgenote en uw zes kinderen heeft ingetrokken.

Op 19/11/2018 heeft u bij de RVV een schorsend beroep ingediend tegen de beslissing van het CGVS tot intrekking van de vluchtelingenstatus. De RVV heeft op 29/03/2019 het beroep verworpen en de beslissing van het CGVS in beroep bevestigd. Derhalve is de intrekking van uw vluchtelingenstatus in toepassing van artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen definitief geworden.

Gezien uw vluchtelingenstatus definitief werd ingetrokken op grond van artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980, staat het vast dat de minister of zijn gemachtigde kan beslissen om uw verblijf te beëindigen en u een bevel om het grondgebied te verlaten te geven krachtens artikel 11, § 3, tweede lid, van de wet van 15 december 1980. Hierbij wordt onder meer rekening gehouden met de duur van uw verblijf in België, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met uw land van herkomst.

In het kader van de evaluatie van uw verblijfsrecht werd u op 23/03/2021 via een aangetekend schrijven, dat door de DVZ verzonden werd naar het laatste adres vermeld in het Rijksregister, uitgenodigd om alle documenten en elementen aan te brengen waarvan u het nodig acht dat de DVZ hiervan kennis heeft

teneinde uw situatie correct in te schatten, zodoende een beslissing tot intrekking of beëindiging van uw verblijfsrecht te verhinderen of beïnvloeden (artikel 62, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980). Op 28/04/2021 bezorgde u de DVZ de ingevulde vragenlijsten van u en uw echtgenote, met volgende bijlagen: een kopie van uw Belgisch reisdocument voor vluchtelingen, net als dat van uw echtgenote en uw kinderen; een kopie van uw Belgische verblijfstitel en die van uw echtgenote; Certificat de présence parentale (ONE - Office de la naissance et de l'enfance) voor A.-Z., L. (...) (° x/07/2015) en A.-Z. (...), N. A. N. (...) (°x/10/2013); onderzoeksresultaten van de dienst nucleaire geneeskunde van het CHIREC - Delta Ziekenhuis dd. 17/01/2019, op naam van uw echtgenote; een attest van gezinssamenstelling dd. 19/03/2021; twee voorschriften voor medische onderzoeken bij 'Iris Ziekenhuizen Zuid' op uw naam dd. 18/02/2021; een attest dd. 03/07/2018 waaruit blijkt dat u een inburgeringscursus heeft gevolgd tussen 04/12/2017 en 22/12/2017; medische documenten op naam van uw echtgenote in verband met medische onderzoeken dd. 16/02/2021 en 28/02/2021; een medisch attest van 10/02/2021 waaruit blijkt dat u op 26/05/2021 een operatie gepland heeft; een document van FOD Financiën i.v.m. 'M. SPRL'.

Op 17/05/2021 werd door de DVZ in toepassing van artikel 11, § 3, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen een einde gemaakt aan uw verblijf en werd u een bevel om het grondgebied te verlaten genomen. Voor uw echtgenote, uw minderjarige kinderen en uw meerderjarig kind werd eveneens een beslissing tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten genomen in toepassing van artikel 11, § 3, tweede lid van de wet van 15 december 1980. Deze beslissingen werden door de RVV in beroep op 05/11/2021 vernietigd.

Op 14/02/2022 werd u in het kader van de evaluatie van uw verblijfsrecht via een aangetekend schrijven, dat door de DVZ verzonden werd naar het laatste adres vermeld in het Rijksregister, uitgenodigd om alle documenten en elementen aan te brengen waarvan u het nodig acht dat de DVZ hiervan kennis heeft teneinde uw situatie correct in te schatten, zodoende een beslissing tot intrekking of beëindiging van uw verblijfsrecht te verhinderen of beïnvloeden (artikel 62, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980). Gezien er niet binnen de wettelijk bepaalde termijn geantwoord werd op dit schrijven, werd door de DVZ op 18/03/2022 contact opgenomen met uw advocaat. Vervolgens werden de vragenlijsten in het kader van het hoorrecht op 24/03/2022 digitaal en via uw advocaat opnieuw aan u overgemaakt en werd u opnieuw een termijn van 15 dagen geboden om alle documenten en elementen aan te brengen waarvan u het nodig acht dat de DVZ hiervan kennis heeft teneinde uw situatie correct in te schatten. Op 07/04/2022 heeft de DVZ vervolgens een de ingevulde vragenlijsten voor u en uw echtgenote ontvangen via uw advocaat, samen met volgende bijlagen: begeleidende brief dd. 06/04/2022; attest van inburgering dd. 03/07/2018; medisch attest dd. 10/02/2021; kopie van een huurovereenkomst; kopie van verzoekschrift bij de RVV; een brief van een Egyptische Procureur-generaal; een brief van een Egyptische advocaat; artikel van Human Rights Watch "Egypt- events of 2020" dd. 29/03/2020; artikel van de New Arab "Amnesty International slams Egypt muslim brotherhood death sentences in Ess shameful" dd. 15/06/2021; brief van Inès Osman van Mena Rights Group en Josh Cooper van ALQST for human rights dd. 30/07/2021; attest van de Ambassade van Egypte; mail van Amnesty International betreffende de risico's op vervolging in Egypte van sympathisanten en leden van de Moslimbroeders; brief van Inès Osman van Mena Rights Group dd. 16/07/2021; arrest van de RVV dd. 05/11/2021; de begeleidende brief in het kader van het hoorrecht van uw meerderjarige zoon; brief aan het Belgische consulaat in Turkije dd. 18/01/2022 en een medisch attest dd. 07/12/2021.

Bij het nemen van deze beslissingen tot beëindiging van uw verblijf en het bevel om het grondgebied te verlaten zal met al deze elementen, evenals met alle andere actueel in uw dossier aanwezige elementen rekening worden gehouden. Er wordt bovendien rekening gehouden met de duur van uw verblijf in het Rijk, het bestaan van banden met uw land van verblijf of met het ontbreken van banden met uw land van oorsprong, met uw leeftijd en met de eventuele gevolgen voor u en uw familieleden.

Dienaangaande herhalen we dat u reeds op 19/06/2003 een aanvraag tot verblijfsmachtiging indiende, die negatief afgesloten werd op 23/03/2006. Vervolgens diende u op 13/11/2009 een nieuwe verblijfsmachtiging in en werd u in toepassing van artikel 9 en artikel 13 van de wet van 15 december 1980 gemachtigd tot verblijf. Gezien u hierna het Belgisch grondgebied meer dan twee jaar verlaten heeft, werd uw B-kaart ingetrokken en verloor u op 27/11/2014 uw recht op verblijf in België.

Op 27/03/2015 diende u samen met uw echtgenote en uw vijf kinderen een verzoek om internationale bescherming in bij de DVZ. Op 28/10/2015 heeft het CG VS u de vluchtelingenstatus toegekend. Derhalve is er in uw hoofdte pas sprake van een regelmatig en ononderbroken verblijf in België sinds het indienen van dit verzoek om internationale bescherming. De DVZ stelt dan ook vast dat u op heden zeven jaar in België verblijft. Daarnaast verbleef u eerder tussen 01/03/2011 en 27/11/2014 voor een periode van ruim drie en een half jaar op regelmatige wijze in België, doch was u daarvan slechts anderhalf jaar effectief in België.

De DVZ wijst er echter op dat het loutere feit dat u op heden zeven jaar op regelmatige en ononderbroken wijze in België verblijft op zich niet voldoende is om aan te tonen dat u dermate diepgaande banden heeft

aangeknoopt in de Belgische samenleving, noch om te getuigen van doorgedreven integratie of hechte sociale of culturele banden met de Belgische samenleving te spreken. De DVZ stelt immers vast dat u het merendeel van uw leven elders dan in België heeft doorgebracht. Uit de beslissing van het CGVS tot intrekking van uw vluchtelingenstatus op 17/10/2018 blijkt immers dat u op 03/10/1976 geboren bent te Jeddah (Saoedi-Arabië), dat uw vader de Jemenitische nationaliteit had en uw moeder de Egyptische nationaliteit. Tijdens uw gehoor op 31/03/2015 bij de DVZ in het kader van uw verzoek om internationale bescherming verklaarde u opgegroeid te zijn in Saoedi-Arabië en dat u er naar school bent gegaan. Zo verklaarde u tijdens uw interview bij de DVZ dat u er naar de universiteit ging, maar dat u deze niet afmaakte en dat u er tewerkgesteld was, wat u eveneens in het kader van het hoorrecht verklaarde. De DVZ stelt dan ook vast dat u ruim het merendeel van uw leven in dit land heeft verbleven.

Daarnaast verklaarde u bij het CGVS dat u sinds 2000 regelmatig naar België heeft gereisd. Doch stelt de DVZ vast dat uw vijf oudste kinderen allen in Jeddah geboren werden en dit op x/05/2001; x/09/2004; x/10/2006; x/01/2008; x/10/2013. Hieruit kan afgeleid worden dat u ook na 2000 regelmatig in Saoedi-Arabië verbleef. Volgens uw eigen verklaringen verbleef uw vader in Saoedi-Arabië en heeft u er vijf halfbroers en halfzussen.

Bovendien staat vast dat u ook de Egyptische nationaliteit heeft. Uw moeder heeft immers de Egyptische nationaliteit en verblijft er met uw vier halfbroers en halfzussen. Uit de elementen van het dossier blijkt tevens dat u tussen 2012 en 2013 - toen u in België gemachtigd was tot verblijf in toepassing van artikel 9 en artikel 13 van de wet van 15 december 1980 - in Egypte heeft verbleven.

Derhalve dient de DVZ vast te stellen dat u ruim het merendeel van uw leven elders dan in België heeft doorgebracht. U bent elders opgegroeid, geschoold en u was er tewerkgesteld. Bovendien is het Arabisch uw moedertaal. Daarnaast heeft u niet enkel de Jemenitische nationaliteit maar eveneens de Egyptische nationaliteit.

In het kader van het hoorrecht heeft u verklaard Frans te spreken, een inburgeringscursus te hebben gevolgd en gaf u aan gewerkt te hebben in België, zonder verdere verduidelijking.

De DVZ dient echter vast te stellen dat u op heden geenszins een van de officiële landstalen machtig bent. Op 15/06/2021 had u immers een gesprek met een medewerker van de DVZ in het kader van een begeleidingstraject met betrekking tot vrijwillige terugkeer. Uit dit gesprek is gebleken dat u nood had aan een tolk, gezien u zelf geen Nederlands spreekt en nauwelijks Frans. Gevraagd naar uw tewerkstelling gaf u aan sinds 2016 niet meer te werken en dat ook uw echtgenote niet tewerkgesteld is.

Op 02/04/2022 heeft u bovendien een mail verstuurd naar de DVZ waarin u aangaf dat zowel u als uw echtgenote de Nederlandse taal niet machtig zijn.

We herhalen dat u op heden zeven jaar op legale wijze in België verblijft, doch u de laatste zes jaar volgens uw eigen verklaringen niet tewerkgesteld was en dat u geen officiële landstaal machtig bent. De DVZ kan dan ook vaststellen dat er in uw hoofde geenszins sprake is van verregaande inspanningen tot integratie in de Belgische samenleving. Het loutere feit dat u in België een attest van inburgering heeft weten te behalen gedurende een regelmatig verblijf van zeven jaar is geenszins voldoende om van hechte sociale banden met de Belgische samenleving te getuigen.

In het kader van de evaluatie van het artikel 8 van het EVRM wijst de DVZ er daarnaast op dat het niettemin mogelijk is dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen heeft opgebouwd en dat u eventueel een sociaal leven heeft opgebouwd, doch u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bepaalde sociale bindingen heeft opgebouwd in de Belgische samenleving, die dermate hecht zouden zijn dat zij deel uitmaken van uw sociale identiteit zodat deze onder een beschermenswaardig privéleven in de zin van artikel 8 van het EVRM vallen. We herhalen dienaangaande nogmaals dat u in het kader van het hoorrecht dan ook ruim de mogelijkheid heeft gekregen om deze eventuele banden aan te tonen.

De DVZ stelt immers vast dat u op 15/06/2021 en 05/07/2021 gesprekken had met een medewerker van de DVZ te Brussel. Uit deze gesprekken blijkt dat uw kinderen allen internationaal geschoold zijn middels afstandsonderwijs. Ook uit een ander gesprek met een medewerker van de DVZ dat plaatsvond op 15/06/2021 blijkt dat al uw kinderen internationaal geschoold worden middels afstandsonderwijs. De DVZ kan derhalve vaststellen dat u ook via uw kinderen geen bijkomende banden met de Belgische samenleving heeft opgebouwd. Uw kinderen zijn namelijk niet ingeschreven in het Belgische onderwijs maar volgen internationaal onderwijs via afstandsonderwijs. Op de vraag van de medewerker van de DVZ wat u en uw gezinsleden aan België bindt, komen u en uw echtgenoot dan ook niet verder dan het loutere feit dat uw kind hier geboren is en dat u hier veilig zou zijn. De DVZ stelt dan ook vast dat uw vier andere minderjarige kinderen elders geboren werden en dat het loutere feit dat één kind in België geboren is geenszins kan aantonen dat u in de Belgische samenleving sociale bindingen heeft opgebouwd die onder een beschermenswaardig privéleven zouden vallen. We herhalen immers dat het kind zelfs niet schoolgaande is in België. Dat u in België veilig zou zijn, kan evenmin aantonen dat u voor uw privéleven gebonden bent aan België.

Op geen enkele wijze heeft u het dan ook weten aan te tonen dat de banden die u eventueel in de Belgische samenleving bent aangegaan de gebruikelijke banden zouden overstijgen en dat u voor het

uitoefenen van uw privéleven gebonden bent aan België. Een schending van artikel 8 van het EVRM wordt in dit verband dan ook geenszins aannemelijk gemaakt bij het nemen van deze beslissingen tot beëindiging van uw verblijfsrecht en het bevel om het grondgebied te verlaten.

Derhalve stelt de DVZ vast dat u niet heeft kunnen aantonen dat uw banden met de Belgische samenleving dermate hecht zouden zijn dat deze beslissingen niet zouden kunnen worden genomen. Er is in uw hoofde geenszins sprake van diepgaande pogingen tot integratie. We herhalen immers dat u op heden zeven jaar op regelmatige basis in België verblijft en dat u daarvoor reeds 3,5 jaar op regelmatige basis in België heeft verbleven, doch u geen officiële landstaal machtig bent. Het loutere feit dat u een inburgeringscursus heeft gevolgd en dat u eerder tewerkgesteld was, toont dan ook niet aan dat er in uw hoofde sprake is van verregaande pogingen tot integratie.

De DVZ wijst er bovendien op dat indien u toch bijkomende inspanningen tot integratie ondernomen zou hebben, dit geenszins afbreuk doet aan het feit dat u uw verblijfsrecht initieel geopend heeft met het gebruik van valse verklaringen. We stellen immers vast dat u uw verblijfsecht geopend heeft op basis van een vluchtelingenstatus die op 17/10/2018 door het CGVS werd ingetrokken krachtens artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980 en die bijgevolg geacht moet worden als nooit te hebben bestaan. Het CGVS heeft u de vluchtelingenstatus immers destijds toegekend op grond van door u verkeerd weergegeven en valse verklaringen die doorslaggevend zijn geweest voor uw erkenning als vluchteling, namelijk uw identiteit. U heeft bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming uw Egyptische nationaliteit achtergehouden, evenals de mogelijkheid om u naar Egypte te begeven. De DVZ stelt dan ook vast dat u bij het afleggen van deze frauduleuze verklaringen redelijkerwijs kon verwachten dat u uw verblijfsrecht op een bedrieglijke wijze geopend heeft en dat deze valse verklaringen een invloed konden hebben op uw verblijfsrechtelijke situatie. U bent derhalve volledig zelf verantwoordelijk voor de situatie waarin u zich nu bevindt.

Uit de beslissing van het CGVS tot intrekking van uw vluchtelingenstatus van 17/10/2018 blijkt dat er immers redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat u zich naar Egypte kan begeven om aan de situatie in Jemen te ontkomen en dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals begrepen in de definitie van subsidiaire bescherming in Egypte niet aannemelijk heeft gemaakt. Bovendien was het CGVS van oordeel dat u er in het verleden voor gekozen heeft om bewust te liegen bij de Belgische asielinstanties over uw Egyptische nationaliteit en dat dit significant is voor uw algemene geloofwaardigheid. Volgens het CG VS ging het hierbij om een weloverwogen leugen gezien u veronderstelde dat uw Egyptische nationaliteit een negatieve impact zou hebben op de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming.

We herhalen immers dat u op 11/05/2016 het voorwerp was van een politiecontrole op de luchthaven van Zaventem, waar u vertrok voor een reis naar Istanboel (Turkije). U was hierbij in het bezit van een Egyptisch paspoort, afgeleverd op 16/01/2010 en geldig tot 15/01/2017. Dit paspoort werd hierbij in beslag genomen, gezien er vermoedens waren dat dit vals was. Al kort nadien werd u echter een nieuw Egyptisch paspoort afgeleverd, namelijk op 13/08/2016. U kan het dan ook niet aannemelijk maken dat u een persoonlijke vrees voor vervolging dient te koesteren voor de Egyptische autoriteiten, noch dat u geen banden heeft met Egypte. Het CGVS was in haar beslissing immers van oordeel dat de geloofwaardigheid van uw vrees voor Egypte ondergraven wordt door de vele contacten die u nog met de Egyptische autoriteiten heeft gehad sinds 2013 en dus na het aantreden van het huidige militaire regime dat u stelt te vrezen.

Zo werd u op 16/12/2014 te Cairo (Egypte) een Marokkaans visum afgeleverd. Tevens wendde u zich te Saoedi-Arabië tot het Egyptisch consulaat om een nieuw Egyptisch paspoort aan te vragen, hetgeen u kreeg op 13/08/2016. Vervolgens kreeg u op 23/01/2017 een attest van de Egyptische ambassade in Brussel om de authenticiteit van uw vorige Egyptisch paspoort aan te tonen. Het CGVS stelde bovendien vast dat u bij de politiecontrole te Zaventem van 11/05/2016 in het bezit was van een frequent flyer-kaart van 'Egyptair' en dat dit document regelmatige reizen naar en een zekere band met Egypte suggereert. Zelf verklaarde u dat u uw Egyptisch paspoort nodig had om uw moeder te kunnen bezoeken. Derhalve staat vast dat u op heden nog steeds banden met Egypte onderhoudt. Ook na het indienen van uw verzoek om internationale bescherming heeft u immers herhaaldelijk contact gehad met de huidige Egyptische autoriteiten. De DVZ kan derhalve het CGVS volgen in de vaststelling dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals begrepen in de definitie van subsidiaire bescherming in Egypte niet aannemelijk heeft gemaakt.

In het kader van het hoorrecht haalt uw advocaat echter aan dat u in Egypte een gevaar zou lopen om vervolgd te worden bij een terugkeer en dit omwille van uw gepercipieerde link met de Moslimbroeders. Uw advocaat verwees hierbij naar de motivering in het verzoekschrift tot schorsing en nietigverklaring (dd. 18/06/2021) van de vorige beslissingen tot beëindiging van uw verblijf en het bevel om het grondgebied te verlaten. In dit verzoekschrift motiveert uw advocaat dat u nogmaals wenst te benadrukken dat u

absoluut geen deel uitmaakt van de Moslimbroeders en dat u zich verzet tegen deze radicale beweging. Tevens wees uw advocaat in het kader van dit verzoekschrift op de motivering van het CGVS, die in haar beslissing van 17/10/2018 van oordeel was dat u niet gepercipieerd kan worden als aanhanger van de Moslimbroeders, dat u hier geen lid van bent en dat het eerder toeval was dat u een gebed voorging waar president Morsi aanwezig was.

Desalniettemin stelde uw advocaat dat u door de Belgische Veiligheid van de Staat (VSSE) en de DVZ wel als lid van het Moslimbroederschap zou worden gezien en dat hierdoor geconcludeerd kan worden dat de Egyptische staat hetzelfde oordeel zou hebben en dat u daardoor in de negatieve aandacht zou staan van de Egyptische overheden. De DVZ wijst er echter op dat nergens uit de elementen in uw administratief kan blijken dat er op heden banden bestaan tussen u en het Moslimbroederschap. Er wordt door uw advocaat verwezen naar de nota van de VSSE van 26/09/2019 en dat de DVZ hieruit opmaakt dat u thans kan gezien worden als lid van de Moslimbroeders. Wat deze nota van de VSSE van 26/09/2019 betreft, stelt de DVZ vast dat hieruit enkel kan blijken dat u eerder toenadering zou hebben gezocht tot het Moslimbroederschap en dat u in het verleden moskeeën zou hebben bezocht die gelinkt werden aan het Moslimbroederschap. Daarnaast blijkt uit de nota dat u zelf verklaard heeft dat u om die reden in 2013 werd gearresteerd en vastgehouden door Saoedi-Arabië. De DVZ stelt dan ook vast dat uit deze nota geenszins kan blijken dat u thans een vrees dient te koesteren ten aanzien van de Egyptische autoriteiten. Evenmin kan uit deze nota van de VSSE blijken dat u na uw arrestatie in 2013 nog contacten zou hebben gehad met het Moslimbroederschap, noch dat u recent in de negatieve aandacht van de Egyptische autoriteiten bent gekomen.

In de vorige beslissingen tot beëindiging van uw verblijfsrecht en het bevel om het grondgebied te verlaten werd evenmin gemotiveerd dat u door de DVZ of de VSSE gezien zou worden als lid van het Moslimbroederschap. Er werd enkel herhaald dat u in het verleden toenadering zou hebben gezocht tot het Moslimbroederschap en dat u in het verleden instellingen en moskeeën zou hebben gefrequentieerd die aan de Moslimbroeders gelinkt worden. De elementen in de nota van de VSSE dateren echter allen van vóór uw arrestatie door de Saoedische autoriteiten in 2013 en vóór uw verzoek om internationale bescherming van 27/03/2015 en dus ook van vóór de beslissing van het CGVS tot intrekking van uw vluchtelingenstatus in toepassing van 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Bovendien stelt de DVZ vast dat u na uw arrestatie in 2013 en uw verzoek om internationale bescherming in België in 27/03/2015 herhaaldelijk contact heeft opgenomen met de Egyptische autoriteiten en dat u hierbij niet de minste problemen heeft ondervonden. We herhalen dat u op 16/12/2014 te Cairo (Egypte) een Marokkaans visum werd afgeleverd. Tevens wendde u zich te Saoedi-Arabië tot het Egyptisch consulaat om een nieuw Egyptisch paspoort aan te vragen, hetgeen u kreeg op 13/08/2016. Vervolgens kreeg u op 23/01/2017 een attest van de Egyptische ambassade in Brussel om de authenticiteit van uw vorige Egyptisch paspoort aan te tonen. Het CGVS stelde bovendien vast dat u bij de politiecontrole te Zaventem van 11/05/2016 in het bezit was van een frequent flyer-kaart van 'Egyptair' en dat dit document regelmatige reizen naar en een zekere band met Egypte suggereert. Derhalve toont uw persoonlijk gedrag aan dat er bezwaarlijk kan gesteld worden dat u enige vrees dient te hebben ten aanzien van de Egyptische autoriteiten voor bovenstaande elementen uit de nota van de VSSE.

Eveneens stelt de DVZ vast dat er na de nota van 26/09/2019 door de VSSE herhaaldelijk werd meegedeeld door de VSSE dat er noch recente, noch pertinente informatie over u beschikbaar was, namelijk op 24/03/2021, 19/05/2021 en 01/02/2022. Bijgevolg beperkt de informatie over uw eventuele banden met het Moslimbroederschap zich tot de elementen van vóór uw arrestatie in 2013 en duiden uw herhaaldelijke contacten met de Egyptische autoriteiten na 2013 op de afwezigheid van enige vrees ten aanzien van die autoriteiten om die reden.

De DVZ dient dan ook vast te stellen dat uit de nota van de VSSE van 26/09/2019 geenszins kan blijken dat u op heden door de Egyptische overheden zou kunnen gepercipieerd worden als lid van de Moslimbroeders. De nota van de VSSE noopt dan ook niet tot een wijziging van de vaststellingen van het CGVS en de RVV in het kader van uw verklaarde vrees voor de Egyptische autoriteiten. Het CGVS was bij beslissing van 17/10/2018 immers van oordeel dat uw link met de Moslimbroeders dient gerelativeerd te worden en stelde onder meer het volgende: "Ten eerste moet gezegd dat de grondoorzaak van uw problemen - uw gebed met president Morsi en uw verschijning op een praatprogramma kort nadien - dateren van 2013 (zie CGVS A3, p. 4). Nergens maakte u melding van recentere aanleidingen voor problemen in Egypte. Het is allerm minst vanzelfsprekend dat gebeurtenissen van 2013 heden nog van tel zouden zijn. U liet vallen dat iemand met een baard bij aankomst in Egypte sowieso wordt gearresteerd (zie CG ES' A3, p. 6), maar dat is uiteraard niet meer dan een ongefundeerde bewering".

Niet alleen vonden uw verklaarde problemen negen jaar geleden plaats, ook dient uw link met de Moslimbroeders gerelativeerd te worden. Het CGVS stelde in haar beslissing van 17/10/2018 hierover het volgende: "Ten tweede dient uw link met de Moslimbroeders te worden gerelativeerd. Het is namelijk verre van evident dat men u zou identificeren als een lid of zelfs aanhanger van de groepering. U bent namelijk

hoegenaamd geen lid van de Moslimbroeders (zie CGVS NI, p. 4, zie CGVS AI, p. 8) en bent er sinds uw bezoek aan Egypte van 2013 niet meer mee in aanraking gekomen (zie CGVS A3, p. 19). Daaraan kan worden toegevoegd dat het klaarblijkelijk eerder toeval was dat u die bewust dag voorging bij het gebed waar ook president Morsi aanwezig was. Uw vrouw noemt het toeval (zie CGVS NI, p. 4) en zelf verklaart u hoe u door een verwant kort tevoren werd gevraagd voor te gaan toen bleek dat de president die dag ook in die moskee zou gaan bidden (zie CGVS AI, P. 4). Er is met andere woorden geen sprake van dat u of de president bewust stappen zouden hebben gezet om elkaar te ontmoeten, dat dit lang voordien was gepland of dat jullie er een punt van maakten samen gezien te worden en met elkaar geassocieerd te worden." De DVZ dient dan ook vast te stellen dat uw link met de Moslimbroeders gerelativeerd dient te worden.

Bovendien stelde de RVV bij arrest nr. 218 909 (rolnummer 226 550) van 26/03/2019 dat u bij uw bewering dat u in Egypte als Moslimbroeder zou worden gezien, niet verder komt dan het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van het CGVS. De RVV stelde hierover het volgende: "In de bestreden beslissingen wordt immers op pertinente, uitgebreide en terechte wijze gemotiveerd dat (i) niet kan worden aangenomen dat de grondoorzaak van de problemen van eerste verzoeker, die dateert van 2013, heden nog steeds actueel zou zijn; (ii) er geen elementen voorhanden zijn die de beweerdde identificatie als lid of aanhanger van de Moslimbroeders van eerste verzoeker onomstotelijk aantonen; (Ui) de vrees van eerste verzoeker voor vervolging ten aanzien van de Egyptische autoriteiten wordt ondermijnd door de vele contacten die hij sinds 2013 met deze autoriteiten heeft gehad; (iv) de beweringen van eerste verzoeker dat agenten bij zijn moeder langskwamen en dat A.N. en een Egyptische kolonel hem waarschuwden niet naar Egypte terug te keren, slechts worden onderbouwd door zijn verklaringen waarvan de geloofwaardigheid reeds is aangetast door zijn poging om cruciale elementen voor de Belgische asielinstanties verborgen te houden (RVV 226 550, pagina 14)."

Het loutere feit dat u in het verleden eventueel moskeeën van het Moslimbroederschap zou hebben bezocht is dan ook geenszins voldoende om afbreuk te doen aan het oordeel van het CGVS en de RVV in verband met uw verklaarde vrees ten aanzien van de Egyptische autoriteiten.

Daarnaast stelt uw advocaat in het kader van het verzoekschrift dat de DVZ het heeft nagelaten om naast de nota van de VSSE van 26/09/2019 ook rekening te houden met het schrijven van de Egyptische advocaat en het document van de Procureur-generaal. De DVZ wijst er echter op dat deze documenten niet werden neergelegd in het kader van de heroverweging van uw internationale beschermingsstatus, noch in het kader van de heroverweging van uw verblijfsrecht. Het kan de DVZ dan ook bezwaarlijk euvel worden geduid dat het met deze elementen geen rekening hield bij de heroverweging van uw verblijfsrecht.

Wat deze beide documenten betreft, stelt de DVZ vooreerst vast dat het hierbij gaat om twee vertaalde kopieën en dat de echtheid hiervan geenszins gecontroleerd kan worden. De eerste brief zou op 25/11/2015 opgesteld zijn in opdracht van een Egyptische Procureur-generaal en dienen om het "Département de Surveillance à l'Office des Passeports et de l'immigration" te informeren dat u een in- en uitreisverbod werd opgelegd door de Egyptische autoriteiten en dat u bij de grens dient aangehouden te worden. De reden voor deze aanhouding zou uw lidmaatschap bij het Moslimbroederschap zijn. Het tweede document dat u voorlegt is een brief van 15/09/2019 van een Egyptische advocaat die u informeert over de brief van 25/11/2015, namelijk dat er een onderzoek naar u hangende zou zijn en dat u derhalve beter niet terugkeert naar Egypte.

De DVZ kan echter redelijkerwijs vragen stellen bij de authenticiteit van beide brieven. We herhalen immers dat het twee keer om een foto van een vertaalde kopie gaat en dat u dus geenszins bewijs heeft voorgelegd dat er op 25/11/2015 effectief een dergelijke brief in opdracht van een Egyptische Procureur-generaal verspreid werd. Bovendien is het minstens opmerkelijk te vinden dat een Egyptische Procureur-generaal een brief met deze opdracht zou ondertekenen met onder de handtekening de vermelding "Autorité Palestinienne".

Evenzeer ondermijnen de vreemde formuleringen in de brief de algemene geloofwaardigheid van het door u voorgelegde document. Het is volgens de DVZ weinig aannemelijk dat een Egyptisch procureur-generaal aan de immigratiediensten middels een dergelijke brief uw arrestatie verzoekt en hierbij vraagt deze opdracht uit te voeren omwille van "son extrême importance". Het is volgens de DVZ dan ook niet kennelijk onredelijk dat er vragen kunnen worden gesteld bij de aard van dit document.

Bovendien stelt de DVZ vast dat zelfs indien de brief van 25/11/2015 authentiek zou zijn, uit de door u voorgelegde kopie blijkt dat deze pas op 15/02/2020 vertaald werd. Het blijkt echter nergens wanneer deze aan u zou afgeleverd zijn. De brief van uw advocaat zou zijn opgesteld op 15/09/2019 en vertaald op 15/02/2020. De DVZ stelt dan ook vast dat u in eerdere procedures ruim de mogelijkheid heeft gekregen om deze documenten aan te brengen. De documenten werden echter niet voorgelegd in het kader van de evaluatie van uw internationale beschermingsstatus door het CGVS en de RVV, noch legde u de documenten neer in het kader van de aanvraag voor een machtiging tot verblijf volgens artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 die u heeft ingediend.

We herhalen dat u op 23/03/2021 via een aangetekend schrijven, dat door de DVZ verzonden werd naar het laatste adres vermeld in het Rijksregister, uitgenodigd werd om alle documenten en elementen aan te brengen waarvan u het nodig acht dat de DVZ hiervan kennis heeft teneinde uw situatie correct in te schatten, zodoende een beslissing tot intrekking of beëindiging van uw verblijfsrecht te verhinderen of beïnvloeden (artikel 62, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980). De DVZ wijst er dan ook op dat u in het kader van het hoorrecht ruim de mogelijkheid heeft gehad om deze brieven voor te leggen, wat u niet gedaan heeft. Het is pas op het moment dat uw verblijfsrecht beëindigd werd dat u alsnog dergelijke documenten aanbrengt in het kader van een beroepsprocedure. De DVZ kan niet anders dan vaststellen dat dit de geloofwaardigheid van de door u neergelegde documenten ernstig ondermijnt.

Desalniettemin wijst de DVZ erop dat zelfs indien dit gaat om vertalingen van authentieke documenten, u het geenszins aannemelijk maakt dat u niet zou kunnen terugkeren naar Egypte. Volgens het door u voorgelegd document zou deze brief afgeleverd zijn op 25/11/2015. Uit het dossier blijkt echter dat u na 25/11/2015 nog herhaaldelijk contact heeft gehad met de Egyptische autoriteiten. Zo werd u op 13/08/2016 een Egyptisch paspoort afgeleverd en verkreeg u op 23/01/2017 een attest van de Egyptische ambassade te Brussel. Daarnaast was u bij de politiecontrole te Zaventem van 11/05/2016 in het bezit was van een frequent flyer-kaart van 'Egyptair', wat regelmatige reizen naar Egypte aantoonde. Derhalve staat vast dat u dus ook na 25/11/2015 contact heeft gehad met de huidige Egyptische autoriteiten, wat het weinig aannemelijk maakt dat u een dermate vrees voor de Egyptische autoriteiten zou hebben.

Beide documenten zijn bijgevolg geenszins voldoende om aan te tonen dat er sprake zou zijn van een schending van artikel 3 van het EVRM indien u terugkeert naar Egypte. Uit de door u neergelegde documenten zou blijken dat de Egyptische autoriteiten u zouden willen vervolgen omwille van uw lidmaatschap van het Moslimbroederschap. De DVZ herhaalt immers dat het CGVS in haar beslissing tot intrekking van uw vluchtelingenstatus van 17/10/2018 van oordeel was dat uw link met de Moslimbroeders dient gerelativeerd te worden en dat u hiervoor niet vervolgd zal worden in Egypte. Over uw verklaarde vrees ten aanzien van Egypte verklaarde het CGVS onder andere dat uw weloverwogen leugen wat betreft uw Egyptische nationaliteit slechts steek houdt indien u veronderstelde dat uw Egyptische nationaliteit een negatieve impact zou hebben op de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Het CGVS stelde immers dat: "Het feit dat u zo overwogen en zo verregaand toog over uw Egyptische nationaliteit, en vervolgens over uw nieuw Egyptisch paspoort, hoewel het juist cruciaal was dat u over die zaken duidelijkheid schepte hij uw derde persoonlijk onderhoud, suggereert dat jullie menen dat het voor jullie verblijfssituatie belangrijk was dat het CGVS deze dingen niet wist. Het spreekt voor zich dat jullie niet zouden moeten vrezen de ware toedracht te vertellen over jullie banden met Egypte indien jullie een gegronde en oprechte vrees voor het land zouden koesteren." Op basis van de verschillende elementen heeft het CGVS geconcludeerd dat u geen gegronde vrees ten aanzien van Egypte kon aannemelijk maken en dat u mag worden teruggeleid naar Egypte.

Bovendien dateert de eerste brief die u voorlegt reeds van 2015, met andere woorden bijna zeven jaar geleden. Daarnaast wijst de DVZ nogmaals op het feit dat er geen originele stukken werden voorgelegd en dat er vragen kunnen gesteld worden bij de authenticiteit van de stukken die u bij de DVZ heeft neergelegd. De DVZ stelt derhalve vast dat de beide brieven die u voorgelegd heeft niet nopen tot een wijziging van dit advies van het CGVS.

Het feit dat u vervolgd zou worden omwille van uw eventuele banden met het Moslimbroederschap werd immers uitgebreid onderzocht door het CGVS en de RVV in beroep. De DVZ wijst er dan ook op dat de RVV bij arrest nr. 263 358 (rolnummer 262 274) van 05/11/2021 eveneens van oordeel was dat er vragen kunnen gesteld worden bij uw verklaarde vrees ten aanzien van de Egyptische autoriteiten: "Inderdaad blijkt uit de beslissing van het CGVS dat de geloofwaardigheid van eerste verzoekende partij inzake de aangehaalde vrees ten opzichte van de Egyptische autoriteiten mede onderuit wordt gehaald door de vaststelling dat eerste verzoekende partij na het aantreden van het regime dat zij stelt te vrezen hiermee nog contacten heeft gehad, meer bepaald verkreeg zij een Egyptisch paspoort op 13 augustus 2016 via het Egyptisch consulaat te Saoedi-Arabië alsook een attest dd. 23 januari 2017 van de Egyptische ambassade in Brussel. Verder sluit de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet uit dat verzoekende partij op 16 december 2014 toch in Cairo was. Verder bleek eerste verzoekende partij ook in het bezit van een frequent flyer card van Egypt air (RVV 262 274, pagina 36)". Derhalve kan de DVZ vaststellen dat de twee door u neergelegde documenten niets wijzigen aan bovenstaande vaststellingen.

In het kader van het verzoekschrift tegen de vorige beslissingen tot beëindiging van uw verblijfsrecht en het bevel om het grondgebied te verlaten verklaarde uw advocaat voorts dat naast de nota van de VSSE van 26/09/2019 en de twee hierboven vermelde documenten, de DVZ geen rekening heeft gehouden met het mailverkeer met de Egyptische consul in het kader van de evaluatie van het artikel 3 EVRM. De RVV heeft in het arrest van 05/11/2021 hierover het volgende vastgesteld: "Uit recentere (2019) communicatie van de dienst vreemdelingenzaken met de Egyptische consul blijkt evenwel dat de Egyptische autoriteiten thans duidelijk geïnteresseerd zijn in het profiel van eerste verzoekende partij. De Raad stelt vast dat dit

gegeven, tezamen met de nota van de VSSE, niet afgetoetst werd en beoordeeld werd of eerste verzoekende partij thans toch niet in de negatieve aandacht van de Egyptische autoriteiten is gekomen op een wijze dat er bij een terugkeer naar Egypte een mogelijk risico is op schending van artikel 3 van het EVRM (RVV 262 274, pagina 37)".

Bij de evaluatie van artikel 3 van het EVRM dient de DVZ echter herhaaldelijk vast te stellen dat er bij een terugkeer naar Egypte geen sprake is van een mogelijke schending. De DVZ herhaalt immers opnieuw dat het CGVS bij beslissing van 17/10/2018 van oordeel was dat uw link met de Moslimbroeders dient gerelativeerd te worden en dat u hiervoor niet vervolgd zal worden door de Egyptische autoriteiten. Bovendien stelde de RVV bij arrest nr. 218 909 (rolnummer 226 550) van 26/03/2019 dat u bij uw bewering dat u in Egypte als Moslimbroeder zou worden gezien, niet verder komt dan het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van het CGVS. De RVV stelde hierover namelijk het volgende: '7/7 de bestreden beslissingen wordt immers op pertinente, uitgebreide en terechte wijze gemotiveerd dat (i) niet kan worden aangenomen dat de grondoorzaak van de problemen van eerste verzoeker, die dateert van 2013, heden nog steeds actueel zou zijn; (ii) er geen elementen voorhanden zijn die de beweerdde identificatie als lid of aanhanger van de Moslimbroeders van eerste verzoeker onomstotelijk aantonen; (7/7) de vrees van eerste verzoeker voor vervolging ten aanzien van de Egyptische autoriteiten wordt ondermijnd door de vele contacten die hij sinds 2013 met deze autoriteiten heeft gehad; (iv) de beweringen van eerste verzoeker dat agenten bij zijn moeder langskwamen en dat A.N. en een Egyptische kolonel hem waarschuwden niet naar Egypte terug te keren, slechts worden onderbouwd door zijn verklaringen waarvan de geloofwaardigheid reeds is aangetast door zijn poging om cruciale elementen voor de Belgische asielinstanties verborgen te houden (RVV 226 550, pagina 14)."

De DVZ dient derhalve vast te stellen dat - nadat het CGVS en de RVV herhaaldelijk geoordeeld hebben dat u niet vervolgd zal worden door de Egyptische autoriteiten omwille van uw eventuele banden met het Moslimbroederschap - de loutere vaststelling dat de Egyptische autoriteiten aan een medewerker van de DVZ hun interesse in uw persoon hebben geuit, geenszins aantoont dat er bij een terugkeer naar Egypte sprake zou zijn van een schending van het artikel 3 van het EVRM. Het louter tonen van interesse in een bepaalde persoon, is namelijk onvoldoende om van enige vervolging te getuigen. De DVZ is dan ook niet in het bezit van informatie waaruit zou kunnen blijken dat de Egyptische autoriteiten u zouden vervolgen. Bovendien stelt de DVZ vast dat uit het administratief dossier blijkt dat deze interesse van de Egyptische autoriteiten eerder van beperkte aard is. In het verzoekschrift van 18/06/2021 stelt uw advocaat immers het volgende vast in verband met de identificatieprocedure van u en uw familieleden via de Egyptische autoriteiten: "Dat er letterlijk werd gesteld in deze nota dat 'ruim 1 jaar na de opstart van de identificatie ondanks herhaaldelijke pogingen geen antwoord ontvangen werd van de Egyptische autoriteiten en er blijkt een gebrek aan medewerking';". De DVZ dient dan ook vast te stellen dat hieruit duidelijk blijkt dat de Egyptische autoriteiten een gebrek aan medewerking vertonen in het kader van de identificatie van u en uw familieleden. Indien de Egyptische autoriteiten daadwerkelijk geïnteresseerd zouden zijn in uw profiel en u wensen te vervolgen voor uw eventueel gepercipieerde banden met het Moslimbroederschap, kan er minimaal een actievere houding van de Egyptische autoriteiten verwacht worden. De loutere vaststelling dat er interesse in uw persoon zou bestaan bij een in België verblijvende Egyptische consul is dan ook geenszins voldoende om van enig gevaar tot vervolging te getuigen.

Bovendien heeft u in het kader van het hoorrecht een attest van de Egyptische ambassade in Brussel neergelegd. Dit attest kreeg u om de authenticiteit van uw vorige Egyptisch paspoort aan te tonen en werd op 23/01/2017 te Brussel afgeleverd en ondertekend door de Egyptische consul. De DVZ dient dan ook vast te stellen dat u zelf contact heeft opgenomen met de Egyptische consul en dat u dan ook bezwaarlijk kan stellen dat u door zijn "interesse" het voorwerp zou zijn van enige vervolging door de Egyptische autoriteiten.

De DVZ herhaalt dan ook dat er volgens het arrest van de RVV van 05/11/2021 onvoldoende rekening werd gehouden met onder andere de nota van de VSSE van 26/09/2019, de communicatie met de Egyptische consul en het door u na de beslissingen neergelegde document. Uit de analyse van deze verschillende elementen blijkt echter dat deze niet kunnen aantonen dat u na 2013 nog met de Moslimbroeders geïdentificeerd kan worden. Wat de nota van de VSSE van 26/09/2019 betreft, herhaalt de DVZ immers dat hieruit enkel blijkt dat u in het verleden toenadering zou hebben gezocht tot het Moslimbroederschap en dat u zelf beweerde dat u om die reden werd gearresteerd en vastgehouden door Saoedi-Arabië in 2013. Uit de nota van de VSSE kan echter niet blijken dat u na uw arrestatie in 2013 nog contacten zou hebben gehad met het Moslimbroederschap, noch dat u recent in de negatieve aandacht van de Egyptische autoriteiten bent gekomen. Bovendien herhalen we dat het CGVS bij haar beslissing van 17/10/2018 van oordeel was dat uw banden met het Moslimbroederschap dienen gerelativeerd te worden en dat u hierna nog herhaaldelijk contact heeft gehad met de Egyptische autoriteiten. Het loutere feit dat u twee brieven heeft voorgelegd - waar bovendien vragen kunnen gesteld worden bij de aard en de authenticiteit van de documenten - en dat een Egyptische consul interesse in uw persoon zou hebben, kan geenszins voldoende zijn om de vaststellingen van het CGVS en de RVV te wijzigen. We herhalen

immers dat de RVV op 26/03/2019 bij arrest nr. 218 909 (rolnummer 226 550) het volgende heeft gesteld: '7/7 de bestreden beslissingen wordt immers op pertinente, uitgebreide en terechte wijze gemotiveerd dat (i) niet kan worden aangenomen dat de grondoorzaak van de problemen van eerste verzoeker, die dateert van 2013, heden nog steeds actueel zou zijn; (ii) er geen elementen voorhanden zijn die de beweerde identificatie als lid of aanhanger van de Moslimbroeders van eerste verzoeker onomstotelijk aantonen; (7/7) de vrees van eerste verzoeker voor vervolging ten aanzien van de Egyptische autoriteiten wordt ondermijnd door de vele contacten die hij sinds 2013 met deze autoriteiten heeft gehad; (RVV 226 550, pagina 14)."

Uit het geheel van deze elementen kan de DVZ enkel besluiten dat u geen gegronde vrees voor vervolging heeft in Egypte. Er werd reeds ten overvloede door het CGVS en de RVV geoordeeld dat u geen actuele vrees heeft ten aanzien van de Egyptische autoriteiten. Bovendien werd dit herhaaldelijk gestaafd door uw eigen gedrag, namelijk uw contact met de Egyptische autoriteiten. U heeft bij de DVZ geen enkel authentiek bewijsstuk weten voor te leggen waaruit kan blijken dat u op heden een actuele vrees heeft ten aanzien van de Egyptische autoriteiten. In het kader van de evaluatie van artikel 3 van het EVRM kan derhalve slechts vastgesteld worden dat u bij de DVZ geen enkele element heeft weten aan te brengen dat noopt tot een wijziging van de vaststellingen van het CGVS en de RVV.

Op grond van het geheel van deze vaststellingen kan de DVZ enkel vaststellen dat er geen elementen zijn die het nemen van deze beslissingen tot beëindiging van het verblijf en een bevel om het grondgebied te verlaten in toepassing van artikel 11, § 3, tweede lid van de wet van 15 december 1980 verhinderen. U heeft de DVZ immers niet weten te overtuigen dat u dermate diepgaande banden in de Belgische samenleving heeft aangeknoopt. We herhalen dat u op heden dan wel bijna zeven jaar in België verblijft, doch u geen officiële landstaal machtig bent. Het loutere feit dat u een inburgeringscursus heeft gevolgd en dat u eerder tewerkgesteld was, toont dan ook niet aan dat er in uw hoofde sprake is van verregaande pogingen tot integratie. De DVZ herhaalt dat u eerder herhaaldelijk naar Egypte bent teruggekeerd en dat u bij de politiecontrole te Zaventem van 11/05/2016 in het bezit was van een frequent flyer-kaart van 'Egyptair' en dat dit document regelmatige reizen naar en een zekere band met Egypte suggereert. Bovendien heeft u er een familiaal netwerk. Uw moeder heeft immers de Egyptische nationaliteit en verblijft er met uw vier halfbroers en halfzussen. De DVZ is dan ook van oordeel dat het niet kennelijk onredelijk is dat u zich samen met uw gezinsleden in Egypte vestigt. We herhalen bovendien dat u 27/03/2015 een verzoek om internationale bescherming indiende bij de DVZ en dat u aan de hand van valse verklaringen uw verblijfsrecht in België geopend heeft. Indien u alsnog bijkomende banden heeft opgebouwd in de Belgische samenleving, wijst de DVZ erop dat deze louter het gevolg zijn van het feit dat u valse verklaringen heeft afgelegd en uw Egyptische nationaliteit bewust heeft achtergehouden. Derhalve verhinderen deze eventuele elementen van integratie het nemen van deze beslissingen niet.

De DVZ wijst er immers op dat de RVV reeds eerder van oordeel was dat deze beoordeling - dat de eventuele elementen van integratie slechts het gevolg zijn van uw frauduleuze en bedrieglijke verklaringen - niet kennelijk onredelijk is. In het kader van een beroepsprocedure tegen een beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met een bevel om het grondgebied te verlaten, die genomen werd voor een persoon wiens internationale beschermingsstatus ingetrokken werd aangezien de betrokkene tijdens zijn verzoek om internationale bescherming doelbewust had achtergehouden dat hij reeds internationale bescherming genoot in een andere Lidstaat, was de RVV bij arrest nr. 267 449 (rolnummer 266 760) van 28/01/2022 van oordeel dat: "De banden die verzoeker gedurende drieënhalf jaar in België heeft opgebouwd zijn immers vergelijkbaar met de banden die verzoeker in dezelfde periode in Griekenland had kunnen opbouwen indien hij het feit dat hij aldaar reeds een beschermingsstatus had, niet had verzwegen. Verder blijkt ook aan de hand van de in de bestreden beslissing besproken elementen dat de banden in België niet van die aard zijn dat hij zijn leven in Griekenland niet opnieuw zal kunnen opbouwen (RVV266 760, pagina 10)"

Vanuit deze redenering van de RVV kan de DVZ dan ook stellen dat de eventuele banden die u in België heeft opgebouwd, slechts vergelijkbaar zijn met de banden die u in Egypte had kunnen opbouwen indien u niet moedwillig valse verklaringen had afgelegd bij de Belgische autoriteiten in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Bovendien is er in uw hoofde sprake van meer banden met Egypte dan in bovenvermelde zaak, waarbij de persoon slechts internationale bescherming genoot in een andere Lidstaat. Zo wijzen we erop dat u de Egyptische nationaliteit heeft, dat u er herhaaldelijk naartoe bent gereisd en dat u er thans familie heeft. Derhalve is het in uw hoofde evenmin kennelijk onredelijk om te stellen dat de eventuele banden in België niet van die aard zijn dat u deze in Egypte niet opnieuw zal kunnen opbouwen. Derhalve stelt de DVZ vast dat de eventuele banden die u in de Belgische samenleving heeft opgebouwd slechts het gevolg zijn van de valse verklaringen die u heeft afgelegd in het kader van uw verzoek om internationale bescherming en dat deze niet hechter zijn dan de banden die u met de Egyptische samenleving had kunnen opbouwen gedurende de voorbije periode.

Bovendien is gebleken dat er in uw hoofde geen sprake is van verregaande pogingen tot integratie. We herhalen dat u dan wel zeven jaar in België zou verblijven, doch dat u geen officiële landstaal machtig

bent. Uit het geheel van de elementen in het administratief dossier en de elementen die u heeft aangebracht in het kader van het hoorrecht kan vastgesteld worden dat er in uw hoofd geen sprake is van diepgaande banden in de Belgische samenleving.

De DVZ merkt voorts nog op dat uit de voormelde nota van de VSSE van 26/09/2019 blijkt dat u in het verleden de aandacht van de VSSE heeft getrokken omwille van uw radicale en antisemitische stellingnames. In de nota wordt het volgende over u gesteld: "In één van zijn preken vervloekte hij bijvoorbeeld de joden en bad hij dat God de joden en al hun bondgenoten - met inbegrip van de Verenigde Staten - zou vernietigen. Hij pleitte ook voor een zeer strikte islambeleving en toepassing van de sharia (inclusief lijfstraffen) en riep op tot steun aan de 'heilige oorlog' (jihad), de 'mujahideen' en de martelaren." Hoewel u deze elementen in het verzoekschrift van 18/06/2021 en in het kader van het hoorrecht ontkend heeft, wijst de DVZ erop dat deze elementen evenmin van verregaande pogingen tot integratie in de Belgische samenleving kunnen getuigen. De DVZ dient dan ook vast te stellen dat in het geval u effectief een dergelijk wereldbeeld heeft, dit niet strookt met dat van de Belgische samenleving.

Op basis van het geheel van deze vaststellingen, namelijk het feit dat het CGVS en de RVV reeds ten overvloede hebben aangetoond dat u thans geen actuele vrees koestert in Egypte, het feit dat er in uw hoofd geen sprake is van verregaande pogingen tot integratie en het feit dat u herhaaldelijk bedrieglijke verklaringen heeft afgelegd bij de Belgische autoriteiten en uw verblijfsrecht op basis daarvan opende, is de DVZ van oordeel dat er onvoldoende elementen zijn die het behoud van uw verblijfsrecht in België rechtvaardigen. U heeft niet kunnen aantonen dat uw banden met de Belgische samenleving hechter zouden zijn dan de banden die u in Egypte heeft en daar had kunnen opbouwen, indien u uw Egyptische nationaliteit niet had verzwegen voor de Belgische autoriteiten. Derhalve wordt thans een einde gemaakt aan uw verblijfsrecht en wordt u een bevel om het grondgebied te verlaten gegeven in toepassing van artikel 11, § 3, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

In het kader van de evaluatie van uw verblijfsrecht wordt eveneens rekening gehouden met uw gezins- en familieleden. Dienaangaande stellen we vast dat u in België verblijft met uw echtgenote, vijf minderjarige kinderen en een meerderjarig kind. Wat het meerderjarige kind betreft, merken we op dat dit niet tot uw gezinskern behoort. Er wordt immers geen gezinskern vermoed tussen meerderjarige kinderen en hun ouders zonder dat er bijkomende elementen van afhankelijkheid zijn. Uit het rijksregister blijkt dat uw meerderjarig kind niet meer bij u woont. Derhalve is de DVZ niet in het bezit van informatie waaruit dergelijke banden van afhankelijkheid kunnen blijken.

Vooreerst merken we op dat het CGVS bij beslissing van 17/10/2018 ook de vluchtelingenstatus van uw echtgenote, uw vijf minderjarige kinderen en uw meerderjarig kind heeft ingetrokken krachtens artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980. Wat uw echtgenote en minderjarige kinderen betreft, stellen we vast dat er op heden sprake is van een gezinskern. We merken echter op dat ook zij het voorwerp vormen van beslissingen tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten en dat de gezinskern bijgevolg behouden blijft.

We herhalen dat u thans over zowel de Egyptische als de Jemenitische nationaliteit beschikt, maar dat het CGVS in haar beslissing van 17/10/2018 van oordeel was dat u niet mag worden teruggestuurd naar Jemen, doch wel naar Egypte. Hierboven werd reeds aangetoond dat het niet kennelijk onredelijk is dat u zich opnieuw in Egypte vestigt. Naast het feit dat u de Egyptische nationaliteit heeft, heeft u er een familiaal netwerk en reisde u er eerder regelmatig naartoe. De DVZ stelt echter vast dat uw echtgenote de Marokkaanse nationaliteit heeft en dat uw minderjarige kinderen de dubbele nationaliteit Marokko-Jemen zouden hebben. Wat uw meerderjarige zoon betreft stelt de DVZ vast dat uw meerderjarige zoon de Jemenitische nationaliteit heeft.

Desalniettemin staat vast dat uw gezinsleden u kunnen vergezellen bij een terugkeer naar Egypte en een hervestiging daar. De DVZ stelt immers vast dat de Egyptische nationaliteitswetgeving — "Law No. 26 of 1975 Concerning Egyptian Nationality" (een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier), bijgewerkt in 2004 - stipuleert dat zowel uw kinderen als uw echtgenote over de Egyptische nationaliteit beschikken, of deze ten minste kunnen verwerven. Uit artikel 2, punt 1, van de Egyptische nationaliteitswetgeving van 29/05/1975 blijkt immers dat alle personen die het kind zijn van een Egyptische vader onder de Egyptische nationaliteitswetgeving beschouwd worden als Egyptische burgers. Wat uw echtgenote betreft, merkt de DVZ op dat artikel 7 van dezelfde Egyptische nationaliteitswetgeving van 29/05/1975 stipuleert dat de echtgenote van Egyptische burgers eveneens de Egyptische nationaliteit kunnen verwerven, door zich te wenden tot het Egyptische ministerie van Binnenlandse Zaken.

Derhalve staat vast dat u zich kan vestigen in Egypte en dat uw echtgenote en uw minderjarige kinderen u daarbij kunnen vergezellen. Indien u of uw gezinsleden nog bepaalde stappen zouden moeten ondernemen ten aanzien van de Egyptische autoriteiten om de Egyptische nationaliteit of een machtiging tot verblijf te verkrijgen, wijzen we erop dat u en uw gezinsleden, in toepassing van artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980, de mogelijkheid hebben om via een gemotiveerd verzoek aan de minister of diens gemachtigde een verlenging te vragen van de termijn om het grondgebied te verlaten, dit om

rekening te houden met de specifieke omstandigheden eigen aan jullie situatie, waaronder het afronden van de organisatie van het vrijwillig vertrek. U heeft het dan ook niet aannemelijk gemaakt dat er voor u en uw gezinsleden onoverkomelijke hindernissen zijn om een gezamenlijke hervestiging in Egypte te organiseren.

De DVZ wijst er immers op dat gezien de eenvoud waarmee u eerder een Egyptisch paspoort werd afgeleverd en het feit dat u zich al herhaaldelijk probleemloos tot de Egyptische autoriteiten heeft gewend, u het niet aannemelijk maakt dat u zich niet zou kunnen vestigen in Egypte samen met het gezin. Nergens blijkt dat het gezinsleven enkel in België zou kunnen plaatsvinden, gezien het volledige gezin thans het voorwerp uitmaakt van beslissingen tot beëindiging van het verblijf en een bevel om het grondgebied te verlaten. Daartegenover kan u het niet aannemelijk maken dat het gezinsleven niet zou kunnen plaatsvinden in Egypte.

We herhalen dat op heden zowel uw verblijf als dat van uw echtgenote en uw minderjarige kinderen wordt beëindigd krachtens artikel 11, § 3, tweede lid van de wet van 15 december 1980 en dat u allen een bevel om het grondgebied te verlaten wordt gegeven. Bij het nemen van deze beslissingen tot beëindiging van het verblijf en het bevel om het grondgebied te verlaten wordt derhalve rekening gehouden met het hoger belang van uw kinderen.

Vooreerst stellen we nogmaals vast dat u thans met uw vijf minderjarige kinderen in België verblijft. Op 13/12/2014 kwam uw echtgenote in België aan met uw vier kinderen en op x/07/2015 werd uw jongste kind in België geboren. Bijgevolg verblijven alle vijf uw minderjarige kinderen net als u zeven jaar op regelmatige en ononderbroken wijze in België. Niettemin stellen we vast dat het in het hoger belang is van uw vijf minderjarige kinderen om samen met u en uw echtgenote gevolg te geven aan de beslissingen tot beëindiging van het verblijf en het bevel om het grondgebied te verlaten. Het is immers in het hoger belang van de minderjarige kinderen dat de gezinskern behouden blijft.

In het kader van het hoorrecht werd door uw advocaat gesteld dat: u de fraude gepleegd door ouders niet tot gevolg mag hebben dat het verblijf van de destijds minderjarige kinderen wordt beëindigd om die reden, ook al zijn deze ondertussen meerderjarig geworden. Minderjarige kinderen mogen namelijk geen negatieve gevolgen ondervinden van eventuele fraude begaan door de ouders die hen niet kan worden toegerekend'. De DVZ wijst er niettemin op dat de situatie waarin u en uw gezinsleden zich bevinden, geheel het gevolg is van uw persoonlijk handelen, waarvoor u de gehele verantwoordelijkheid draagt. Op het ogenblik dat u en uw echtgenote het gegeven achterhielden voor de Belgische asielinstanties dat u eveneens de Egyptische nationaliteit heeft, waren u en uw echtgenote terdege op de hoogte van de gevolgen dat dit kon hebben op uw verblijfsrechtelijke toestand en bijgevolg die van uw minderjarige kinderen. Op het ogenblik dat u de Belgische asielinstanties heeft misleid kon u bijgevolg verwachten dat indien de DVZ en het CGVS hiervan op de hoogte zouden zijn dit mogelijks gevolgen kon hebben voor uw verblijfsrechtelijke situatie en bijgevolg ook voor die van uw overige gezinsleden.

Uw vijf minderjarige kinderen werden geboren op x/09/2004, x/10/2006, x/01/2008, x/10/2013 en op x/07/2015. Wat het oudste kind betreft – A.-Z., K. A. N. (..) (° x/09/2004) - merken we op dat het geboren werd te Jeddah (Saoedi-Arabië) en samen met uw echtgenote op 13/12/2014 naar België kwam. Bijgevolg kwam ze op 10-jarige leeftijd aan in België en verblijft ze op heden zeven jaar op regelmatige en ononderbroken wijze in België. We stellen dan ook vast dat ze het merendeel van haar leven elders dan in België heeft doorgebracht. Het is dan ook volgens de DVZ niet kennelijk onredelijk dat zij zich samen met de andere gezinsleden in Egypte vestigt. Het kind groeide immers elders dan België op en ging redelijkerwijs elders naar school. Bovendien is het Arabisch - de officiële landstaal van Egypte - de moedertaal van het kind. Het loutere feit dat zij op heden zeven jaar op regelmatige en onderbroken wijze in België verblijft is bijgevolg niet voldoende om van een diepgaande verankering in de Belgische samenleving te getuigen.

Wat uw tweede kind betreft – A.-Z., H. (..) (°x/10/2006) - merken we op dat het kind alsook te Jeddah (Saoedi-Arabië) geboren is en samen met uw echtgenote naar België kwam op 13/12/2014, en dit op 8-jarige leeftijd. Bijgevolg verblijft het kind thans eveneens ruim zeven jaar op ononderbroken en regelmatige wijze in België. De DVZ stelt echter opnieuw vast dat het kind het merendeel van haar leven elders dan in België heeft doorgebracht, dat het elders is opgegroeid, redelijkerwijs naar school is gegaan en dat de moedertaal eveneens het Arabisch is. Opnieuw is de loutere vaststelling dat het kind al ruim zeven jaar in België verblijft op zich niet voldoende om van een diepgaande verankering in de Belgische samenleving te spreken.

Het derde kind – A.-Z., O. A. N. (..) (°x/01/2008) - is alsook te Jeddah (Saoedi-Arabië) geboren en kwam samen met uw echtgenote naar België op 13/12/2014, en dit op 6-jarige leeftijd. Bijgevolg verblijft het kind thans eveneens ruim zes jaar op ononderbroken en regelmatige wijze in België. Derhalve heeft het kind bijna de helft van zijn leven elders dan in België doorgebracht, is het elders dan in België opgegroeid, elders dan in België naar school gegaan en is de moedertaal eveneens het Arabisch. Opnieuw is de loutere vaststelling dat het kind al ruim zeven jaar in België verblijft niet voldoende om van een diepgaande verankering in de Belgische samenleving te spreken.

Het vierde minderjarige kind – A.-Z., N. A. N. (...) (x/10/2013) - werd eveneens te Jeddah (Saoedi-Arabië) geboren en kwam samen met uw echtgenote naar België kwam op 13/12/2014, en dit op 1-jarige leeftijd. We stellen derhalve vast dat het kind ruim zeven jaar op regelmatige en ononderbroken wijze in België verblijft. Bijgevolg verblijft het kind het merendeel van het leven in België. Niettemin merken we op dat dit geen onoverkomelijke barrière hoeft te vormen om zich samen met de rest van het gezin in Egypte te vestigen. Gezien zowel uw moedertaal als die van uw echtgenote het Arabisch is, kan er redelijkerwijs van uitgegaan worden dat ook dit kind het Arabisch machtig is. De DVZ is er zich wel van bewust dat deze hervestiging in Egypte gepaard gaat met een zekere hardheid, maar dat gezien de jonge leeftijd van het kind het flexibel genoeg moeten worden geacht om zich samen met de ouders in Egypte te vestigen.

Wat ten slotte uw vijfde kind betreft – A.-Z., L. (...) (°x/07/2015) - merken we op dat dit kind in België geboren is, namelijk te Brussel. Bijgevolg heeft dit kind het volledige leven in België doorgebracht. Dit hoeft echter opnieuw geen onoverkomelijke barrière te vormen om zich samen met u en de rest van het gezin in Egypte te vestigen. Gezien zowel uw moedertaal als die van uw echtgenote het Arabisch is, kan er redelijkerwijs van uitgegaan worden dat ook dit kind het Arabisch machtig is. Bovendien moet het kind gezien de jonge leeftijd flexibel genoeg worden geacht om zich samen met de rest van het gezin in Egypte te vestigen. De vaststelling dat het kind in België geboren is en het volledige leven in België heeft doorgebracht, is op zich dan ook onvoldoende om van een dermate diepgaande integratie in de Belgische samenleving te spreken.

Bijgevolg is de DVZ van oordeel dat het in het hoger belang van alle vijf uw minderjarige kinderen is om samen met de ouders gevolg te geven aan de beslissingen tot beëindiging van het verblijf en het bevel om het grondgebied te verlaten. We merken op dat een hervestiging in Egypte voor de vijf minderjarige kinderen met een zekere hardheid gepaard kan gaan, maar dat hierbij dient benadrukt te worden dat dit het gevolg is van de valse verklaringen die zowel u als uw echtgenote hebben afgelegd in het kader van het verzoek om internationale bescherming. De eventuele banden die uw kinderen hebben opgebouwd in de Belgische samenleving zijn het gevolg van de valse verklaringen die u heeft afgelegd bij uw verzoek om internationale bescherming en het achterhouden van uw Egyptische nationaliteit. De DVZ wijst er dan ook op dat deze eventuele banden slechts vergelijkbaar zijn met de banden die uw kinderen in Egypte hadden kunnen opbouwen indien u niet moedwillig valse verklaringen had afgelegd bij de Belgische autoriteiten in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Indien deze beslissingen dan ook gepaard gaan met enige hardheid wijst de DVZ erop dat deze geheel uw verantwoordelijkheid is.

Derhalve is het niet kennelijk onredelijk dat de minderjarige kinderen zich samen met u en uw echtgenote vestigen in Egypte. De DVZ herhaalt immers dat u de Egyptische nationaliteit heeft en daarnaast een familiaal netwerk in Egypte. Gezien de jonge leeftijd worden de kinderen voldoende flexibel geacht om zich aan te passen aan de veranderende situatie. Bovendien is bij al uw kinderen het Arabisch - de officiële taal van Egypte - de moedertaal. Ten slotte kan er redelijkerwijs worden aangenomen dat zij in Egypte toegang hebben tot onderwijs.

Wat het onderwijs betreft, merken we immers op dat u in kader van uw aanvraag 9bis - ingediend op 26/06/2019, onontvankelijk afgesloten op 22/03/2021 - verklaarde dat uw kinderen allen schoolgaande zijn in België en legde u hiervan attesten neer. In het kader van het hoorrecht stelde uw advocaat het volgende in verband met de schoolopleiding van uw minderjarige kinderen: "Elke onderbreking van hun schoolopleiding, zelfs tijdelijk, zou ongetwijfeld zeer nadelig zijn voor de minderjarigen en het recht op onderwijs wordt eveneens beschermd door artikel 28 van het Kinderrechtenverdrag."

We wijzen er vooreerst op dat het recht op onderwijs geenszins een waarborg betekent voor een bepaalde graad van kwaliteitsvol onderwijs of tewerkstelling. Het recht op onderwijs is immers niet absoluut en geeft geenszins automatisch recht op verblijf, evenmin wanneer uw kinderen in het land van bestemming geen toegang tot onderwijs zouden hebben. In het kader van het nemen van een verwijderingsbeslissing kan er dan ook van worden uitgegaan dat de bewijslast bij de vreemdeling ligt, indien zijn kind, ten gelijke titel als de andere kinderen in het land van bestemming, geen toegang zou hebben tot het onderwijs in geval van verwijdering. Indien geen elementen worden aangebracht, kan eenvoudig worden besloten dat het ontbreken van toegang tot het onderwijs niet kan worden ingeroepen. Tenslotte kan een onderwijs van mindere kwaliteit of dat niet tot een betrekking of tewerkstelling aanleiding geeft, niet worden weerhouden. Evenmin bevat het recht op onderwijs een algemene verplichting om de keuze van een vreemdeling tot het volgen van onderwijs in een bepaalde verdragsluitende staat toe te staan. Gezien uw minderjarige kinderen volgens artikel 2, punt 1, van de Egyptische nationaliteitswetgeving kunnen gezien worden als Egyptische burgers, kan u het geenszins aannemelijk maken dat zij in Egypte geen toegang zouden hebben tot onderwijs.

Bovendien herhaalt de DVZ dat u op 15/06/2021 en 05/07/2021 gesprekken had met een medewerker van de DVZ. Uit de verslagen van deze gesprekken blijkt dat al uw kinderen scholing volgen via afstandsonderwijs bij een internationale school in Parijs. Bijgevolg zijn uw minderjarige kinderen niet ingeschreven in het Belgische onderwijs en zijn ze voor de verderzetting van hun onderwijs dan ook geenszins aan België gebonden. Gezien al uw kinderen via afstandsonderwijs scholing volgen is de

stelling van uw advocaat in het kader van het hoorrecht dat “Elke onderbreking van hun schoolopleiding, zelfs tijdelijk, zou ongetwijfeld zeer nadelig zijn voor de minderjarigen en het recht op onderwijs wordt eveneens beschermd door artikel 28 van het Kinderrechtenverdrag” dan ook niet aan de orde. Uw kinderen kunnen dit afstandsonderwijs tijdelijk of permanent verderzetten vanuit Egypte.

Daarnaast wenst de DVZ te benadrukken dat zowel u als uw echtgenote niet hebben weten aan te tonen dat u voor het uitoefenen van uw privéleven gebonden bent aan België. In het kader van het gesprek dat u had met een medewerker van de DVZ, kwam u bij de vraag wat u en uw gezinsleden aan België bindt dan ook niet verder dan het loutere feit dat uw minderjarige kind in België geboren is en dat u veilig zou zijn in België. De DVZ dient echter op te merken dat in hoofde van uw kinderen evenmin sprake is van sociale bindingen in de Belgische samenleving, die dermate hecht zouden zijn dat zij deel uitmaken van uw sociale identiteit zodat deze onder een beschermenswaardig privéleven in de zin van artikel 8 van het EVRM vallen, gezien ze zelfs niet in België schoolgaande zijn.

Op geen enkele wijze heeft u het dan ook weten aan te tonen dat de banden die u eventueel in de Belgische samenleving bent aangegaan de gebruikelijke banden zouden overstijgen en dat u voor het uitoefenen van uw privéleven gebonden bent aan België. Een schending van artikel 8 van het EVRM wordt in dit verband dan ook geenszins aannemelijk gemaakt bij het nemen van deze beslissingen tot beëindiging van uw verblijfsrecht en het bevel om het grondgebied te verlaten.

Bovendien wijzen we erop dat u, in toepassing van artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980, de mogelijkheid heeft om via een gemotiveerd verzoek aan de minister of diens gemachtigde een verlenging van de termijn om het grondgebied te verlaten kan vragen, onder andere omwille van het bestaan van schoolgaande kinderen.

Ten slotte herhaalt de DVZ dat de situatie waarin uw kinderen zich op heden bevinden, geheel het gevolg is van uw persoonlijk handelen waarvoor u de gehele verantwoordelijkheid draagt. Op het ogenblik dat u de Belgische asielinstanties heeft misleid en uw Egyptische nationaliteit heeft achtergehouden, kon u verwachten dat indien de DVZ en het CGVS hiervan op de hoogte zouden zijn dit mogelijks gevolgen kon hebben voor uw verblijfsrechtelijke situatie en bijgevolg ook voor die van uw overige gezinsleden.

Derhalve wordt op heden zowel uw verblijf als dat van uw andere gezinsleden beëindigd en wordt u allen een bevel om het grondgebied te verlaten. Bijgevolg maken op heden al uw gezinsleden het voorwerp uit van beslissingen tot beëindiging van het verblijf en een bevel om het grondgebied te verlaten en blijft de gezinskern behouden. We herhalen nogmaals dat drie van uw vijf minderjarige kinderen meer dan de helft van hun leven elders dan in België doorbrachten, elders zijn opgegroeid en dat u het niet aannemelijk maakt dat het kennelijk onredelijk is dat zij zich opnieuw elders vestigen, met name in een land waarvan zij de nationaliteit hebben en de officiële landstaal hun moedertaal is. Bovendien wijzen we erop dat gezien de jonge leeftijd van de kinderen zij voldoende flexibel geacht worden om zich met de rest van de gezinskern in Egypte te vestigen. Derhalve is er geen familiaal beletsel voor het nemen van deze beslissingen.

Betreffende uw medische situatie legde u eerder twee voorschriften op uw naam neer voor medische onderzoeken bij Tris Ziekenhuizen Zuid' dd. 18/02/2021. Daarnaast legde u een medisch attest dd. 10/02/2021 neer waaruit blijkt dat u op 26/05/2021 een operatie gepland had. In het kader van het hoorrecht verklaarde u hierover dat u op dit ogenblik last heeft van een hoge bloeddruk, hypertrofie van de bloedvaten en dat uw arm geopereerd zou moeten worden. Ten slotte legde u een medisch attest neer van 07/12/2021 waaruit blijkt dat u op 01/02/2022 een afspraak had voor een medische ingreep. Volgens uw eerdere verklaringen heeft u eerder een mislukte operatie ondergaan aan uw sleutelbeen. Deze elementen tonen echter niet aan dat u thans in de onmogelijkheid verkeert om te reizen. De elementen in uw dossier tonen immers dat u in december 2021 naar Turkije bent gereisd. Evenmin kan uit uw administratief dossier blijken dat de eventuele medische behandelingen die u nog dient te ondergaan niet zouden toegankelijk of beschikbaar zijn in Egypte. Bijgevolg zijn er geen medische beletsels voor het nemen van deze beslissingen.

In het kader van de evaluatie van artikel 3 van het EVRM herhaalt de DVZ dat hierboven reeds uitvoerig werd gemotiveerd dat er geen schending is van het artikel 3 van het EVRM bij een terugkeer naar Egypte en een vestiging aldaar. In het kader van het hoorrecht verwees uw advocaat naar de zeer onveilige situatie in Jemen en wordt door uw advocaat benadrukt dat u nog steeds over de nationaliteit van Jemen beschikt. We herhalen echter dat u eveneens over de Egyptische nationaliteit beschikt. Derhalve is Egypte het land van bestemming bij het nemen van dit bevel om het grondgebied te verlaten.

Uit het geheel van de elementen uit het dossier kan de DVZ immers enkel besluiten dat u geen gegronde vrees voor vervolging heeft in Egypte. Er werd reeds ten overvloede door het CG VS en de RVV geoordeeld dat u geen actuele vrees heeft ten aanzien van de Egyptische autoriteiten. Bovendien werd dit herhaaldelijk gestaafd door uw eigen gedrag, namelijk uw contact met de Egyptische autoriteiten. U heeft bij de DVZ geen enkel authentiek bewijsstuk weten voor te leggen waaruit kan blijken dat u op heden een actuele vrees heeft ten aanzien van de Egyptische autoriteiten.

In het kader van het hoorrecht heeft u daarnaast ook enkele artikels neergelegd, net als getuigenissen/brieven in verband met een terugkeer naar Egypte, namelijk: een artikel van Human Rights Watch "Egypt-events of 2020" dd. 29/03/2020, een artikel van de New Arab "Amnesty International slams Egypt muslim brotherhood death sentences in Ess shameful" dd. 15/06/2021, een brief van Inès Osman van Mena Rights Group en Josh Cooper van ALQST for human rights dd. 30/07/2021, een mail van Amnesty International betreffende de risico's op vervolging in Egypte van sympathisanten en leden van de Moslimbroeders en een brief van Inès Osman van Mena Rights Group dd. 16/07/2021.

Wat het artikel van Human Rights Watch "Egypt-events of 2020" dd. 29/03/2020 betreft, merken we op dat hierin louter de algemene situatie in Egypte beschreven wordt, onder andere de omstandigheden in de gevangenissen en de Egyptische justitie. De DVZ dient echter vast te stellen dat nergens uit dit artikel kan blijken dat u thans het voorwerp zou kunnen zijn van enige vervolging in Egypte. Evenmin kan uit het artikel "Amnesty International slams Egypt muslim brotherhood death sentences in Ess shameful" dd. 15/06/2021 en de mail van Amnesty International betreffende de risico's op vervolging in Egypte van sympathisanten en leden van de Moslimbroeders blijken dat u vervolging dient te vrezen in Egypte. Beide documenten beperken zich immers tot algemene stellingen in verband met de vervolging van Moslimbroeders in Egypte. Het is echter onmogelijk om uit deze twee documenten vast te stellen dat u het voorwerp zou zijn van enige vervolging in Egypte. We herhalen immers dat de RVV op 26/03/2019 bij arrest nr. 218 909 (rolnummer 226 550) het volgende heeft gesteld: '7/7 de bestreden beslissingen wordt immers op pertinente, uitgebreide en terechte wijze gemotiveerd dat (i) niet kan worden aangenomen dat de grondoorzaak van de problemen van eerste verzoeker, die dateert van 2013, heden nog steeds actueel zou zijn; (ii) er geen elementen voorhanden zijn die de beweerde identificatie als lid of aanhanger van de Moslimbroeders van eerste verzoeker onomstotelijk aantonen; (iii) de vrees van eerste verzoeker voor vervolging ten aanzien van de Egyptische autoriteiten wordt ondermijnd door de vele contacten die hij sinds 2013 met deze autoriteiten heeft gehad; (RW 226 550, pagina 14)." Bovenstaande documenten nopen dan ook niet tot een wijziging van het advies van het CGVS en de RVV, die van oordeel zijn dat u in Egypte niet als een moslimbroeder gepercipieerd wordt.

Tot slot heeft u twee brieven van Inès Osman van Mena Rights Group en Josh Cooper van ALQST for human rights neergelegd, die op uw vraag werden opgesteld. Vooreerst merken we op dat de brief van 30/07/2021 ingaat op een eventuele verwijdering naar Marokko en de risico's die u daar zou lopen. Gezien Egypte het land van bestemming is bij een verwijdering is een eventuele verwijdering naar Marokko niet aan de orde.

In de brief van 16/07/2021 wordt in eerste instantie eveneens ingegaan op de algemene situatie in Egypte. Daarnaast wordt in de brief van 16/07/2021 ook ingegaan op uw persoonlijk profiel. De brief beperkt zich hierbij echter opnieuw tot de problemen waarvoor u in Saoedi-Arabië werd gearresteerd en uw eventuele gepercipieerde banden met de Moslimbroeders. Als actueel element verwijst de brief enkel naar het contact tussen DVZ en de Egyptische consul. Dienaangaande wijst de DVZ erop dat hierboven reeds werd aangetoond dat de "interesse" van de Egyptische consul duidelijk van beperkte aard is en dat dit geenszins zou kunnen aantonen dat u door de Egyptische autoriteiten zou vervolgd worden. Daarnaast wenst de DVZ op het gesolliciteerde karakter van deze brief te wijzen. In de brief wordt immers vermeld dat deze is opgesteld op uw verzoek. Uit de brief blijkt dan ook duidelijk dat de auteur zich hiervoor hoofdzakelijk op uw verklaringen heeft gebaseerd: namelijk dat u een vrees ten aanzien van de Egyptische autoriteiten zou hebben omwille van uw arrestatie door de Saoedische autoriteiten in 2013 en het mailverkeer met de Egyptische consul. De brief komt hierbij dan ook niet verder dan in algemene verwoordingen de conclusies van het CGVS en de RVV tegenspreken. Er wordt slechts in voorwaardelijke wijs gesteld dat u een risicoprofiel zou vormen door de "interesse" van de Egyptische consul in België. De DVZ dient dan ook vast te stellen dat in deze brief geenszins bewijzen worden aangebracht die kunnen aantonen dat u door de Egyptische autoriteiten op heden vervolgd zou worden.

In het kader van de evaluatie van artikel 3 van het EVRM kan derhalve slechts vastgesteld worden dat u bij de DVZ geen enkel element heeft weten aan te brengen dat noopt tot een wijziging van de vaststellingen van het CGVS en de RVV. We herhalen bovendien dat u in het verleden zeer regelmatig naar Egypte reisde en zich er herhaaldelijk tot de autoriteiten wendde, onder andere voor de afgifte van een nationaal paspoort. Evenmin zijn er familiale beletsels voor het nemen van deze beslissingen. Uit de Egyptische nationaliteitswetgeving - Law No. 26 of 1975 Concerning Egyptian Nationality, bijgewerkt in 2004 - blijkt immers dat al uw gezinsleven via geboorte of via huwelijk de Egyptische nationaliteit hebben of deze op zijn minst kunnen bekomen.

Tot slot, merken we echter wel op dat een hervestiging in Egypte gepaard kan gaan met een zekere hardheid, maar dat dit voor een volwassen man als u geen onoverkomelijke barrière hoeft te vormen. We herhalen immers dat u het merendeel van uw leven elders dan in België doorbracht. U werd immers in Saoedi-Arabië geboren, u bent er opgegroeid en u was er tewerkgesteld. Sinds 2000 reisde u regelmatig naar België en op 01/03/2011 werd u in toepassing van artikel 9 en artikel 13 van de wet van 15 december 1980 gemachtigd tot verblijf en werd u in het bezit gesteld van een B-kaart. Niettemin verliet u België al

op 18/10/2012. Het feit dat uw vijf oudste kinderen allen in Saoedi-Arabië geboren zijn op x/05/2001, x/09/2004, x/10/2006, x/01/2008 en op x/10/2013, toont aan dat u ook na 2000 regelmatig in Saoedi-Arabië verbleef. Bovendien heeft u in de periode na 2008 ook de Egyptische nationaliteit verworven. Uw moeder is immers een Egyptische en verblijft er met uw vier halfbroers en halfzussen. Uit de beslissing van het CGVS tot intrekking van uw vluchtelingenstatus blijkt eveneens dat u tussen 2012 en 2013 - toen u in België gemachtigd was tot verblijf krachtens artikel 9 en artikel 13 van de wet van 15 december 1980 - in Egypte heeft verbleven, om nadien naar Saoedi-Arabië te reizen. Derhalve heeft u nog steeds sterke banden met Egypte en zelfs een familiaal netwerk dat een hervestiging kan faciliteren. Eventueel in België opgedane ervaring en verworven competenties kunnen ook worden aangewend bij deze hervestiging. Derhalve wordt krachtens artikel II, § 3, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een einde gemaakt aan uw verblijf en wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen, binnen 30 dagen vanaf de kennisgeving van deze beslissingen."

Ten aanzien van tweede verzoekende partij en vijf van de kinderen:

"BESLISSING TOT BEËINDIGING VAN HET VERBLIJF MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

Mevrouw

naam : E. A. (..) voornaam : N. (..) geboortedatum : (...)1980
geboorteplaats: Casablanca nationaliteit : Marokko

+ 5 kinderen:

naam A.-Z. (..) voornaam : K. A. N. (..) geboortedatum : x.09.2004
geboorteplaats: Jeddah nationaliteit : Jemen (Rep.) - Marokko

naam : A.-Z. (..) voornaam : H. (..) geboortedatum : x.10.2006
geboorteplaats: Jeddah nationaliteit : Jemen (Rep.) - Marokko

naam : A.-Z. (..) voornaam : O. A. N. (..) geboortedatum : x.01.2008
geboorteplaats: Jeddah nationaliteit : Jemen (Rep.) - Marokko

naam : A.-Z. (..) voornaam : N. A. N. (..) geboortedatum : x.10.2013
geboorteplaats: Jeddah nationaliteit : Jemen (Rep.) - Marokko

naam : A.-Z. (..) voornaam : L. (..) geboortedatum : x.07.2015
geboorteplaats: Brussel nationaliteit : Jemen (Rep.) - Marokko

Krachtens artikel 11, § 3, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf en wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen(3), tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen, binnen 30 dagen vanaf de kennisgeving van deze beslissingen, omwille van volgende redenen:

Op 27/03/2015 heeft u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een verzoek om internationale bescherming ingediend samen met uw echtgenoot en kinderen. Op 28/10/2015 heeft het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) u de vluchtelingenstatus toegekend, een beslissing waarvan u op 29/10/2015 in kennis werd gebracht.

Op 11/05/2016 was uw echtgenoot het voorwerp van een politiecontrole op de luchthaven van Zaventem, waar hij vertrok voor een reis naar Istanboel (Turkije). Uw echtgenoot was hierbij in het bezit van een Egyptisch paspoort, afgeleverd op 16/01/2010 en geldig tot 15/01/2017 en zijn Belgische verblijfstitel. Gezien hij in het bezit was van een Egyptisch paspoort, stond het vast dat uw echtgenoot niet enkel over de Jemenitische nationaliteit beschikt maar eveneens de Egyptische nationaliteit. Daarnaast is uit het Egyptisch paspoort gebleken dat hij niet in Jeddah (Saoedi-Arabië) geboren zou zijn, maar in El Giza (Egypte). Op basis van deze informatie heeft de DVZ bijgevolg vastgesteld dat u en uw echtgenoot in het kader van uw verzoek om internationale bescherming bedrieglijke verklaringen hebben afgelegd en dat u

bewust belangrijke informatie heeft achtergehouden, namelijk het feit dat uw echtgenoot de Egyptische nationaliteit heeft.

Derhalve werd op 13/07/2016 in toepassing van artikel 49, § 2, eerste lid, tweede zin, en artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen een vraag tot intrekking van de vluchtelingenstatus van uw echtgenoot overgemaakt aan het CGVS. Om u beiden de mogelijkheid te bieden alle elementen aan te brengen die het behoud van uw internationale beschermingsstatus kunnen rechtvaardigen, werd u door het CGVS op 24/10/2016 uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud op 14/11/2016. U heeft beiden geen gevolg gegeven aan deze uitnodiging.

Het CGVS heeft vervolgens op 22/06/2017 uw vluchtelingenstatus ingetrokken in toepassing van 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een beslissing waarvan u op 23/06/2017 in kennis werd gebracht. Op 24/07/2017 diende u bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) een schorsend beroep in tegen deze beslissing. Het CGVS heeft op 18/08/2017 haar beslissing tot intrekking van uw vluchtelingenstatus van 22/06/2017 ingetrokken.

Om u de mogelijkheid te bieden alle elementen aan te brengen die het behoud van uw internationale beschermingsstatus kunnen rechtvaardigen, werd u door het CGVS op 12/09/2017 gehoord, bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is.

Op 17/10/2018 heeft het CGVS uw vluchtelingenstatus en die van uw echtgenoot ingetrokken in toepassing van 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een beslissing waarvan u op 18/10/2018 in kennis werd gebracht. Het CGVS was immers van oordeel dat gezien uw echtgenoot zowel de Egyptische als de Jemenitische nationaliteit heeft, er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat hij zich naar Egypte kan begeven om aan de situatie in Jemen te ontkomen. Het CGVS stelde vast dat de vluchtelingenstatus aan u en uw echtgenoot destijds werd toegekend op grond van door u beiden verkeerd weergegeven, achtergehouden en valse verklaringen - het achterhouden van de Egyptische nationaliteit van uw echtgenoot en de mogelijkheid om zich naar Egypte te begeven - die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning als vluchteling.

Op 19/11/2018 heeft u bij de RVV een schorsend beroep ingediend tegen de beslissing van het CGVS tot intrekking van de vluchtelingenstatus. De RVV heeft op 29/03/2019 het beroep verworpen en de beslissing van het CGVS in beroep bevestigd. Derhalve is de intrekking van uw vluchtelingenstatus in toepassing van artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen definitief geworden.

Gezien uw vluchtelingenstatus definitief werd ingetrokken op grond van artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980, staat het vast dat de minister of zijn gemachtigde kan beslissen om uw verblijf te beëindigen en u een bevel om het grondgebied te verlaten te geven krachtens artikel 11, § 3, tweede lid, van de wet van 15 december 1980. Hierbij wordt onder meer rekening gehouden met de duur van uw verblijf in België, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met uw land van herkomst.

In het kader van de evaluatie van uw verblijfsrecht werd u op 23/03/2021 via een aangetekend schrijven, dat door de DVZ verzonden werd naar het laatste adres vermeld in het Rijksregister, uitgenodigd om alle documenten en elementen aan te brengen waarvan u het nodig acht dat de DVZ hiervan kennis heeft teneinde uw situatie correct in te schatten, zodoende een beslissing tot intrekking of beëindiging van uw verblijfsrecht te verhinderen of beïnvloeden (artikel 62, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980). Op 28/04/2021 bezorgde u de DVZ de ingevulde vragenlijsten van u en uw echtgenoot, met volgende bijlagen: een kopie van het Belgisch reisdocument voor vluchtelingen van u, uw echtgenoot en uw kinderen; een kopie van uw Belgische verblijfstitel en die van uw echtgenoot; Certificat de présence parentale (ONE - Office de la naissance et de l'enfance) voor A.-Z., L. (...) (°x/07/2015) en A.-Z., N. A. N. (...) (°x/10/2013); onderzoeksresultaten van de dienst nucleaire geneeskunde van het CHIREC - Delta Ziekenhuis dd. 17/01/2019; een attest van gezinssamenstelling dd. 19/03/2021; twee voorschriften voor medische onderzoeken bij 'Iris Ziekenhuizen Zuid' dd. 18/02/2021; een attest dd. 03/07/2018 waaruit blijkt dat uw echtgenoot een inburgeringscursus heeft gevolgd tussen 04/12/2017 en 22/12/2017; medische documenten in verband met medische onderzoeken dd. 16/02/2021 en 28/02/2021; een medisch attest van 10/02/2021 waaruit blijkt dat uw echtgenoot op 26/05/2021 een operatie gepland had; een document van FOD Financiën i.v.m. 'M. SPRL'.

Op 17/05/2021 werd door de DVZ in toepassing van artikel 11, § 3, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen een einde gemaakt aan uw verblijf en werd u een bevel om het grondgebied te verlaten genomen. Voor uw echtgenoot, uw minderjarige kinderen en uw meerderjarig stiefkind werden eveneens beslissingen tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten genomen in

toepassing van artikel 11, § 3, tweede lid van de wet van 15 december 1980. Deze beslissingen werden door de RVV in beroep op 05/11/2021 vernietigd.

Op 14/02/2022 werd u in het kader van de evaluatie van uw verblijfsrecht via een aangetekend schrijven, dat door de DVZ verzonden werd naar het laatste adres vermeld in het Rijksregister, uitgenodigd om alle documenten en elementen aan te brengen waarvan u het nodig acht dat de DVZ hiervan kennis heeft teneinde uw situatie correct in te schatten, zodoende een beslissing tot intrekking of beëindiging van uw verblijfsrecht te verhinderen of beïnvloeden (artikel 62, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980). Gezien er niet binnen de wettelijk bepaalde termijn geantwoord werd op dit schrijven, werd door de DVZ op 18/03/2022 contact opgenomen met uw advocaat. Vervolgens werden de vragenlijsten in het kader van het hoorrecht op 24/03/2022 digitaal en via uw advocaat opnieuw aan u overgemaakt en werd u opnieuw een termijn van 15 dagen geboden om alle documenten en elementen aan te brengen waarvan u het nodig acht dat de DVZ hiervan kennis heeft teneinde uw situatie correct in te schatten. Op 07/04/2022 heeft de DVZ vervolgens een de ingevulde vragenlijsten voor u en uw echtgenoot ontvangen via uw advocaat, samen met volgende bijlagen: begeleidende brief dd. 06/04/2022; attest van inburgering dd. 03/07/2018; medisch attest dd. 10/02/2021; kopie van een huurovereenkomst; kopie van verzoekschrift bij de RVV; een brief van een Egyptische Procureur-generaal; een brief van een Egyptische advocaat; artikel van Human Rights Watch "Egypt- events of 2020" dd. 29/03/2020; artikel van de New Arab "Amnesty International slams Egypt muslim brotherhood death sentences in Ess shameful" dd. 15/06/2021; brief van Inès Osman van Mena Rights Group en Josh Cooper van ALQST for human rights dd. 30/07/2021; attest van de Ambassade van Egypte; mail van Amnesty International betreffende de risico's op vervolging in Egypte van sympathisanten en leden van de Moslimbroeders; brief van Inès Osman van Mena Rights Group dd. 16/07/2021; arrest van de RVV dd. 05/11/2021; de begeleidende brief in het kader van het hoorrecht van uw meerderjarige stiefzoon; brief aan het Belgische consulaat in Turkije dd. 18/01/2022 en een medisch attest dd. 07/12/2021.

Bij het nemen van deze beslissingen tot beëindiging van uw verblijf en het bevel om het grondgebied te verlaten zal met al deze elementen, evenals met alle andere actueel in uw dossier aanwezige elementen rekening worden gehouden. Er wordt bovendien rekening gehouden met de duur van uw verblijf in het Rijk, het bestaan van banden met uw land van verblijf of met het ontbreken van banden met uw land van oorsprong, met uw leeftijd en met de eventuele gevolgen voor u en uw familieleden.

Dienaangaande stellen we vast dat u op 27/03/2015 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend bij de DVZ. In het kader van dit verzoek om internationale bescherming heeft u verklaard België te zijn binnengekomen op 13/12/2014, met andere woorden ruim zeven jaar geleden. Bij uw aankomst in België was u een volwassen vrouw van 34 jaar. Op heden verblijft u bijgevolg ruim zeven jaar op regelmatige en ononderbroken wijze in België. Derhalve dient de DVZ vast te stellen dat u ruim het merendeel van uw leven elders dan in België heeft doorgebracht, namelijk 34 jaar. Tijdens uw gehoor bij de DVZ in het kader van uw verzoek om internationale bescherming heeft u verklaard geboren te zijn in Casablanca (Marokko) en dat u sinds uw geboorte tot 2003 in Marokko heeft verbleven.

Volgens uw verklaringen zou u in 2003 gehuwd zijn met uw echtgenoot en verbleef u sinds 2003 tot uw komst naar België in Saoedi-Arabië. Derhalve staat het vast dat u geboren bent in Marokko, dat u er bent opgegroeid en naar school ging. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming heeft u bij de DVZ immers verklaard dat u aan de universiteit van Casablanca heeft gestudeerd maar dat u uw opleiding niet heeft afgewerkt. Tot slot verklaarde u tevens dat uw moeder, twee broers en een zus nog steeds in Marokko zouden verblijven. De DVZ dient dan ook vast te stellen dat het loutere feit dat u thans zeven jaar regelmatig in België verblijft op zich niet voldoende is om aan te tonen dat u dermate diepgaande banden heeft aangeknoopt in de Belgische samenleving, noch om te getuigen van doorgedreven integratie of hechte sociale of culturele banden met de Belgische samenleving te spreken. In het kader van het hoorrecht verklaarde u herhaaldelijk dat u in België geen enkele opleiding heeft gevolgd en dat u in België nooit tewerkgesteld was. Volgens uw verklaringen heeft u wel kennis van de Franse taal. De DVZ stelt echter vast dat gezien uw Marokkaanse nationaliteit en het feit dat u in Marokko bent opgegroeid, het gegeven dat u Frans spreekt bezwaarlijk als een diepgaande inspanning tot integratie kan gezien worden. Bovendien verklaarde u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming bij de DVZ op 31/03/2015 het Frans machtig te zijn. Tevens blijkt uit de elementen in het dossier dat u in Marokko naar een Franstalige universiteit bent gegaan. De DVZ dient dan ook vast te stellen dat u het Frans reeds machtig was vooraleer u naar België kwam en dat dit geenszins als een inspanning tot integratie kan gezien worden. Gezien u de Franstalige taal machtig bent, was er geen drempel voor het volgen van opleidingen, het volgen van een inburgeringscursus of het zoeken van tewerkstelling. De DVZ dient echter vast te stellen dat u gedurende een regelmatig en ononderbroken verblijf van ruim zeven jaar geen enkele inspanning tot integratie heeft ondernomen. Dit getuigt niet enkel van de afwezigheid van deze inspanningen, maar van de onwil om zich in de Belgische samenleving te integreren.

De DVZ merkt op dat het immers slechts van een normale attitude kan getuigen dat u doorheen een verblijf van ruim zeven jaar pogingen doet om zich te integreren en op zoek gaat naar tewerkstelling. Bovendien merken we op dat het volgen van opleidingen, inburgeringscursussen en het genieten van tewerkstelling slechts enkele aspecten zijn die blijk kunnen geven van integratie. Het loutere feit dat u thans zeven jaar regelmatig in België verblijft is op zich dan ook niet voldoende is om aan te tonen dat u dermate diepgaande banden heeft aangeknoopt in de Belgische samenleving, noch om te getuigen van doorgedreven integratie of hechte sociale of culturele banden met de Belgische samenleving te spreken. In het kader van de evaluatie van het artikel 8 van het EVRM wijst de DVZ er daarnaast op dat het niettemin mogelijk is dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen heeft opgebouwd en dat u eventueel een sociaal leven heeft opgebouwd, doch u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bepaalde sociale bindingen heeft opgebouwd in de Belgische samenleving, die dermate hecht zouden zijn dat zij deel uitmaken van uw sociale identiteit zodat deze onder een beschermenswaardig privéleven in de zin van artikel 8 van het EVRM vallen. We herhalen dienaangaande nogmaals dat u in het kader van het hoorrecht dan ook ruim de mogelijkheid heeft gekregen om deze eventuele banden aan te tonen.

Bovendien stellen we vast dat u op 05/07/2021 een gesprek had met een medewerker van de DVZ te Brussel. Uit het verslag van dit gesprek blijkt dat u inderdaad niet tewerkgesteld bent. Bovendien kan hieruit opgemaakt worden dat uw kinderen allen internationaal geschoold zijn middels afstandsonderwijs. Ook uit een ander gesprek met een medewerker van de DVZ dat plaatsvond op 15/06/2021 blijkt dat al uw kinderen internationaal geschoold worden middels afstandsonderwijs. De DVZ kan derhalve vaststellen dat u ook via uw kinderen geen bijkomende banden met de Belgische samenleving heeft opgebouwd. Uw kinderen zijn namelijk niet ingeschreven in het Belgische onderwijs maar volgen internationaal onderwijs via afstandsonderwijs. Op de vraag van de medewerker van de DVZ wat u en uw gezinsleden aan België bindt, komen u en uw echtgenoot dan ook niet verder dan het loutere feit dat uw kind hier geboren is en dat u hier veilig zou zijn. De DVZ stelt dan ook vast dat uw vier andere minderjarige kinderen elders geboren werden en dat het loutere feit dat één kind in België geboren is geenszins kan aantonen dat u in de Belgische samenleving sociale bindingen heeft opgebouwd die onder een beschermenswaardig privéleven zouden vallen. We herhalen immers dat het kind zelfs niet schoolgaande is in België. Dat u in België veilig zou zijn kan evenmin aantonen dat u voor uw privéleven gebonden bent aan België.

Op geen enkele wijze heeft u het dan ook weten aan te tonen dat de banden die u eventueel in de Belgische samenleving bent aangegaan de gebruikelijke banden zouden overstijgen en dat u voor het uitoefenen van uw privéleven gebonden bent aan België. Een schending van artikel 8 van het EVRM wordt in dit verband dan ook geenszins aannemelijk gemaakt bij het nemen van deze beslissingen tot beëindiging van uw verblijfsrecht en het bevel om het grondgebied te verlaten.

Derhalve stelt de DVZ vast dat u niet heeft kunnen aantonen dat uw banden met de Belgische samenleving dermate hecht zouden zijn dat deze beslissingen niet zouden kunnen worden genomen. Er is in uw hoofde geenszins sprake van diepgaande pogingen tot integratie. De DVZ wijst er bovendien op dat indien u toch bijkomende inspanningen tot integratie ondernomen zou hebben, dit geenszins afbreuk doet aan het feit dat u uw verblijfsrecht initieel geopend heeft met het gebruik van valse verklaringen. We stellen immers vast dat u uw verblijfsecht geopend heeft op basis van een vluchtelingenstatus die op 17/10/2018 door het CGVS werd ingetrokken krachtens artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980 en die bijgevolg geacht moet worden als nooit te hebben bestaan.

Dienaangaande stelt de DVZ immers vast dat uw nood aan internationale bescherming volledig steunt op de motieven van uw echtgenoot en dat u zelf heeft verklaard geen vrees te hebben ten aanzien van Marokko.

Uit de beslissing van het CGVS blijkt het volgende: "Gelet op deze vaststelling en gelet op het gegeven dat u zich bij jullie verzoek om internationale bescherming volledig beroep op de motieven van uw echtgenoot en geen eigen vluchtmotieven had ten aanzien van Marokko (zie gehoorverslag CGVS EL A. N. dd. 11/05/2015 [NI], p 2, 5, 6), blijkt dat u vluchtelingenstatus destijds werd toegekend op grond van door jullie verkeer weergegeven, achtergehouden en valse verklaringen - het achterhouden van de Egyptische nationaliteit van uw man en zijn mogelijkheid om zich naar Egypte te begeven - die doorslaggevend zijn geweest voor uw erkenning als vluchteling. Daarom dient uw vluchtelingenstatus te worden ingetrokken." Gevraagd naar uw eventuele vrees ten aanzien van Egypte verklaarde u geen vrees te hebben ten aanzien van Egypte. In de beslissing van het CGVS staat hierover het volgende: "Gezien uw echtgenoot ook de Egyptische nationaliteit bezit dient zich trouwens de mogelijkheid aan dat jullie daar zouden wonen. Gevraagd naar uw eventuele vrees ten aanzien van Egypte zei u dat u er persoonlijk geen had, maar u verwees naar de vrees van uw man ten aanzien van Egypte (zie CGVS N3, p. 3)". Bijgevolg kan de DVZ vaststellen dat u er zelf geen graten inziet om u in Egypte te vestigen, maar dat u hiervoor enkel naar de problemen van uw echtgenoot verwijst.

Wat uw echtgenoot betreft, verwijzen we naar de beslissingen tot beëindiging van het verblijfsrecht en het bevel om het grondgebied te verlaten die voor hem op heden genomen worden. Uit het geheel van de

elementen in het administratief dossier van uw echtgenoot kan de DVZ enkel besluiten dat uw echtgenoot geen gegronde vrees voor vervolging heeft in Egypte. Er werd reeds ten overvloede door het CGVS en de RVV geoordeeld dat hij geen actuele vrees heeft ten aanzien van de Egyptische autoriteiten. Bovendien werd dit herhaaldelijk gestaafd door zijn eigen gedrag, namelijk zijn contacten met de Egyptische autoriteiten. Uw echtgenoot heeft bij de DVZ geen enkel authentiek bewijsstuk weten voor te leggen waaruit kan blijken dat hij op heden een actuele vrees heeft ten aanzien van de Egyptische autoriteiten. In het kader van de evaluatie van artikel 3 van het EVRM kan derhalve slechts vastgesteld worden dat hij bij de DVZ geen enkele element heeft weten aan te brengen dat noopt tot een wijziging van de vaststellingen van het CGVS en de RVV.

Bijgevolg stelt de DVZ vast dat zowel u als uw echtgenoot uw verblijfsrecht hebben geopend op basis van frauduleuze verklaringen. De DVZ stelt dan ook vast dat u bij het afleggen van deze frauduleuze verklaringen redelijkerwijs kon verwachten dat u uw verblijfsrecht op een bedrieglijke wijze geopend heeft en dat deze valse verklaringen een invloed konden hebben op uw verblijfsrechtelijke situatie. U bent derhalve volledig zelf verantwoordelijk voor de situatie waarin u zich nu bevindt.

Daartegenover blijkt nergens dat u zich niet opnieuw elders zou kunnen vestigen, namelijk in Egypte. De DVZ herhaalt immers dat uw echtgenoot de Egyptische nationaliteit heeft. In het kader van het hoorrecht heeft u het niet aannemelijk gemaakt dat het kennelijk onredelijk zou zijn dat u zich samen met uw echtgenoot en kinderen in Egypte vestigt. De DVZ stelt immers vast dat de Egyptische nationaliteitswetgeving - "Law No. 26 of 1975 Concerning Egyptian Nationality" (een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier), bijgewerkt in 2004 - stipuleert dat zowel u als uw minderjarige kinderen over de Egyptische nationaliteit beschikken, of deze ten minste kunnen verwerven. Uit artikel 2, punt 1, van de Egyptische nationaliteitswetgeving van 29/05/1975 blijkt immers dat alle personen die het kind zijn van een Egyptische vader onder de Egyptische nationaliteitswetgeving beschouwd worden als Egyptische burgers. Wat u betreft, merkt de DVZ op dat artikel 7 van dezelfde Egyptische nationaliteitswetgeving van 29/05/1975 stipuleert dat de echtgenote van Egyptische burgers eveneens de Egyptische nationaliteit kunnen verwerven, door zich te wenden tot het Egyptische ministerie van Binnenlandse Zaken.

Het staat dan ook vast dat u zich met uw volledige gezin in Egypte kan vestigen. Indien u of uw gezinsleden nog bepaalde stappen zouden moeten ondernemen ten aanzien van de Egyptische autoriteiten om de Egyptische nationaliteit of een machtiging tot verblijf te verkrijgen, wijzen we erop dat u en uw gezinsleden, in toepassing van artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980, de mogelijkheid hebben om via een gemotiveerd verzoek aan de minister of diens gemachtigde een verlenging te vragen van de termijn om het grondgebied te verlaten, dit om rekening te houden met de specifieke omstandigheden eigen aan jullie situatie, waaronder het afronden van de organisatie van het vrijwillig vertrek. U heeft het dan ook niet aannemelijk gemaakt dat er voor u en uw gezinsleden onoverkomelijke hinderpalen zijn om een gezamenlijke hervestiging in Egypte te organiseren.

Derhalve zijn er geen elementen die het nemen van deze beslissingen tot beëindiging van het verblijf en een bevel om het grondgebied te verlaten in toepassing van artikel 11, § 3, tweede lid van de wet van 15 december 1980 verhinderen. U heeft de DVZ immers niet weten te overtuigen dat u dermate diepgaande banden in de Belgische samenleving heeft aangeknoopt. We herhalen dat u op heden dan wel bijna zeven jaar in België verblijft, doch u nooit in België gewerkt heeft, noch andere inspanningen tot integratie heeft ondernomen. We herhalen bovendien dat u op 27/03/2015 een verzoek om internationale bescherming indiende bij de DVZ en dat u aan de hand van valse verklaringen uw verblijfsrecht in België geopend heeft. Indien u alsnog bijkomende banden heeft opgebouwd in de Belgische samenleving, wijst de DVZ erop dat deze louter het gevolg zijn van het feit dat u valse verklaringen heeft afgelegd. Derhalve verhinderen deze eventuele elementen van integratie het nemen van deze beslissingen niet.

De DVZ wijst er immers op dat de RVV reeds eerder van oordeel was dat deze beoordeling - dat de eventuele elementen van integratie slechts het gevolg zijn van uw frauduleuze en bedrieglijke verklaringen - niet kennelijk onredelijk is. In het kader van een beroepsprocedure tegen een beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met een bevel om het grondgebied te verlaten, die genomen werd voor een persoon wiens internationale beschermingsstatus ingetrokken werd aangezien de betrokkene tijdens zijn verzoek om internationale bescherming doelbewust had achtergehouden dat hij reeds internationale bescherming genoot in een andere Lidstaat, was de RVV bij arrest nr. 267 449 (rolnummer 266 760) van 28/01/2022 van oordeel dat: "De banden die verzoeker gedurende drieënhalf jaar in België heeft opgebouwd zijn immers vergelijkbaar met de banden die verzoeker in dezelfde periode in Griekenland had kunnen opbouwen indien hij het feit dat hij aldaar reeds een beschermingsstatus had, niet had verzwegen. Verder blijkt ook aan de hand van de in de bestreden beslissing besproken elementen dat de banden in België niet van die aard zijn dat hij zijn leven in Griekenland niet opnieuw zal kunnen opbouwen (RVV 266 760, pagina 10)."

Vanuit deze redenering van de RVV kan de DVZ dan ook stellen dat de eventuele banden die u in België heeft opgebouwd, slechts vergelijkbaar zijn met de banden die u in Egypte had kunnen opbouwen indien

u niet moedwillig valse verklaringen had afgelegd bij de Belgische autoriteiten in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Bovendien is er in uw hoofde sprake van meer banden met Egypte dan in bovenvermelde zaak, waarbij de persoon slechts internationale bescherming genoot in een andere Lidstaat. Zo wijzen we erop dat uw echtgenoot de Egyptische nationaliteit heeft, dat uw minderjarige kinderen kunnen gezien worden als Egyptische burgers en dat uit de Egyptische nationaliteitswetgeving blijkt dat ook u de Egyptische nationaliteit kan verwerven.

Derhalve is het in uw hoofde evenmin kennelijk onredelijk om te stellen dat de eventuele banden in België niet van die aard zijn dat u deze in Egypte niet opnieuw zal kunnen opbouwen. Derhalve stelt de DVZ vast dat de eventuele banden die u in de Belgische samenleving heeft opgebouwd slechts het gevolg zijn van de valse verklaringen die u heeft afgelegd in het kader van uw verzoek om internationale bescherming en dat deze niet hechter zijn dan de banden die u met de Egyptische samenleving had kunnen opbouwen gedurende de voorbije periode. Bovendien is gebleken dat er in uw hoofde geen sprake is van verregaande pogingen tot integratie. Uit het geheel van de elementen in het administratief dossier en de elementen die u heeft aangebracht in het kader van het hoorrecht kan vastgesteld worden dat er in uw hoofde geen sprake is van diepgaande banden in de Belgische samenleving.

In het kader van de evaluatie van uw verblijfsrecht wordt eveneens rekening gehouden met uw gezins- en familielevens. Dienaangaande stellen we vast dat u in België verblijft met uw echtgenoot en vijf minderjarige kinderen. Tevens verblijft de meerderjarige zoon van uw echtgenoot in België. Wat dit meerderjarige stiefkind betreft, merken we op dat dit niet tot uw gezinskern behoort. Er wordt immers geen gezinskern vermoed tussen meerderjarige kinderen en hun stiefouders zonder dat er bijkomende elementen van afhankelijkheid zijn. Uit het rijksregister blijkt dat uw meerderjarig stiefkind niet bij u woont. Derhalve is de DVZ niet in het bezit van informatie waaruit dergelijke banden van afhankelijkheid kunnen blijken.

Vooreerst merken we op dat het CGVS bij beslissing van 17/10/2018 ook de vluchtelingenstatus van uw echtgenoot en uw vijf minderjarige kinderen heeft ingetrokken krachtens artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980. Daarnaast werd ook de vluchtelingenstatus van de meerderjarige zoon van uw echtgenoot op 17/10/2018 ingetrokken. Wat uw echtgenoot en minderjarige kinderen betreft, stellen we vast dat er op heden sprake is van een gezinskern. We merken echter op dat ook zij het voorwerp vormen van beslissingen tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten en dat de gezinskern bijgevolg behouden blijft.

We herhalen dat u het niet heeft kunnen weerleggen dat u zich samen met uw echtgenoot en uw minderjarige kinderen in Egypte kan vestigen. De DVZ herhaalt immers dat uw echtgenoot de Egyptische nationaliteit heeft. DVZ stelt dan ook vast dat de Egyptische nationaliteitswetgeving - "Law No. 26 of 1975 Concerning Egyptian Nationality" (een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier), bijgewerkt in 2004 - stipuleert dat zowel u als uw minderjarige kinderen over de Egyptische nationaliteit beschikken, of deze ten minste kunnen verwerven. Uit artikel 2, punt 1, van de Egyptische nationaliteitswetgeving van 29/05/1975 blijkt immers dat alle personen die het kind zijn van een Egyptische vader onder de Egyptische nationaliteitswetgeving beschouwd worden als Egyptische burgers. Wat u betreft, merkt de DVZ op dat artikel 7 van dezelfde Egyptische nationaliteitswetgeving van 29/05/1975 stipuleert dat de echtgenote van Egyptische burgers eveneens de Egyptische nationaliteit kunnen verwerven, door zich te wenden tot het Egyptische ministerie van Binnenlandse Zaken. Het staat dan ook vast dat u zich met uw volledige gezin in Egypte kan vestigen.

Indien u of uw gezinsleden nog bepaalde stappen zouden moeten ondernemen ten aanzien van de Egyptische autoriteiten om de Egyptische nationaliteit of een machtiging tot verblijf te verkrijgen, wijzen we erop dat u en uw gezinsleden, in toepassing van artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980, de mogelijkheid hebben om via een gemotiveerd verzoek aan de minister of diens gemachtigde een verlenging te vragen van de termijn om het grondgebied te verlaten, dit om rekening te houden met de specifieke omstandigheden eigen aan jullie situatie, waaronder het afronden van de organisatie van het vrijwillig vertrek. U heeft het dan ook niet aannemelijk gemaakt dat er voor u en uw gezinsleden onoverkomelijke hinderpalen zijn om een gezamenlijke hervestiging in Egypte te organiseren.

De DVZ wijst er immers op dat gezien de eenvoud waarmee uw echtgenoot eerder een Egyptisch paspoort werd afgeleverd en het feit dat hij zich al herhaaldelijk probleemloos tot de Egyptische autoriteiten heeft gewend, u het niet aannemelijk maakt dat u zich niet zou kunnen vestigen in Egypte samen met het gezin. Nergens blijkt dat het gezinsleven enkel in België zou kunnen plaatsvinden, gezien het volledige gezin thans het voorwerp uitmaakt van beslissingen tot beëindiging van het verblijf en een bevel om het grondgebied te verlaten. Daartegenover kan u het niet aannemelijk maken dat het gezinsleven niet zou kunnen plaatsvinden in Egypte.

We herhalen dat op heden zowel uw verblijf als dat van uw echtgenoot en uw kinderen wordt beëindigd krachtens artikel 11, § 3, tweede lid van de wet van 15 december 1980 en dat u allen een bevel om het grondgebied te verlaten wordt gegeven. Bij het nemen van deze beslissingen tot beëindiging van het

verblijf en het bevel om het grondgebied te verlaten wordt derhalve rekening gehouden met het hoger belang van uw kinderen.

Vooreerst stellen we nogmaals vast dat u thans met uw vijf minderjarige kinderen in België verblijft. Op 13/12/2014 kwam uw in België aan met uw vier kinderen en op x/07/2015 werd uw jongste kind in België geboren. Bijgevolg verblijven alle vijf uw minderjarige kinderen net als u zeven jaar op regelmatige en ononderbroken wijze in België. Niettemin stellen we vast dat het in het hoger belang is van uw vijf minderjarige kinderen om samen met u en uw echtgenoot gevolg te geven aan de beslissingen tot beëindiging van het verblijf en het bevel om het grondgebied te verlaten. Het is immers in het hoger belang van de minderjarige kinderen dat de gezinskern behouden blijft.

In het kader van het hoorrecht werd door uw advocaat gesteld dat: "de fraude gepleegd door ouders niet tot gevolg mag hebben dat het verblijf van de destijds minderjarige kinderen wordt beëindigd om die reden, ook al zijn deze ondertussen meerderjarig geworden. Minderjarige kinderen mogen namelijk geen negatieve gevolgen ondervinden van eventuele fraude begaan door de ouders die hen niet kan worden toegerekend". De DVZ wijst er niettemin op dat de situatie waarin u en uw gezinsleden zich bevinden, geheel het gevolg is van uw persoonlijk handelen, waarvoor u de gehele verantwoordelijkheid draagt. Op het ogenblik dat u en uw echtgenoot het gegeven achterhielden voor de Belgische asielinstanties dat uw echtgenoot eveneens de Egyptische nationaliteit heeft, was u beiden terdege bewust van de gevolgen dat dit kon hebben op uw verblijfsrechtelijke toestand en bijgevolg die van uw minderjarige kinderen. Op het ogenblik dat u de Belgische asielinstanties heeft misleid kon u bijgevolg verwachten dat indien de DVZ en het CGVS hiervan op de hoogte zouden zijn dit mogelijks gevolgen kon hebben voor uw verblijfsrechtelijke situatie en bijgevolg ook voor die van uw overige gezinsleden.

Uw vijf minderjarige kinderen werden geboren op x/09/2004, x/10/2006, x/01/2008, x/10/2013 en op x/07/2015. Wat het oudste kind betreft – A.-Z., K. A. N. (..) (°x/09/2004) - merken we op dat het geboren werd te Jeddah (Saoedi-Arabië) en samen met u op 13/12/2014 naar België kwam. Bijgevolg kwam ze op 10-jarige leeftijd aan in België en verblijft ze op heden zeven jaar op regelmatige en ononderbroken wijze in België. We stellen dan ook vast dat ze het merendeel van haar leven elders dan in België heeft doorgebracht. Het is dan ook volgens de DVZ niet kennelijk onredelijk dat zij zich samen met de andere gezinsleden in Egypte vestigt. Het kind groeide immers elders dan België op en ging redelijkerwijs elders naar school. Bovendien is het Arabisch - de officiële landstaal van Egypte - de moedertaal van het kind. Het loutere feit dat zij op heden zeven jaar op regelmatige en onderbroken wijze in België verblijft is bijgevolg niet voldoende om van een diepgaande verankering in de Belgische samenleving te getuigen. Wat uw tweede kind betreft – A.-Z., H. (..) (°x/10/2006) - merken we op dat het kind alsook te Jeddah (Saoedi-Arabië) geboren is en samen met u naar België kwam op 13/12/2014, en dit op 8-jarige leeftijd. Bijgevolg verblijft het kind thans eveneens ruim zeven jaar op ononderbroken en regelmatige wijze in België. De DVZ stelt echter opnieuw vast dat het kind het merendeel van haar leven elders dan in België heeft doorgebracht, dat het elders is opgegroeid, redelijkerwijs naar school is gegaan en dat de moedertaal eveneens het Arabisch is. Opnieuw is de loutere vaststelling dat het kind al ruim zeven jaar in België verblijft op zich niet voldoende om van een diepgaande verankering in de Belgische samenleving te spreken.

Het derde kind – A.-Z., O. A. N. (..) (°x/01/2008) - is alsook te Jeddah (Saoedi-Arabië) geboren en kwam samen u naar België op 13/12/2014, en dit op 6-jarige leeftijd. Bijgevolg verblijft het kind thans eveneens ruim zes jaar op ononderbroken en regelmatige wijze in België. Derhalve heeft het kind bijna de helft van zijn leven elders dan in België doorgebracht, is het elders dan in België opgegroeid, elders dan in België naar school gegaan en is de moedertaal eveneens het Arabisch. Opnieuw is de loutere vaststelling dat het kind al ruim zeven jaar in België verblijft niet voldoende om van een diepgaande verankering in de Belgische samenleving te spreken.

Het vierde minderjarige kind – A.-Z., N. A. N. (..) (x/10/2013) - werd eveneens te Jeddah (Saoedi-Arabië) geboren en kwam samen u naar België kwam op 13/12/2014, en dit op 1-jarige leeftijd. We stellen derhalve vast dat het kind ruim zeven jaar op regelmatige en ononderbroken wijze in België verblijft. Bijgevolg verblijft het kind het merendeel van het leven in België. Niettemin merken we op dat dit geen onoverkomelijke barrière hoeft te vormen om zich samen met de rest van het gezin in Egypte te vestigen. Gezien zowel uw moedertaal als die van uw echtgenoot het Arabisch is, kan er redelijkerwijs van uitgegaan worden dat ook dit kind het Arabisch machtig is. De DVZ is er zich wel van bewust dat deze hervestiging in Egypte gepaard gaat met een zekere hardheid, maar dat gezien de jonge leeftijd van het kind het flexibel genoeg moeten worden geacht om zich samen met de ouders in Egypte te vestigen.

Wat ten slotte uw vijfde kind betreft – A.-Z., L. (..) (° x/07/2015) — merken we op dat dit kind in België geboren is, namelijk te Brussel. Bijgevolg heeft dit kind het volledige leven in België doorgebracht. Dit hoeft echter opnieuw geen onoverkomelijke barrière te vormen om zich samen met u en de rest van het gezin in Egypte vestigen. Er kan redelijkerwijs van uitgegaan worden dat ook dit kind het Arabisch machtig is. Bovendien moet het kind gezien de jonge leeftijd flexibel genoeg worden geacht om zich samen met de rest van het gezin in Egypte te vestigen. De vaststelling dat het kind in België geboren is en het

volledige leven in België heeft doorgebracht, is op zich dan ook onvoldoende om van een dermate diepgaande integratie in de Belgische samenleving te spreken.

Bijgevolg is de DVZ van oordeel dat het in het hoger belang van alle vijf uw minderjarige kinderen is om samen met de ouders gevolg te geven aan de beslissingen tot beëindiging van het verblijf en het bevel om het grondgebied te verlaten. We merken op dat een hervestiging in Egypte voor de vijf minderjarige kinderen met een zekere hardheid gepaard kan gaan, maar dat hierbij dient benadrukt te worden dat dit het gevolg is van de valse verklaringen die zowel u als uw echtgenoot hebben afgelegd in het kader van het verzoek om internationale bescherming. De eventuele banden die uw kinderen hebben opgebouwd in de Belgische samenleving zijn het gevolg van de valse verklaringen die u heeft afgelegd bij uw verzoek om internationale bescherming en het achterhouden van de Egyptische nationaliteit van uw echtgenoot. De DVZ wijst er dan ook op dat deze eventuele banden slechts vergelijkbaar zijn met de banden die uw kinderen in Egypte hadden kunnen opbouwen indien u niet moedwillig valse verklaringen had afgelegd bij de Belgische autoriteiten in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Indien deze beslissingen dan ook gepaard gaan met enige hardheid wijst de DVZ erop dat deze geheel uw verantwoordelijkheid is.

Derhalve is het niet kennelijk onredelijk dat de minderjarige kinderen zich samen met u en uw echtgenoot vestigen in Egypte. De DVZ herhaalt immers dat uw echtgenoot de Egyptische nationaliteit heeft en daarnaast een familiaal netwerk in Egypte. Gezien de jonge leeftijd worden de kinderen voldoende flexibel geacht om zich aan te passen aan de veranderende situatie. Bovendien is bij al uw kinderen het Arabisch - de officiële taal van Egypte - de moedertaal. Ten slotte kan er redelijkerwijs worden aangenomen dat zij in Egypte toegang hebben tot onderwijs.

Wat het onderwijs betreft, merken we immers op dat u in kader van uw aanvraag 9bis - ingediend op 26/06/2019, onontvankelijk afgesloten op 22/03/2021 - verklaarde dat uw kinderen allen schoolgaande zijn in België en legde u hiervan attesten neer. In het kader van het hoorrecht stelde uw advocaat het volgende in verband met de schoolopleiding van uw minderjarige kinderen: "Elke onderbreking van hun schoolopleiding, zelfs tijdelijk, zou ongetwijfeld zeer nadelig zijn voor de minderjarigen en het recht op onderwijs wordt eveneens beschermd door artikel 28 van het Kinderrechtenverdrag."

We wijzen er vooreerst op dat het recht op onderwijs geenszins een waarborg betekent voor een bepaalde graad van kwaliteitsvol onderwijs of tewerkstelling. Het recht op onderwijs is immers niet absoluut en geeft geenszins automatisch recht op verblijf, evenmin wanneer uw kinderen in het land van bestemming geen toegang tot onderwijs zouden hebben. In het kader van het nemen van een verwijderingsbeslissing kan er dan ook van worden uitgegaan dat de bewijslast bij de vreemdeling ligt, indien zijn kind, ten gelijke titel als de andere kinderen in het land van bestemming, geen toegang zou hebben tot het onderwijs in geval van verwijdering. Indien geen elementen worden aangebracht, kan eenvoudig worden besloten dat het ontbreken van toegang tot het onderwijs niet kan worden ingeroepen. Tenslotte kan een onderwijs van mindere kwaliteit of dat niet tot een betrekking of tewerkstelling aanleiding geeft, niet worden weerhouden. Evenmin bevat het recht op onderwijs een algemene verplichting om de keuze van een vreemdeling tot het volgen van onderwijs in een bepaalde verdragsluitende staat toe te staan. Gezien uw minderjarige kinderen volgens artikel 2, punt 1, van de Egyptische nationaliteitswetgeving kunnen gezien worden als Egyptische burgers, kan u het geenszins aannemelijk maken dat zij in Egypte geen toegang zouden hebben tot onderwijs.

Bovendien herhaalt de DVZ dat u op 15/06/2021 en 05/07/2021 gesprekken had met een medewerker van de DVZ. Uit de verslagen van deze gesprekken blijkt dat al uw kinderen scholing volgen via afstandsonderwijs bij een internationale school in Parijs. Bijgevolg zijn uw minderjarige kinderen niet ingeschreven in het Belgische onderwijs en zijn ze voor de verderzetting van hun onderwijs dan ook geenszins aan België gebonden. Gezien al uw kinderen via afstandsonderwijs scholing volgen, is de stelling van uw advocaat in het kader van het hoorrecht dat "Elke onderbreking van hun schoolopleiding, zelfs tijdelijk, zou ongetwijfeld zeer nadelig zijn voor de minderjarigen en het recht op onderwijs wordt eveneens beschermd door artikel 28 van het Kinderrechtenverdrag" dan ook niet aan de orde. Uw kinderen kunnen dit afstandsonderwijs tijdelijk of permanent verderzetten vanuit Egypte.

Daarnaast wenst de DVZ te benadrukken dat zowel u als uw echtgenoot niet hebben weten aan te tonen dat u voor het uitoefenen van uw privéleven gebonden bent aan België. In het kader van het gesprek dat u had met een medewerker van de DVZ, kwam u bij de vraag wat u en uw gezinsleden aan België bindt dan ook niet verder dan het loutere feit dat uw minderjarige kind in België geboren is en dat u veilig zou zijn in België. De DVZ dient echter op te merken dat ook in hoofde van uw kinderen er geen sprake is van sociale bindingen in de Belgische samenleving, die dermate hecht zouden zijn dat zij deel uitmaken van uw sociale identiteit zodat deze onder een beschermenswaardig privéleven in de zin van artikel 8 van het EVRM vallen, gezien ze zelfs niet in België schoolgaande zijn.

Op geen enkele wijze heeft u het dan ook weten aan te tonen dat de banden die u eventueel in de Belgische samenleving bent aangegaan de gebruikelijke banden zouden overstijgen en dat u voor het uitoefenen van uw privéleven gebonden bent aan België. Een schending van artikel 8 van het EVRM

wordt in dit verband dan ook geenszins aannemelijk gemaakt bij het nemen van deze beslissingen tot beëindiging van uw verblijfsrecht en het bevel om het grondgebied te verlaten.

Bovendien wijzen we erop dat u, in toepassing van artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980, de mogelijkheid heeft om via een gemotiveerd verzoek aan de minister of diens gemachtigde een verlenging van de termijn om het grondgebied te verlaten kan vragen, onder andere omwille van het bestaan van schoolgaande kinderen.

Ten slotte herhaalt de DVZ dat de situatie waarin uw kinderen zich op heden bevinden, geheel het gevolg is van uw persoonlijk handelen waarvoor u de gehele verantwoordelijkheid draagt. Op het ogenblik dat u de Belgische asielinstanties heeft misleid en de Egyptische nationaliteit van uw echtgenoot heeft achtergehouden, kon u verwachten dat indien de DVZ en het CGVS hiervan op de hoogte zouden zijn dit mogelijks gevolgen kon hebben voor uw verblijfsrechtelijke situatie en bijgevolg ook voor die van uw overige gezinsleden.

Derhalve wordt op heden zowel uw verblijf als dat van uw andere gezinsleden beëindigd en wordt u allen een bevel om het grondgebied te verlaten. Bijgevolg maken op heden al uw gezinsleden het voorwerp uit van beslissingen tot beëindiging van het verblijf en een bevel om het grondgebied te verlaten en blijft de gezinskern behouden. We herhalen nogmaals dat drie van uw vijf minderjarige kinderen meer dan de helft van hun leven elders dan in België doorbrachten, elders zijn opgegroeid en dat u het niet aannemelijk maakt dat het kennelijk onredelijk is dat zij zich opnieuw elders vestigen, met name in een land waarvan zij de nationaliteit hebben en de officiële landstaal hun moedertaal is. Bovendien wijzen we erop dat gezien de jonge leeftijd van de kinderen zij voldoende flexibel geacht worden om zich met de rest van de gezinskern in Egypte te vestigen. Derhalve is er geen familiaal beletsel voor het nemen van deze beslissingen.

Betreffende uw medische situatie verklaarde u in het kader van het hoorrecht rugklachten te hebben. De DVZ merkt echter op dat u in het kader van het hoorrecht geen enkel nieuw medisch attest heeft neergelegd. Bij het hoorrecht in het kader van de vorige beslissing tot beëindiging van uw verblijfsrecht legde u wel een medisch attest neer, doch verklaarde u geen medische problemen te hebben. Derhalve is de DVZ op heden niet in het bezit van informatie waaruit zou blijken dat u thans medische problemen ervaart die het nemen van deze beslissingen zou belemmeren, noch van informatie dat u thans medische behandelingen dient te ondergaan die niet toegankelijk of niet beschikbaar zouden zijn in Egypte. Bovendien bent u recent met uw gezinsleden naar Turkije gereisd, wat aantoonde dat u zich niet in de onmogelijkheid bevindt om te reizen. Derhalve zijn er geen medische beletsels voor het nemen van deze beslissingen.

In het kader van de evaluatie van artikel 3 van het EVRM herhaalt de DVZ dat hierboven reeds werd gemotiveerd dat er geen schending is van het artikel 3 van het EVRM bij een vestiging in Egypte in hoofde van u en uw echtgenoot. Bij het CGVS heeft u zelf aangegeven dat u geen enkele vrees heeft ten aanzien van de Egyptische autoriteiten. In het kader van het hoorrecht verklaarde u dat u niet naar Marokko kan terugkeren, omwille van de problemen die dit zou vormen voor uw echtgenoot. De DVZ wijst er echter op dat een terugkeer naar Marokko niet aan de orde is voor uw echtgenoot, die de Egyptische nationaliteit heeft.

Uit het geheel van de elementen in het administratief dossier kan de DVZ enkel concluderen dat u en uw echtgenoot geen gegronde vrees voor vervolging hebben in Egypte. Er werd reeds ten overvloede door het CGVS en de RVV geoordeeld dat uw echtgenoot geen actuele vrees heeft ten aanzien van de Egyptische autoriteiten. Bovendien werd dit herhaaldelijk gestaafd door zijn eigen gedrag, namelijk zijn contacten met de Egyptische autoriteiten. U en uw echtgenoot hebben bij de DVZ geen enkel authentiek bewijsstuk weten voor te leggen waaruit kan blijken dat u op heden een actuele vrees heeft ten aanzien van de Egyptische autoriteiten.

Tot slot, merken we echter wel op dat een vestiging in Egypte gepaard kan gaan met een zekere hardheid, maar dat dit voor een volwassen vrouw als u geen onoverkomelijke barrière hoeft te vormen. We herhalen immers dat u het merendeel van uw leven elders dan in België doorbracht. U werd immers in Marokko geboren, u bent er opgegroeid en u ging er naar de universiteit. Uit de elementen in uw administratief dossier is gebleken dat de banden die u eventueel in de Belgische samenleving bent aangegaan de gebruikelijke banden zouden overstijgen en dat u voor het uitoefenen van uw privéleven gebonden bent aan België. Een schending van artikel 8 van het EVRM wordt in dit verband dan ook geenszins aannemelijk gemaakt bij het nemen van deze beslissingen tot beëindiging van uw verblijfsrecht en het bevel om het grondgebied te verlaten.

Derhalve wordt krachtens artikel 11, § 3, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een einde gemaakt aan uw verblijf en wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen, binnen 30 dagen vanaf de kennisgeving van deze beslissingen."

2. Over de rechtspleging

De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en het beroep tot nietigverklaring werden op 15 juni 2022 ingediend door eerste en tweede verzoekende partij, handelend in eigen naam en in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van hun vijf kinderen, op dat ogenblik allen minderjarig. In september 2022 is A.Z.K.A.N., geboren op x september 2004, echter meerderjarig geworden, zodat haar ouders haar, vanaf die datum, niet langer in rechte kunnen vertegenwoordigen. A.Z.K.A.N. kan evenwel in eigen naam en zonder verdere vormvereisten het geding zelf verder voeren (cf. J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nr. 95 en RvS 20 november 1980, nr. 20.728).

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste middel betogen de verzoekende partijen als volgt:

“Eerste middel

Kennelijke appreciatiefout en schending van de formele en materiële motiveringsplicht wat een schending uitmaakt van de artikelen 11, § 3, 62, 74/13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen en schending van de administratieve rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur en inzonderheid de verplichting van het bestuur om alle elementen van de zaak in aanmerking te nemen, en het algemeen rechtsbeginsel van de proportionaliteit, de zorgvuldigheid en van het hoorrecht als algemeen rechtsbeginsel van de EU en verankerd in artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, en schending van het artikel 22bis van de Grondwet en de artikelen 3, 16 en 28 van het Internationaal Verdrag voor de Rechten van het Kind.

1.1. De geschonden rechtsregels en rechtsbeginselen.

Overwegende dat overeenkomstig artikel 11, §3, tweede lid van de Vreemdelingenwet het verblijf kan beëindigd worden wanneer de internationale beschermingsstatus werd ingetrokken door het CGVS, maar dat er een verplichting is om rekening te houden met de duur van zijn verblijf op het grondgebied van het Rijk, de gezins- en economische situatie, de sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij banden heeft met zijn land van oorsprong;

Overwegende dat overeenkomstig artikel 62 van de Vreemdelingenwet alle administratieve beslissingen met redenen omkleed moeten worden;

Overwegende dat artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 bepalen dat de bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd en dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moeten vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende moet zijn;

Dat de aangehaalde wetsbepalingen de verplichting tot formele en materiële motivering vastleggen die op de tegenpartij rusten, net als de plicht om zich niet schuldig te maken aan machtsoverschrijding;

Dat de controle van de administratieve rechter zich niet beperkt tot de controle van de kennelijke beoordelingsfout, maar ook en voornamelijk de controle van de juistheid, van de relevantie en de toelaatbaarheid in rechte van de motieven omvat¹. Dat derhalve de feitelijk bestaande motieven juridisch relevant moeten zijn, zij moeten een correcte wettelijke basis hebben, een juiste toepassing maken van die basis en het concrete geval dient in die rechtsbasis teruggevonden te kunnen worden;

Dat het rechterlijk toezicht op de motieven hier alleen insluit dat de rechter nagaat of bewezen is dat de kwetsieuze omstandigheden juist werden geïnterpreteerd (juridische juistheid der motieven);

Dat het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing ;

Dat krachtens de algemene rechtsbeginselen van de zorgvuldigheid, de nauwkeurige voorbereiding van het nemen van bestuurshandelingen en de plicht om alle elementen van het dossier in aanmerking te nemen, de tegenpartij in de motivering van de bestreden beslissing moet aantonen alle relevante elementen die tijdig zijn overgemaakt aan het bestuur in de beoordeling van de aanvraag te hebben betrokken.

Dat het artikel 22bis van de Grondwet bepaalt:

“Elk kind heeft recht op eerbiediging van zijn morele, lichamelijke, geestelijke en seksuele integriteit. (...) Het belang van het kind is de eerste overweging bij elke beslissing die het kind aan gaat.”

Dat het artikel 3 van het Internationaal Verdrag voor de Rechten van het Kind bepaalt:

“1. Bij alle maatregelen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden genomen door openbare of particuliere instellingen voor maatschappelijk welzijn of door rechterlijke instanties, bestuurlijke autoriteiten of wetgevende lichamen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging.

2. De staten die partij zijn, verbinden zich ertoe het kind te verzekeren van de bescherming en de zorg die nodig zijn voor zijn of haar welzijn, rekening houdend met de rechten en plichten van zijn of haar ouders, wettige voogden of anderen die wettelijk verantwoordelijk voor het kind zijn, en nemen hiertoe alle passende wettelijke en bestuursmaatregelen.”

1.2. Het hoogste belang van het kind.

Overwegende dat de bestreden beslissingen een gebrek aan formele en materiële motivering vertonen, in de mate waarin verweerder het hoger belang van de kinderen vermeldt doch hier geen rekening mee houdt, dit minstens niet correct doet, nochtans wordt dit beschermd door artikel 22bis van de Grondwet en het artikel 3 van het IVRK.

Dat de bestreden beslissingen omtrent het hoogste belang van het kind als volgt werden gemotiveerd; [...]

Dat verwerende partij voor elk kind herhaalt dat het in het belang is van het kind om de gezinskern te behouden en hun vader te vervoegen naar Egypte, een land waarvan zij tot op heden geen nationaliteit van hebben, noch over reisdocumenten van beschikken;

Dat er verder gesteld wordt dat een zevenjarig ononderbroken en regelmatig verblijf in België deze beslissing niet kan verhinderen en dat zelfs voor het kind dat in België werd geboren het niet onoverkomelijk zou zijn zich samen met de ouders in Egypte te vestigen (ondertussen zeven jaar) omdat het flexibel genoeg is gezien de jonge leeftijd om zich elders te vestigen;

Dat er bijkomend gesteld wordt dat het recht op onderwijs van de kinderen hier niet geschonden wordt;

Dat er allereerst benadrukt moet worden dat de kinderen tot op heden niet in het bezit zijn van de nationaliteit van het land waartoe verwerende partij hen wilt terugsturen en dat er nog tot op heden totaal geen garantie is dat zij überhaupt naar daar kunnen reizen en reisdocumenten kunnen bekomen, laat staan een verblijfsrecht kunnen krijgen, noch dat zij meteen toegang zullen krijgen tot degelijk onderwijs;

Dat een eenvoudige verwijzing naar de Egyptische nationaliteitswetgeving onvoldoende is;

Dat er bovendien verwezen dient te worden naar een interne nota van verwerende partij van 14 juli 2020 waarin duidelijk wordt gesteld dat enkel verzoeker beschikt over de Egyptische nationaliteit en dat noch de echtgenote, noch de meerderjarige zoon, noch de minderjarige kinderen beschikken over de Egyptische nationaliteit;

Dat deze nota vermeldde dat omdat verzoeker enkel verwijderd kon worden naar Egypte er meteen een identificatie werd opgestart door CID en waarbij het doel was om na te gaan of de gezinsleden van de betrokkene eveneens over de Egyptische nationaliteit beschikken of een recht op verblijf kunnen openen; Dat er letterlijk werd gesteld in deze nota dat ‘ruim 1 jaar na de opstart van de identificatie ondanks herhaaldelijke pogingen geen antwoord ontvangen werd van de Egyptische autoriteiten en er blijkt een gebrek aan medewerking’;

Dat er geenszins blijkt uit de bestreden beslissingen, noch uit het administratief dossier dat deze medewerking of enig duidelijk antwoord van de Egyptische autoriteiten er uiteindelijk wel zou zijn gekomen;

Dat er in een latere interne nota van verwerende partij van 29 april 2021, eveneens beschikbaar in het administratief dossier, werd vastgesteld als volgt:

“Gelet op het feit dat de verschillende gezinsleden over verschillende nationaliteiten beschikken, zou betrokkene naar Egypte, de moeder en de vijf minderjarige kinderen naar Marokko en het meerderjarig kind naar Jemen moeten verwijderd worden”

Dat artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie duidelijk stelt dat elk kind het recht heeft om regelmatig contacten te kunnen onderhouden met beide ouders, tenzij dit tegen de belangen van het kind zou indruisen.

Dat volgens het Europese Hof van de Rechten van de Mens, « Lorsque l'existence d'un lien familial avec un enfant se trouve établie, l'Etat doit agir de manière à permettre à ce lien de se développer et il faut accorder une protection juridique rendant possible dès la naissance ou dès que réalisable par la suite l'intégration de l'enfant dans sa famille » (CEDH, arrêts Yousef c. Pays-Bas du 5 novembre 2002, §52 ; Keegan c. Irlande du 26 mai 1994, série A no 290, § 50 et Kroon et autres c. Pays-Bas du 27 octobre 1994, série A no 297-C, § 32). Volgens deze zelfde hof, « l'éclatement d'une famille constitue une ingérence très grave . Dès lors, pareille mesure doit reposer sur des considérations inspirées par l'intérêt de l'enfant et ayant assez de poids et de solidité » (CEDH, arrêt Olsson c. Suède du 24 mars 1988, série A no 130, pp. 33-34, § 72). Het Verdrag inzake de rechten van het kind, aangenomen te New York op 20 november 1989 (M.B. 5.IX.1991), bepaalt met name: « Article 3.1. Dans toutes les décisions qui concernent les enfants, qu'elles soient le fait des institutions publiques ou privées de protection sociale, des tribunaux, des autorités administratives ou des organes législatifs, l'intérêt supérieur de l'enfant doit

être une considération primordiale. Article 3.2. Les Etats parties s'engagent à assurer à l'enfant la protection et les soins nécessaires à son bien-être, compte tenu des droits et devoirs de ses parents, de ses tuteurs ou des autres personnes légalement responsables de lui, et ils prennent à cette fin toutes les mesures législatives et administratives appropriées. Article 9.1. Les Etats parties veillent à ce que l'enfant ne soit pas séparé de ses parents contre leur gré, à moins que les autorités compétentes ne décident, sous réserve de révision judiciaire et conformément aux lois et procédures applicables, que cette séparation est nécessaire dans l'intérêt supérieur de l'enfant. Une décision en ce sens peut être nécessaire dans certains cas particuliers, par exemple lorsque les parents maltraitent ou négligent l'enfant, ou lorsqu'ils vivent séparément et qu'une décision doit être prise au sujet du lieu de résidence de leur enfant. ».

Dat er in de bestreden beslissing besloten wordt door verwerende partij dat louter op basis van de Egyptische nationaliteitswetgeving er zou kunnen besloten worden dat ook de echtgenote en de kinderen de Egyptische nationaliteit zouden kunnen bekomen;

Dat er wordt gesteld dat zowel de verzoeker als de minderjarige kinderen op basis van artikel 2.1 van de Egyptische wet als Egyptische burgers zouden worden beschouwd, of minstens de nationaliteit kunnen verwerven ;

Dat echter de Egyptische overheden dit op geen enkel moment hebben bevestigd en de Egyptische nationaliteit van de kinderen niet is aangetoond en evenmin of zij de Egyptische nationaliteit zouden verkrijgen indien zij daartoe een aanvraag zouden indienen ;

Dat de Egyptische autoriteiten blijven nalaten om een antwoord te bieden aan de vragen gesteld door de tegenpartij en dat er een volgehouden gebrek aan medewerking is in hoofde van de Egyptische autoriteiten aanwezig in België en integendeel hebben ze wel blijk gegeven van interesse in het profiel van verzoeker maar dan zonder op een positieve wijze samen te werken met DVZ om opheldering te geven over hun nationaliteit, verblijfsstatuut en mogelijkheden om reisdocumenten te bekomen en de verblijfsmogelijkheden van het gezin als geheel;

Dat er geenszins werd aangetoond dat de gezinsleden van verzoeker zonder problemen reisdocumenten zouden kunnen bekomen om naar Egypte te reizen, laat staan dat er met zekerheid is aangetoond dat zij zich zouden kunnen vestigen in Egypte door een loutere lacunaire verwijzing naar de wetsbepalingen betreffende de Egyptische nationaliteit waarbij niet eens wordt ingegaan op de precieze formaliteiten die moeten worden vervuld tot het bekomen van een bewijs van Egyptische nationaliteit voor de kinderen en/of de voorwaarden die worden gesteld aan het eventueel verwerven van de Egyptische nationaliteit door de kinderen ;

Dat de Egyptische wet bepaalt dat er een mogelijkheid is om de Egyptische nationaliteit te kunnen verwerven doordat er in artikel 7 van de wet het woord "kunnen" wordt vermeld en dat wordt bepaald dat een aanvraag moet worden ingediend bij het Egyptische Ministerie van Binnenlandse Zaken zodat de toekenning niet automatisch is en er formaliteiten moeten worden vervuld, documenten worden voorgelegd en er mogelijks bijkomende voorwaarden worden opgelegd die in andere regels kunnen vervat zijn dan in de Egyptische nationaliteitswet zoals vermeld in de bestreden beslissing;

Dat het dus onvoldoende is onderzocht of verzoekster op basis van de Egyptische administratieve praktijk en de Egyptische jurisprudentie de nationaliteit kan verwerven en niet riskeert te worden geconfronteerd met formaliteiten en voorwaarden die een obstakel kunnen uitmaken voor het bekomen van de nationaliteit;

Dat ook in België de nationaliteitstoekenning niet enkel wordt beheerst door het Wetboek Belgische nationaliteit, maar ook door het uitvoerings-KB en de rechtspraak van de rechtbanken van eerste aanleg en hoven van beroep die onduidelijkheden in de wetteksten interpreteren en aanvullen ;

Dat gelet op de laconieke verwijzing naar de Egyptische wet, zonder in concreto na te gaan wat de administratieve en eventueel rechterlijke procedures inhouden voor verzoekster en de kinderen om de nationaliteit te bekomen er niet kan worden geoordeeld dat er op afdoende wijze is aangetoond dat verzoekster en de kinderen de Egyptische nationaliteit kunnen bekomen en dit binnen een redelijke termijn ;

Dat in ieder geval het niet de wens is van verzoekster om de Egyptische nationaliteit te verwerven, evenmin als voor de kinderen, gezien zij over de Marokkaanse nationaliteit beschikken en zij geen afstand wil doen van de Marokkaanse nationaliteit, wat zij zal moeten doen indien zij de Egyptische nationaliteit al zou willen verwerven, quod non ;

Dat verzoekster geboren is in Casablanca en zich Marokkaanse voelt, terwijl zij geen banden heeft met Egypte, wat ze niet beschouwd als haar thuisland temeer daar verzoeker daar riskeert te worden vervolgd door de Egyptische overheden ;

Dat men verzoekster niet kan verplichten afstand te doen van de Marokkaanse nationaliteit, de nationaliteit van haar thuisland, waar ze is geboren, opgegroeid en naar de universiteit is gegaan omdat dit een gevolg is van de Egyptische nationaliteitswetgeving als zij de Egyptische nationaliteit zou aanvragen ;

Dat verzoekster geen enkele band heeft met Egypte en een dergelijke eis tot het afstand doen van haar Marokkaanse nationaliteit, alsook van deze van haar kinderen een disproportionele eis is, die raakt aan haar persoonlijkheidsrechten en die van haar minderjarige kinderen die het recht hebben om een nationaliteit te hebben die overeenstemt met de banden die zij hebben met hun land van nationaliteit ;
Dat het in strijd is met het redelijkheidsbeginsel en proportionaliteitsbeginsel om van de verzoekster en de kinderen te eisen dat zij hun Marokkaanse nationaliteit zouden opgeven om de Egyptische te bekomen en dit om hun gezinseenheid te bewaren, omwille van het feit dat verzoeker heeft achtergehouden dat hij een Egyptisch paspoort had, wat de reden is van beëindiging van verblijf, maar wat enkel kan worden toegerekend aan verzoeker in persoon en niet aan verzoekster en zeker niet aan de minderjarige kinderen van wie niet kan worden verwacht dat zij een dermate groot nadeel moeten ondergaan onder de vorm van het verlies van hun Marokkaanse nationaliteit en het overigens onzekere bekomen van de Egyptische, gelet op het gebrek aan medewerking van de Egyptische consulaire overheden die tot op heden in gebreke blijven te bevestigen of verzoeker en zijn gezin allen de nationaliteit kunnen bekomen en/of reisdocumenten naar Egypte ;

Dat de tegenpartij, los van de vraag of verzoekster en de kinderen de Egyptische nationaliteit kunnen bekomen, wat overigens niet sluitend is aangetoond, had moeten onderzoeken of verzoekster en de kinderen reisdocumenten en verblijfsdocumenten kunnen bekomen als niet-Egyptische onderdanen, wat een vraag is die trouwens ook volledig onbeantwoord blijft door de Egyptische consulaire diensten ;

Dat dit een schending uitmaakt van het algemeen rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen ;

Dat de kinderen integendeel al 7 jaren in België verbleven en dat tot het jaar 2020-2021 gingen zij naar een Belgische school;

Dat zij in België dus zijn opgegroeid en sociale banden hier hebben ontwikkeld met hun omgeving;

Dat in dit opzicht er verwezen kan worden naar het arrest 'Jeunesse' van het EHRM waarin wordt gesteld dat het hoger belang van het kind de eerste overweging moet zijn wanneer de beslissing de belangen van kinderen betreft;

Dat er verder verwezen kan worden naar artikel 16 van het kinderrechtenverdrag;

« Lid 1 Geen enkel kind mag worden onderworpen aan willekeurige of onrechtmatige inmenging in zijn of haar privéleven, in zijn of haar gezinsleven, zijn of haar woning of zijn of haar correspondentie, noch aan enige onrechtmatige aantasting van zijn of haar eer en goede naam.

Lid 2 Het kind heeft recht op bescherming door de wet tegen zodanige inmenging of aantasting. »

Dat het feit dat die situatie te wijten is aan de frauduleuze verklaringen van verzoeker, de verwerende partij niet toelaat om een concrete belangafweging uit te voeren (wij komen hierop terug);

Dat blijkt uit de bestreden beslissing dat niet of minstens onvoldoende rekening werd gehouden met wat het artikel 22bis van de Grondwet en het artikel 3 van het IVRK voorschrijven, namelijk het in overweging nemen van het hoogste belang van het kind en de afweging die concreet moet worden gemaakt tussen het beweerde gevaar voor de openbare orde en het belang voor de Belgische samenleving om de openbare orde te waarborgen enerzijds en anderzijds het hoogste belang van de minderjarige kinderen, wat een doorslaggevende rol moet spelen in het nemen van de beslissingen;

Dat inzake de beslissing tot beëindiging van verblijf ten aanzien van de nog steeds minderjarige kinderen, er kan worden opgemerkt dat er geen rekening werd gehouden met de toepassing van artikel 8 EVRM in dergelijke situatie;

Dat de verzoeker in het derde onderdeel zal uiteenzetten dat de motivering omtrent 8 EVRM evenmin afdoende is en in strijd is met het evenredigheidsbeginsel alsook met artikel 11 van de Vreemdelingenwet, maar in het huidige middel wordt er duidelijk op gewezen dat er sprake is van een formeel, minstens materieel, gebrek aan motivering, omwille van het feit dat het hoger belang van het kind vermeld wordt maar vervolgens uitsluitend wordt ingegaan op het feit dat zij geacht worden hun vader te volgen terwijl zij over de Egyptische nationaliteit niet beschikken;

Dat bijgevolg het hoogste belang van de minderjarige kinderen van de verzoeker in het licht van artikel 22 bis van de Grondwet en het artikel 3 van het IVRK totaal buiten beschouwing worden gelaten.

Dat omwille van deze reden alleen al er moet worden vastgesteld dat er sprake is van een formeel en minstens een materieel gebrek aan motivering in strijd met de artikel 11 § 3 en 74/13 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen, in combinatie met artikel 22bis van de Grondwet en het artikel 3 van het IVRK, alsook van een schending van de zorgvuldigheidsplicht;

1.3. Hoogste belang van het kind en artikel 8 EVRM.

Overwegende dat artikel 11, §3, tweede lid van de Vreemdelingenwet een verblijf kan beëindigd worden wanneer de internationale beschermingsstatus werd ingetrokken door het CGVS, maar dat er een verplichting is om rekening te houden met de duur van zijn verblijf op het grondgebied van het Rijk, gezins-

en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin er familiebanden en culturele of sociale banden bestaan met zijn land van oorsprong;

Dat de kinderen al 7 jaren in België verbleven en dat tot het jaar 2020-2021 gingen zijn naar een Belgische school;

Dat zij in België dus zijn opgegroeid en sociale banden hier hebben ontwikkeld met hun omgeving;

Dat zij integendeel geen banden met Egypte hebben behalve door het feit dat hun vader de Egyptische nationaliteit heeft;

Dat Artikel 8 van het EVRM beschermt niet alleen het recht op gezinsleven, maar ook het recht op bescherming van persoonlijke levenssfeer en daarmee het recht om sociale relaties met andere mensen te behouden;

Dat de verwijdering van het grondgebied de verbreking zou betekenen van de diepe sociale en emotionele banden die de kinderen de afgelopen zeven jaar in België hebben opgebouwd, zodat het dwingen van de kinderen om naar Egypte te gaan, waar zij geen banden hebben, niet in verhouding zou staan tot de feitelijke elementen van hun situatie;

Dat de bestreden beslissing een inmenging in hun privéleven vormt;

Dat de bestreden beslissing echter geen concrete belangafweging bevat zoals vereist door artikel 8 EVRM;

Dat hun verblijf namelijk beëindigd wordt omwille van de intrekking van het vluchtelingenstatuut dat hen eerder werd toegekend;

Dat dit vluchtelingenstatuut destijds werd toegekend omwille van de onveilige situatie in Jemen en dat bovendien duidelijk blijkt uit de beslissingen van het CGVS en van verwerende partij dat er niet geoordeeld kan worden dat verzoekers zich kunnen begeven naar Jemen aangezien de situatie aldaar nog steeds zeer onstabiel en onveilig is;

Dat het CGVS beslist had dit statuut in te trekken aangezien zij van oordeel waren dat er fraude was gepleegd door verzoeker inzake zijn identiteit;

Dat verzoeker eveneens over de Egyptische nationaliteit beschikt en hier geen melding van maakte tijdens zijn initiële procedure inzake de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming;

Dat er echter allereerst gewezen dient te worden op het feit dat verzoeker zijn kinderen, meerderjarig en minderjarig, niet over de Egyptische nationaliteit beschikken;

Dat geen enkel stuk uit het administratief dossier erop wijst dat de kinderen van verzoekers over de Egyptische nationaliteit zouden beschikken en dat zij hun ouders zouden kunnen vergezellen en reisdocumenten zouden kunnen bekomen van de Egyptische overheden ;

Dat een gewone verwijzing naar de Egyptische nationaliteitswetgeving onvoldoende is;

Dat geen enkele van de kinderen geboren is in Egypte en er zelfs één van hen in België geboren is zodat het niet is aangetoond door de tegenpartij of zij de administratieve mogelijkheid hebben om naar Egypte te kunnen reizen ;

Dat er bovendien besloten werd door verwerende partij om de beslissing tot beëindiging van verblijf te nemen ten aanzien van het gehele gezin terwijl de fraude die geleid heeft tot intrekking van het vluchtelingenstatuut enkel kan worden toegeschreven aan diegene die de fraude heeft gepleegd;

Dat alle kinderen nog minderjarig waren op het moment dat het CGVS besloot tot intrekking van het vluchtelingenstatuut en dat er in dat opzicht toepassing gemaakt dient te worden van de vaste rechtspraak van Uw Raad en van de Raad van State;

Dat de verwerende partij niet kan worden gevolgd wanneer zij schrijft: "de situatie waarin uw kinderen zich op heden bevinden, geheel het gevolg is van persoonlijk handelen waarvoor u de gehele verantwoordelijk draagt.[...]. Derhalve wordt op heden zowel uw verblijf als dat van uw andere gezinsleden beëindigd.";

Dat er allereerst kan verwezen worden naar de rechtspraak van de Raad van State van 7 december 2010 (nrs. 209.551 en 209.553) waarin gesteld werd dat uit de fraude gepleegd door ouders er geen gevolgtrekking mag bestaan om ook het verblijf van de minderjarige kinderen te beëindigen;

Dat er eveneens blijkt uit deze vaststaande rechtspraak dat een minderjarige handelingsonbekwaam is waardoor de fraude hem niet kan worden toegewezen aangezien hij zelf geen aanvraag tot verblijf of een verzoek tot internationale bescherming kan indienen waardoor dit voor hem gebeurt door zijn ouders;

Dat deze rechtspraak van de Raad van State eveneens bevestigd werd door de RvV, bijvoorbeeld in haar arrest van 26 januari 2016 (stuk 3);

« En l'espèce, la requérante soutient que l'exécution de la décision querellée porterait atteinte à la vie privée et familiale qu'elle a développée en Belgique. En ce que la décision querellée souligne que la requérante a suivi durant sa minorité les procédures diligentées par ses parents et que ceux-ci ont usé d'une fraude à l'identité, le Conseil rappelle que le Conseil d'Etat dans son arrêt 209.553 du 7 décembre 2010 a jugé ce qui suit : « Considérant que l'article 13 précité, qui fixe les conditions spécifiques pour le retrait du titre de séjour des étrangers autorisés au séjour sur le territoire pour une durée limitée, apporte un tempérament au principe de l'intangibilité des actes administratifs; que les exceptions étant, selon l'adage, de stricte interprétation, cette disposition doit être lue littéralement. à savoir que la fraude doit

émaner de celui au profit de qui la décision a été prise; que la. «fraude» suppose la. mauvaise foi dans le chef de l'intéressé;

qu'elle signifie que celui qui s'en rend coupable tente de faire croire aux autres à l'existence d'un fait inexistant ou à l'inverse, à cacher un fait existant afin de faire adopter un acte par l'administration;- qu'en vertu du Code civil, l'enfant mineur est incapable et soumis à l'autorité de ses parents; qu'il ne peut, par conséquent, introduire seul une demande d'autorisation de séjour, son sort étant, sur le plan du droit au séjour, fié à celui de ses parents; que constatant, au terme d'une appréciation souveraine des faits, que « l'idée d'user, d'utiliser et de recourir à de fausses identités était initialement celle des parents de la requérante » et que les fausses déclarations de ces derniers sont à la base de la décision d'autorisation de séjour qui leur a été accordée et dont la requérante a bénéficié en sa qualité d'enfant mineur, le Conseil du contentieux des étrangers ne pouvait dès lors, sans méconnaître l'article 13, § 3 . 3°, de la loi du 15 décembre 1980 précitée juger que la requérante pouvait se voir retirer son titre de séjour en application de cette disposition, quand bien même il constate que celle-ci a « adhéré dès sa majorité » à la fraude en faisant elle-même usage de sa fausse identité lors du «renouvellement » de son titre de séjour et qu' « aucun élément du dossier administratif ne montrait qu'elle se serait désolidarisé de la fraude initialement commise par ses parents » ; qu'en tant qu'il est pris de la violation de l'article 13, §3, 3° de la loi du 15 décembre 1980 ». Au vu de la similarité des situations de fait et des questions juridiques en cause, Le Conseil ne peut que faire siens les enseignement apparaissent dans l'arrêt 209.553 du 7 décembre 2010 du Conseil d'Etat. La partie défenderesse, en l'espèce, ne pouvait dès lors imputer à la requérante la fraude commise par ses parents. »

Dat uit bovenvermelde rechtspraak duidelijk blijkt dat de fraude gepleegd door een ouder niet kan worden toegeschreven aan de kinderen van deze ouder, ook niet wanneer deze ondertussen meerderjarig geworden zijn;

Dat het feit dat verzoeker volledig verantwoordelijk zou zijn voor de situatie kan dus niet het beslissende element zijn om de situatie van de kinderen te beoordelen;

Dat de ontwikkeling van hun leven in België van goede trouw in hun hoofde was;

Dat blijkt uit de bestreden beslissing dat niet of minstens onvoldoende rekening werd gehouden met wat het artikel 22bis van de Grondwet en het artikel 3 van het IVRK voorschrijven, namelijk het in overweging nemen van het hoogste belang van het kind en de afweging die concreet moet worden gemaakt tussen het beweerde gevaar voor de openbare orde en het belang voor de Belgische samenleving om de openbare orde te waarborgen enerzijds en anderzijds het hoogste belang van de minderjarige kinderen, wat een doorslaggevende rol moet spelen in het nemen van de beslissingen;

Dat gelet op de hierboven uiteenzetting verwerende partij geen adequate belangafweging uitvoert en schendt artikel 8 EVRM alsook artikel 22bis van de Grondwet;

Dat de bestreden beslissing bijgevolg een ongerechtvaardigde inmenging in het privé-leven van de kinderen vormt, in strijd met artikel 8 EVRM;

Dat er bovendien een schending kan worden opgeworpen van het hoorrecht als algemeen rechtsbeginsel van de EU en eveneens verankerd in artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie;

Dat volgens dit rechtsbeginsel ook het oudste minderjarige kind (15 jaar) gehoord diende te worden gezien de verstrekende gevolgen van een beëindiging verblijf en de plicht het hoogste belang van het kind in overweging te nemen;

Dat deze zienswijze werd bevestigd in een arrest van Uw Raad van 2 april 2020 (nr. 234 797) en dat er verwijzing kan worden gemaakt naar onderstaande passages hieromtrent (stuk 4);

[...]

Dat er naar analogie dient geoordeeld te worden in onderhavig dossier dat gezien de maturiteit van het oudste minderjarige kind en gezien de verregaande gevolgen van de bestreden beslissingen, verwerende partij zorgvuldiger te werk had moeten gaan en ook het oudste minderjarige kind had moeten horen alvorens zijn recht op verblijf in te trekken en hen terug te sturen naar een land waarvan zij niet eens de nationaliteit hebben en geen enkele band mee hebben ;

Dat verwerende partij hiermee haar motiveringsplicht alsook het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden heeft in samenhang met de bovenvermelde artikelen;”

In een tweede middel betogen de verzoekende partijen als volgt:

“2. Tweede middel

Kennelijke appreciatiefout en schending van de formele en materiële motiveringsplicht wat een schending uitmaakt van de artikelen 11, 62, 74/13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen, de artikelen 2 en 3 van de wet

van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen, het algemeen rechtsbeginsel van de proportionaliteit, de zorgvuldigheid, en schending van artikel 8 van de EVRM;

Dat verwerende partij meent dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij bepaalde sociale bindingen heeft opgebouwd in de Belgische samenleving die dermate hecht zouden zijn dat zij deel uitmaken van zijn sociale identiteit;

Dat verzoekers meerderjarige zoon, A. Z. (...), echter nog woont in België en dat zijn verblijfsrecht werd bevestigd in tegenstelling tot wat het geval is voor verzoekers;

Dat hij nog een gezinscel met verzoekers vormde zelfs als hij stappen heeft ondernomen om onafhankelijk te worden gelet op zijn leeftijd,

Dat hij nog steeds een sterke emotionele en affectieve familiale band heeft met zijn hele familie met wie hij nog tot recent samenwoonde en dit sinds zijn geboorte zodat de band met hen nog steeds zeer hecht is nu hij net begint aan zijn autonoom wonen als jonge volwassene ;

Dat het dus onbetwistbaar is dat verzoekers een privé- en gezinsleven in de zin van artikel 8 EVRM in België hebben;

Dat A. (...) ook uitermate belangrijk is voor de minderjarige kinderen van verzoekers in de rol die hij altijd heeft gespeeld en nog opneemt als grote broer;

Dat A. (...) niet over de Egyptische of Marokkaanse nationaliteit beschikt en enkel de Jemenitische waardoor de contacten beperkt zullen zijn in geval van terugkeer naar Egypte;

Dat de bestreden beslissing die enkel vaststelt dat er geen banden van afhankelijkheid zouden bestaan, geen adequate belangafweging voert en ingaat tegen de evidente feiten die blijken uit het administratief dossier, namelijk dat zij tot voor kort alleen 1 hecht samenwonend gezin uitmaakten en er daardoor nog steeds een afhankelijkheidsband bestaat en bijgevolg artikel 8 EVRM schendt alsook de beginsel van zorgvuldigheid;"

In een derde middel betogen de verzoekende partijen als volgt:

"3. Derde middel

Kennelijke appreciatiefout en schending van de artikelen 11, 62 en 74/13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen, schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen, van artikel 3 en 8 EVRM en schending van de verplichting van zorgvuldigheid en het evenredigheidsbeginsel;

Overwegende dat het beginsel van behoorlijk bestuur ook een verplichting van zorgvuldigheid oplegt aan het bestuur, wat ook een verplichting inhoudt van het opzoeken en evalueren van de pertinente feiten, wat reeds lang werd vooropgesteld als beginsel door de Raad van State (zie b.v. C.E., 23 februari 1966, nr. 58.328 en C.E., 31 mei 1979, nr. 19.671 en C.E., Claey's, nr. 14.098 van 29 april 1970);

Dat in toepassing van deze rechtspraak aan het bestuur wordt opgelegd om de feiten vast te stellen en volledig onderzoek te voeren van alle gegevens van de zaak alvorens een beslissing te nemen;

Dat het beginsel van evenredigheid eveneens een beginsel van Belgisch recht en Europees recht is wat het bestuur oplegt om een evenwicht te zoeken van de maatregel, tussen de doelstelling en de ongemakken die ze tot gevolg hebben voor de bestuurde en in het geval dat er geen redelijk evenwicht is tussen de ongemakken die er worden door veroorzaakt en het voordeel verschaft aan het algemeen belang, is er sprake van een miskenning van het beginsel (zie C.E., nr. 58.869, 11e kamer, 01/04/1996, R.D.E., 1996, p.742 en RvS, nr. 211.254 van 22 februari 2011);

Dat Uw Raad onderstreept tevens dat artikel 8 van het EVRM vereist dat « l'autorité administrative de se livrer, avant de prendre sa décision, à un examen aussi rigoureux que possible de la cause ». (CCE n°139 759 du 26 février 2015 ; dans le même sens, voy. également CCE 25 octobre 2013, n°112 862 ; CCE 8 septembre 2009, n° 31 274 ; CCE 28 janvier 2010, n° 37 703 ; CCE du 7 janvier 2010, n° 36 715).

Dat artikel 3 EVRM voorziet dat "Niemand mag worden onderworpen aan foltering en aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen." Deze absolute wetsbepaling verplicht dat er een zorgvuldig 14 onderzoek wordt gevoerd van de situatie van de vreemdeling in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst (EHRM, MSS c. Belgique et Grèce, 21 januari 2011 Y c. Russie, 4 december 2008 ; Saadi c. Italie, 28 februari 2008 ; Vilvarajah et autres c. Royaume-Uni, 30 oktober 1991 ; Cruz Varas et autres c. Suède, 20 maart 1991; zie ook RvV nr 138 942 van 20 februari 2015).

Dat verwerende partij meent te kunnen voorhouden dat er rekening werd gehouden met de duur van het verblijf van verzoekers hun verblijf in België, alsmede het bestaan van familiebanden of culturele banden of sociale banden met het land van herkomst;

Dat er verwezen kan worden naar de uiteenzetting van het eerste middel waarin er gemotiveerd werd dat Egypte niet eens het land van herkomst is van de minderjarige en meerderjarige kinderen, noch van verzoekster;

Dat ook al heeft verzoeker eveneens de Egyptische nationaliteit dit niet wegneemt dat er een grondig onderzoek dient plaats te vinden of hij zich daar zou kunnen vestigen met zijn heel gezin;

Dat verwerende partij allereerst zelf stelt dat verzoeker en zijn gezin minstens zeven jaar op regelmatige en ononderbroken wijze in België verblijven, hij een inburgeringstraject heeft gevolgd, taallessen en twee jaar heeft gewerkt in België;

Dat er toch ondanks al deze elementen van integratie wordt gesteld dat er geen sprake kan zijn van een diepgaande verankering in de Belgische samenleving en dat er op basis van de beslissing van het CGVS van 17/10/2018 wordt gesteld dat verzoeker zich naar Egypte kan begeven;

Dat in het kader van deze intrekkingsprocedure bij het CGVS verzoeker zijn vrees ten aanzien van Egypte eveneens heeft al heeft ingeroepen omwille van de vrees voor het huidige regime omdat zij hem percipiëren als iemand die steun betuigt aan de Moslimbroeders;

Dat verzoeker zijn vrees en documenten hieromtrent onderzocht werden in dit kader en dat het CGVS oordeelde dat na onderzoek het volgende gesteld kon worden over het al dan niet gepercipieerd worden als aanhanger van deze groepering;

[...]

(CGVS beslissing dd. 17.10.2018, p. 3)

Dat hieruit duidelijk blijkt dat het CGVS van oordeel is dat verzoeker niet gepercipieerd kan worden als aanhanger van deze moslimbroeders, dat hij hier geen lid van is, dat het eerder een toeval was dat hij een gebed voorging waar ook president Morsi aanwezig was, dat zowel het gebed met president Morsi als zijn verschijning op een praatprogramma dateren van 2013 en dat er gesteld zou kunnen worden dat deze gebeurtenissen niet meer van tel zouden zijn;

Dat verwerende partij naar de beslissing van het CGVS verwijst en meent dat er geen enkele elementen in het dossier zijn die nopen tot een wijziging van de vaststellingen van het CGVS en Uw Raad gedaan in het kader van de asielpprocedure ;

Dat verwerende partij is bovendien van mening dat het gedrag van verzoeker de afwezigheid van een vrees ten aanzien van de Egyptische overheden zou bevestigen;

Dat verwerende partij opmerkt in dit verband dat verzoeker na het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming twee keer in contact was met de Egyptische consulaire overheden en dat hij een keer in Cairo was;

Dat verwerende partij ook opmerkt dat verzoeker in bezit is van een frequent flyer-kaart van 'Egyptair';

Dat uit het bezit van dergelijke kaart er echter geen gevolg kan worden getrokken omdat Egyptair deel uitmaakt van het Star Alliance netwerk dat uit verschillende luchtmaatschappijen bestaat, waaronder Egyptair en bij wie het ook mogelijk is de Egyptair kaart te gebruiken (stuk 5);

Dat er bovendien tot vijf familieleden op eenzelfde kaart kunnen worden gezet waardoor de aanvrager ongetwijfeld veel sneller dan een particulier de punten kan verzamelen die nodig zijn om een dergelijke kaart te verkrijgen (stuk 5);

Dat toen verzoeker verklaarde dat hij zijn Egyptisch paspoort nodig had, dit was om zijn moeder in Turkije te gaan bezoeken, niet in Egypte ;

Dat zijn reizen naar Egypte vóór 2013 dateren van vóór het aantreden van het huidige militaire regime ten aanzien van hetwelk hij een vrees heeft voor vervolging zodat er op basis van die reizen geen conclusies omtrent het huidige risico op vervolging door het Egyptisch regime aangetreden na 2013 kunnen worden getrokken ;

Dat de contacten tussen verzoeker en de Egyptische overheden na 2013 zeer beperkt zijn;

Dat integendeel tot wat wordt beweerd door verwerende partij, die beweert dat er herhaaldelijk contact was met de Egyptische overheden, waren er in realiteit amper twee contacten met de consulaire overheden in negen jaren tijd door verzoeker ;

Dat er ook absoluut geen sprake is van een herhaalde terugkeer naar Egypte na 2013 wat door geen enkel objectief element wordt aangetoond door tegenpartij ;

Dat er dus onvoldoende contacten tussen verzoeker en de Egyptische overheden waren om zomaar tot de afwezigheid van een vrees van verzoeker ten aanzien van de Egyptische overheden te besluiten;

Dat in verschillende arresten Uw Raad al heeft geoordeeld dat de omstandigheid dat de CGVS na de erkenning als vluchteling ontdekt dat betrokkene tijdens de procedure of na de erkenning bij de ambassade van zijn land in Brussel een nieuw paspoort verkregen heeft of documenten afgehaald heeft nodig om te huwen in België5dit niet noodzakelijk de intrekking van het statuut tot gevolg heeft ;

Idem met een vluchteling die eenmaal naar zijn land teruggekeerd was voor een transplantatie van het ruggemerg voor zijn zieke broer; of met een vluchteling die zijn zieke moeder was gaan bezoeken: dit kan niet gelijkgesteld worden met het zich vrijwillig opnieuw vestigen in het land van herkomst in de zin van artikel 1C, 4) Vluchtelingenverdrag;

Dat Uw Raad in het arrest nr.263 358 bovendien de mogelijkheid oppert dat verzoeker toch in de negatieve aandacht van de Egyptische overheden is gekomen en dat zijn contacten met de Egyptische overheden in 2014, 2016 en 2017 dit niet kunnen uitsluiten;

Dat zijn reis naar Egypte in 2014 bovendien plaatsvond vóór de brief van de Egyptisch procureurgeneraal aan de immigratiediensten waarin wordt vermeldt dat verzoeker bij aankomst aan Egyptische luchthavens moet worden gearresteerd;

Dat de eerdere contacten tussen verzoeker en de Egyptische overheden dus onvoldoende en enkel punctueel waren om zomaar te besluiten tot de afwezigheid van een actueel risico in het hoofde van verzoeker;

Dat verwerende partij merkt bovendien op dat het CGVS besloten heeft dat verzoeker niet gepercipieerd zou kunnen worden als aanhanger van de Moslimbroeders waardoor hij geen risico zou lopen in geval van terugkeer naar Egypte;

Dat desalniettemin de bestreden beslissingen onder andere gebaseerd zijn op het feit dat verzoeker zijn persoonlijk gedrag niet zou stroken met de basisprincipes van de constitutionele democratisch rechtstaat en omwille van een gebrek aan integratie in de Belgische samenleving;

Dat het CGVS oordeelde dat hij niet aantoonde dat hij gepercipieerd zou kunnen worden als een aanhanger van radicale bewegingen en dat verwerende partij het tegendeel beweert en sterker nog meent dat hij zich schuldig maakte aan radicale en antisemitische stellingnames en zich heeft ingelaten met het verspreiden van salafistische-wahabitische doctrine;

Dat dergelijke redenering op zijn minst contradictorisch kan worden bevonden aangezien DVZ nu stelt dat hij zich heeft ingelaten met deze radicale bewegingen maar dat tegenstrijdig genoeg het CGVS oordeelde dat dit niet werd aangetoond waardoor het CGVS meende dat hij zou kunnen orden teruggestuurd naar Egypte aangezien zijn vrees niet aannemelijk zou worden gemaakt;

Dat de Staatsveiligheid wel degelijk in een nota die dateert van na de beslissing van het CGVS bevestigt dat verzoeker een salafistische prediker zou zijn die in Saoedi-Arabië niet meer welkom is en die toenadering zocht tot de Moslimbroeders door broederschapen, dat hij instellingen en moskeeën begon te frequenteren die gelinkt zijn aan die beweging en dat volgens de meest recente informatie hij nog steeds radicale ideeën zou aanhangen;

Dat de nota van de staatsveiligheid dateert van na de beslissing van het CGVS tot intrekking van het vluchtelingenstatuut van verzoeker;

Dat er letterlijk het volgende wordt gesteld in de nota van de staatsveiligheid:

“A.-Z. (...) zocht vervolgens toenadering tot het Moslimbroederschapen begon instellingen en moskeeën te frequenteren die gelinkt zijn aan de Moslimbroeders. Hij beweerde dat hij in Saoedi-Arabië werd gearresteerd en ruim een jaar lang werd vastgehouden, omwille van zijn sympathie voor de Moslimbroederschap”

Dat het duidelijk wel erkend wordt door de staatsveiligheid dat verzoeker gepercipieerd kan worden als zijnde iemand die aan deze gemeenschap gelinkt kan worden;

Dat uit intern mailverkeer van verwerende partij blijkt bovendien dat de Egyptische consul en DVZ contact hadden en dat deze consul geïnteresseerd zou zijn in verzoeker zijn profiel;

Dat deze recente elementen van aard zijn om een ander licht te werpen op deze risicobeoordeling dan deze die werd gemaakt door het CGVS die geen rekening kon houden met deze bijkomende elementen;

Dat het niet kan volstaan om te verwijzen naar de intrekkingbeslissing van het CGVS, tegelijkertijd te stellen dat de staatsveiligheid meent dat hij een gevaar is voor de openbare orde omwille van zijn linken met de moslimbroedergemeenschap en deze vaststellingen van de staatsveiligheid niet te beoordelen in het licht van een gedwongen terugkeer naar Egypte maar dit enkel te hanteren om te stellen dat hij zich niet gedraagt in overeenstemming met de Belgische normen en waarden;

Dat Uw Raad in haar arrest nr. 263 358 van 5 november 2021 de eerste beslissing tot beëindiging heeft vernietigd omdat deze twee nieuwe documenten niet in overweging werden genomen en omdat verwerende partij niet heeft afgetoetst of verzoeker thans een mogelijk risico op schending van artikel 3 EVRM liep bij terugkeer naar Egypte;

Dat Uw Raad de mogelijkheid in dit arrest oppert dat verzoeker in de negatieve aandacht van de Egyptische autoriteiten zou kunnen gekomen;

Dat verwerende partij in haar nieuwe beslissing benadrukt dat uit de nota van de VSSE niet blijkt dat verzoeker na zijn arrestatie in 2013 nog contacten zou hebben gehad met het Moslimbroederschap;

Dat verzoeker nogmaals wenst te benadrukken dat hij absoluut geen deel van uitmaakt van die groepering en zich verzet tegen deze radicale beweging;

Dat er echter moet worden opgemerkt dat de VSSE-nota van 2019 niets zegt over de periode waar verzoeker moskeeën heeft gefrequentieerd die gelinkt zijn aan de Moslimbroeders;

Dat het standpunt van verwerende partij in huidige bestreden beslissing, namelijk dat de elementen in de nota van de VSSE alleen dateren van vóór zijn arrestatie in 2013, lijkt gebaseerd te zijn op geen enkele objectieve elementen;

Dat het standpunt van verwerende partij in huidige bestreden beslissing, namelijk dat de elementen in de nota van de VSSE alleen dateren van vóór zijn arrestatie in 2013 bovendien tegenstrijdig is met haar eerste beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht waarin verzoeker als ernstige bedreiging voor de nationale veiligheid werd beschouwd op basis van deze hierboven vermelde VSSE-nota;

Dat de VSSE in haar nota integendeel tot hoe verwerende partij laat uitschijnen, schrijft dat verzoeker nog steeds radicale en antisemitische denkbeelden zou aanhangen;

Dat de VSSE geen recenter informatie kon verstrekken bedoelt niet dat zij van mening zijn dat hun eerdere conclusies niet meer van toepassing zou zijn;

Dat uit de VSSE-nota dus duidelijk blijkt dat verzoeker, misschien dan niet als lid, maar wel gepercipieerd kan worden als zijnde iemand die aan deze gemeenschap gelinkt wordt door staatsveiligheid;

Dat kan worden vastgesteld dat de standpunten van het CGVS en de Staatsveiligheid omtrent de beweerde gevaarlijkheid van verzoeker omwille van zijn beweerde radicale ideeën en activiteiten verschillend zijn en elkaar tegenspreken;

Dat wanneer de staatsveiligheid van België al meent dat verzoeker omwille van zijn gedachtegoed, ook al betwist hij dit ten zeerste, gepercipieerd wordt als zijnde geradicaliseerd en gelinkt aan het moslimbroederschap, dan lijkt het zeer onwaarschijnlijk dat de Egyptische overheden hier een ander oordeel over zouden hebben;

Dat dit bovenstaand vermoeden nog wordt kracht bij gezet door de inhoud van het interne mailverkeer waarin sprake over de contacten met de Egyptische consul in 2019 ;

“Tijdens een contactname van DVZ met de Egyptische consul in België (om te weten over welke nationaliteit de kinderen beschikken), liet de consul duidelijk weten geïnteresseerd te zijn in het profiel van betrokkene (reizen, contacten)”;

Dat de afwezigheid van bereidwilligheid tot medewerking van de Egyptische consul in 2020 om reisdocumenten af te leveren de vrees bevestigen dat verzoeker in de negatieve aandacht van de Egyptische overheden is gekomen;

Dat de directeur van de ONG MENA Rights Group, een gespecialiseerde ONG, ook van mening is dat de interesse van de consul voor verzoeker verdacht is en dat daarom de grootste voorzichtigheid geboden is ;

Dat verwerende partij deze getuigenis afwijst op grond dat het zou zijn gebaseerd op de verklaringen van verzoeker;

Dat het echter gaat om het getuigenis van een in de regio gespecialiseerde instelling, integendeel tot DVZ of de Staatsveiligheid, die op basis van een objectief feit, namelijk de aard van de interesse van de consul voor verzoeker en op basis van hun expertise in Egyptische kwesties en niet op basis van de verklaringen van verzoeker, bevestigt dat er een reëel risico bestaat in geval van terugkeer;

Dat de verwerende partij, door deze getuigenis zomaar af te wijzen, niet de deskundigheid en geloofwaardigheid erkent die aan een dergelijke organisatie moeten worden gegeven;

Dat MENA Rights Group is een in Genève gevestigde NGO voor juridische belangenbehartiging die fundamentele rechten en vrijheden in het Midden-Oosten en Noord-Afrika (MENA) verdedigt en bevordert sinds 2018. In nauwe samenwerking met lokale actoren, slachtoffers van mensenrechtenschendingen, hun families, advocaten, mensenrechtenactivisten en het maatschappelijk middenveld monitoren zij de mensenrechtensituatie ter plaatse, documenteren zij individuele gevallen, stellen zij patronen van schendingen vast en analyseren zij de structurele oorzaken ervan. Zij vertegenwoordigen ook personen die het slachtoffer zijn van ernstige schendingen van de mensenrechten voor internationale beschermingsmechanismen. In het bijzonder doen zij beroep op de mensenrechtenorganen van de Verenigde Naties, met inbegrip van de Speciale Procedures en de Verdragsorganen (stuk 8).

Dat verwerende partij in geval van twijfel over de expertise en objectiviteit van de inhoud van die getuigenis ten minste moest contact opnemen met die organisatie wat niet is gebeurd, zodat er wel degelijk krediet en geloof moet worden gehecht aan de inhoud van deze getuigenis ;

Dat het in dit verband moet worden opgemerkt dat verzoeker meerdere keren naar Turkije is gereisd;

Dat in een email van 24.06.2019 van verwerende partij aan OCAD werd vermeld dat foto's werd teruggevonden van hemzelf met president Erdogan die gekend is voor zijn nauwe banden met de Moslimbroederschap (stuk 6);

Dat er bijkomend gewezen kan worden op een document dat verzoeker reeds overmaakte aan verwerende partij, namelijk een schrijven van een advocate genaamd Meester B. A. waaruit blijkt dat de Procureur Generaal van de Republiek van Egypte verzoeker op een lijst heeft gezet opdat hij onderschept zou kunnen worden bij aankomst in Egypte en dit omwille van zijn link met Moslimbroeders;

Dat verzoeker dat document in september 2019 heeft bekomen toen hij een advocaat in Egypte heeft geraadpleegd en dat hij het bijgevolg niet heeft kunnen neerleggen in het kader van de procedure tot intrekking van zijn vluchtelingenstatus;

Dat het feit dat verzoeker die document niet heeft meegedeeld toen hij in maart 2021 werd uitgenodigd om alle elementen en documenten aan te brengen die hij nodig achtte, is onvoldoende om de

geloofwaardigheid van de neergelegde documenten te ondermijnen en ook geen reden om ze in dit stadium van de procedure niet in aanmerking te nemen omdat ze duidelijk in het administratief dossier zijn neergelegd ;

Dat verwerende partij de authenticiteit van dit document in twijfel trekt omdat het enkel over een kopie gaat en het "Autorité Palestinienne" wordt vermeldt onder de handtekening, alsook wegens de vreemde formulering;

Dat de vermelding "Autorité Palestinienne » een vertaalfout is;

Dat de vertaalster in een email van 27 mei 2022 (stuk 7) bevestigt dat dit een vertaalfout is en uitlegt dat zij per vergissing een vertaling had toegevoegd van een stempel die niet op het officiële document stond;

Dat de vertaler in de email bevestigt dat het originele document in het Arabisch niet die vermelding draagt;

Dat het een gebrekkig onderzoek is van tegenpartij dat zij dit niet zelf hebben kunnen vaststellen ;

Dat een fout in de vertaling de authenticiteit van het vertaalde document niet aantast :

Dat het feit dat het enkel over een kopie gaat geen geldig excuus is voor DVZ om de inhoud van deze documenten niet verder te onderzoeken:

« Concernant la lettre de menaces, la partie défenderesse se limite à avancer que, compte tenu de sa production en simple copie non datée et non signée, et du haut niveau de corruption qui règne en Irak, des doutes pourraient raisonnablement être nourris quant à son caractère authentique. Cependant, outre l'insuffisance manifeste d'une telle motivation, le Conseil relève que le contenu de ladite lettre entre en cohérence avec les déclarations du requérant. Partant, le Conseil estime que ce document constitue à tout le moins un commencement de preuve des menaces proférées à son encontre » (RvV – arrest nr. 225.367 van 29 augustus 2019).

« Bij deze stukken bevonden zich tevens Iraakse documenten die werden voorgelegd ter staving van verzoekers vrees dat hij zal worden gestraft omwille van zijn desertie uit het leger. Daarbij voegden verzoekers een USB stick die beelden bevat waarop te zien is dat een vriend en vroegere collega van het leger deze documenten uit verzoekers militair dossier haalt. De betrokken documenten betreffen alle kleurenkopieën. Verder blijkt uit de landeninformatie dat de bewijswaarde van Iraakse documenten in het algemeen relatief is (AD CGVS, stuk 24, map met "landeninformatie", "COI Focus, Irak. Corruptie en documentenfraude" van Cedoca van 8 maart 2016). De commissaris-generaal doet in de bestreden beslissingen geen enkele uitspraak over de bewijswaarde van deze documenten. Bijgevolg blijkt niet dat de commissaris-generaal op grond van deze gegevens deze documenten een absolute bewijswaarde ontzegt. In de mate dat de bewijswaarde van deze Iraakse documenten slechts relatief zou zijn, merkt de Raad op dat deze relatieve bewijswaarde niet impliceert dat dat inhoud van deze documenten niet verder moet worden onderzocht» (RvV – arrest nr. 213.279 van 30 november 2018).

Dat deze vreemde formulering niet kan worden beschouwd als een voldoende en rechtsgeldig argument om die documenten van tafel te vegen en helemaal buiten beschouwing te laten in de beoordeling van het risico op schending van artikel 3 EVRM;

In dezelfde zin « 11.2.1. Si le Conseil rejoint la partie défenderesse en ce qu'elle souligne, au regard des informations objectives, que « pratiquement toutes les sources évoquent un niveau de corruption très élevé en Afghanistan. Il ressort des informations disponibles que presque tous les documents peuvent être contrefaits et le sont effectivement. Par ailleurs, tous les documents sont frauduleusement confectionnés. Ce constat prévaut tant pour les documents délivrés par les autorités que pour les documents émanant d'autres personnes et institutions que l'Etat. », et qu'il convient donc de les analyser avec prudence, il estime toutefois qu'elle semble faire prévaloir la subjectivité de l'examineur sur la prise en compte des éléments de preuve objectifs, sans procéder à aucun examen de ces pièces. Un tel procédé va à l'encontre de l'obligation générale faite à toute autorité de procéder à un examen minutieux des éléments du dossier afin de pouvoir statuer en connaissance de cause et en tenant compte de tous les éléments du dossier ainsi que de l'obligation plus spécifique découlant de l'article 4, §3, b, de la directive 2011/95/UE, de statuer en tenant compte des « informations et documents pertinents présentés par le demandeur ». Le Conseil pour sa part relève qu'aucune anomalie n'est relevée par la partie défenderesse sur la convocation. Le Conseil estime, dès lors, que ces deux documents ne sont pas valablement contestés par la partie défenderesse. En tout état de cause, ils constituent un commencement de preuve des faits de persécution invoqués par le requérant » (RvV – arrest nr. 217.375 van 25 februari 2019).

Dat deze documenten ten minste een begin van bewijs vormen van de vrees van verzoeker ten aanzien van de Egyptische overheden;

Dat het feit dat de brief van de Procureur-generaal van 2015 dateert niet uitsluit dat de vrees nog steeds actueel is en deze brief moet worden gelezen in samenhang met de andere documenten en elementen in het administratief dossier, met inbegrip van de VSSE-nota en het emailverkeer tussen DVZ en de Egyptische consul ;

Dat wij verwijzen naar hierboven argumentatie omtrent de contacten na 2015 van verzoeker met de Egyptische overheden die volgens verwerende partij zouden aantonen dat verzoeker geen vrees voor de Egyptische overheden zou hebben;

Dat de argumenten van verwerende partij om te concluderen dat beide documenten bijgevolg geenszins voldoende zouden zijn om aan te tonen dat er sprake zou zijn van een schending van artikel 3 van het EVRM in geval van terugkeer naar Egypte geenszins adequaat en rechtsgeldig zijn om een risico uit te sluiten;

Dat het belangrijk is te benadrukken dat noch het CGVS noch Uw Raad in het kader van de intrekking van de vluchtelingenstatus op de hoogte van deze verschillende documenten waardoor het onmogelijk was om deze in aanmerking te nemen in het kader van de asielprocedure ;

Dat het bijgevolg onvoldoende is gewoon te verwijzen naar de beslissing van het CGVS en het arrest van Uw Raad die deze beslissing bevestigde ;

Dat al deze elementen in het administratief dossier doen vrezen dat verzoeker wel degelijk als sympathisant van Moslimbroeders wordt beschouwd en wordt gezien als een salafistische prediker en iemand die radicale ideeën zou hebben waardoor hij duidelijk in de negatieve aandacht staat van de Egyptische overheden;

Dat dit duidelijk aantoont dat verzoeker bij de Egyptische autoriteiten als verdachte persoon bekend staat en hij dus een zeer groot risico loopt op vervolging bij terugkeer naar Egypte;

Dat verwerende partij tenminste niet voldoende deze verschillende documenten heeft onderzocht en er een totaal onredelijke en onjuiste lezing van doet, deze op kennelijk verkeerde wijze interpreteert en er de onjuiste conclusie aan verbindt ;

Dat een beoordeling van een risico op schending van artikel 3 EVRM moet gebeuren op het moment van het nemen van een verwijderingsbeslissing en op basis van actuele gegevens die in casu in het administratief dossier zitten maar die niet worden betrokken in de beoordeling van dit risico op schending van artikel 3 EVRM en waaromtrent de motivering van de bestreden beslissing volledig zwijgt;

Dat het onmiskenbaar vaststaat dat mensen die gepercipieerd worden als aanhangers van de moslimbroedergemeenschap in Egypte een risico lopen op vervolging en dat de kans enorm groot en bestaand is dat dergelijk persoon onrechtmatig zou worden opgesloten;

Zie artikel van The New Arab, "Amnesty International slams Egypt Muslim Brotherhood death sentences as 'shameful'", 15 juni 2021, beschikbaar op: <https://english.alaraby.co.uk/news/amnestyslams-egypt-muslim-brotherhood-death-sentences>;

"The Muslim Brotherhood, founded in Egypt in 1928, calls for Islam to be at the heart of public life.

It established itself as the main opposition movement in Egypt despite decades of repression, and has inspired spinoff movements and political parties across the Muslim world.

But it remains banned in several countries including Egypt for its alleged links to terrorism.

Morsi was elected following Egypt's 2011 mass protests and ouster of veteran autocrat Hosni Mubarak, but was toppled by the army led by now-President Abdel Fattah Al-Sisi.

Sisi's government outlawed the Brotherhood in late 2013 and has overseen a wide-ranging crackdown, jailing thousands of its supporters.

Morsi, who had been sentenced to death for his role in jailbreaks during the uprising against Mubarak, died in June 2019 after fainting in court.

Khalil Al-Anani, a political science professor at the Doha Institute who wrote a book on the Brotherhood, tweeted describing Monday's verdict as part of the government's "continued political revenge... against its political opponents".

Dat er bovendien verwezen kan worden naar onderstaande passage van een rapport van Human Rights Watch waaruit duidelijk de schrijnende detentieomstandigheden blijken in Egypte;

Zie rapport Human rights watch, "Egypt – Events of 2020", March 29, 2020; beschikbaar op: <https://www.hrw.org/world-report/2021/country-chapters/egypt>;

The Covid-19 outbreak, which began in Egypt in February, worsened already abysmal detention conditions. Authorities imposed a comprehensive information blackout on detention sites and ended visits, including by lawyers, from March 10 to late August, without offering alternatives such as video or phone calls. Since late August, families could pre-book visits by phone but were limited to one relative once per month, for 20 minutes.

According to credible human rights and media reports, dozens of prisoners in political cases died in detention in 2020 apparently due to inadequate medical care. In December 2019, Mariam Salem, 32, died in al-Qanater prison after authorities withheld life-saving medical treatment, including for a liver condition. On January 14, Mostafa Kassem, a 54-year-old Egyptian-American who was diabetic with a heart condition, died in Tora Leman Prison. He had been on hunger strike from early January to protest his 15-year sentence following an unfair mass trial of over 700 defendants. In May, Shadi Habash, a 24-year-old filmmaker imprisoned for directing a music video mocking al-Sisi, died in Tora Tahqiq Prison after he received no meaningful treatment 22 for alcohol intoxication. In August, Essam al-Erian, 66, a senior

Muslim Brotherhood leader, died in Tora's Scorpion Prison after spending seven years in near-total isolation. In the first week of September, five detainees died in different prisons, including Amr Abu Khalil and Ahmed Abdelnabi Mahmoud, after they spent many months in detention without trial. Authorities denied both access to adequate medical care.

According to the Committee for Justice, a Geneva-based human rights group, the number of detainees who died in custody between June 2013 and December 2019 could be as high as 958. Human Rights Watch documented several suspected Covid-19 outbreaks in Egyptian prisons and police stations between March and July. At least 14 prisoners during that time likely died of Covid-19 complications. Only nine had been transferred to hospitals, in some cases just hours before they died.

Egypt's overcrowded detention sites make social distancing impossible. Between March and late July, the government said it released about 19,615 prisoners. Those releases excluded people detained or prosecuted for political dissent and were insufficient to ease overcrowding.

Dat bovenvermeld rapport ook duidelijk melding maakt van de oneerlijke procesvoering in Egypte; Dat het duidelijk is dat verzoeker een zeer groot risico loopt om vervolgd te worden bij terugkeer naar Egypte en dit omwille van zijn gepercipieerde link met de Moslimbroeders bevestigd door de VSSE en OCAD ;

Dat een terugkeer naar Egypte om die reden een schending zou uitmaken van artikel 3 EVRM en dat hij zich daarom in de onmogelijkheid bevindt om terug te keren naar Egypte;

Dat dergelijke schending niet onderzocht werd in het licht van het nieuwe document van de staatsveiligheid dat nog niet ter beschikking was van het CGVS ten tijde van de intrekkingsbeslissing waarin besloten werd dat verzoeker zonder problemen zou kunnen terugkeren naar Egypte en evenmin met het mailverkeer over de contacten met de Egyptische consul omtrent hun specifieke interesse in het profiel van verzoeker omwille van zijn religieuze activiteiten, noch werd er adequate rekening gehouden met het document dat werd overgemaakt door een Egyptische advocaat waaruit blijkt dat hij op een lijst met verdachte personen werd gezet;

Dat er in dit opzicht verwezen kan worden naar een arrest van de Raad van State van 26 september 2007, nr. 175.021:

"Overwegende dat verzoeker aanvoert dat in de bestreden beslissing geen rekening wordt gehouden met de slechte reputatie van Armenië op het vlak van mensenrechten; dat hij in het bijzonder wijst op de foltering van gevangenen, naar het jaarverslag van Human Rights Watch van 2007 waaruit zou blijken dat er folteringen en mishandelingen in de gevangenis plaatsvinden en waaruit ook zou blijken dat de basisrechten van de gevangenen in de overbevolkte gevangenissen niet worden gerespecteerd; dat hij stelt dat deze bevindingen worden bevestigd door een Backgroundnote van het US State Department, dat ook een verslag van het European Committee for the prevention of torture and inhuman and degrading treatment or punishment melding maakt van overmatig gebruik van geweld en fysieke mishandeling door Armeense overheidsdiensten; dat verzoeker erop wijst dat deze informatie publiek toegankelijk is zodat de verwerende partij er kennis van kon hebben; dat verzoeker tevens verwijst naar het arrest nr. 170.969 van 9 mei 2007 dat de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van een eerder genomen beslissing tot uitlevering beveelt; dat hij stelt dat in dit arrest de Raad van State het middel ernstig heeft bevonden waarin wordt gesteld dat de Minister geen rekening had gehouden met het risico op schending van artikel 3 EVRM en dat de motiveringsplicht werd geschonden, dat aldus de Raad van State heeft vastgesteld dat uit niets bleek dat artikel 3 EVRM in overweging werd genomen;

Overwegende dat uit de eerder vermelde verslagen en rapporten, die door verzoeker destijds al als stukken bij zijn verzoekschrift gevoegd werden, blijkt dat er sprake is van mensenrechtenschendingen door de Armeense overheid en meer bepaald bij arrestaties en in de gevangenissen; dat hieruit door verzoeker wordt afgeleid dat er een ernstig risico bestaat om te worden mishandeld en gefolterd in een Armeense gevangenis indien de bestreden beslissing ten uitvoer 23 wordt gelegd; dat de beslissing van 21 februari 2007 tot uitlevering van verzoeker bij arrest nr. 170.969 van 9 mei 2007 werd geschorst omdat de Minister van Justitie bij het nemen van deze beslissing rekening had moeten houden met -of ten minste enige aandacht had moeten schenken aan- deze mogelijke schending van artikel 3 EVRM; dat door het eventueel risico op de schending van artikel 3 EVRM niet bij zijn overwegingen te betrekken de Minister haar beslissing onvoldoende had gemotiveerd Overwegende dat dienaangaande de bestreden beslissing zich ertoe beperkt te stellen dat er ten aanzien van verzoeker "geen of concrete, geïndividualiseerde aanwijzingen zijn" van een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM; dat deze redengeving zodanig summier is dat er niet uit kan worden afgeleid of het risico op foltering in de Armeense gevangenissen wel is nagegaan, laat staan om welke reden precies de Minister van oordeel is dat dit verzoekers uitlevering niet in de weg staat; dat door zonder enige nadere uitleg terzake te wijzen op het gebrek aan concrete, geïndividualiseerde aanwijzingen van een met artikel 3 EVRM strijdige behandeling, terwijl verzoeker aan de hand van recente en onafhankelijke bronnen had gewezen op de wijdverspreide folteringen en mishandelingen in Armeense gevangenissen, de Minister van Justitie haar beslissing niet voldoende heeft gemotiveerd;"

Dat in een gelijkaardig dossier er werd geoordeeld door dat de bestreden beslissing onvoldoende was gemotiveerd aangezien bleek dat inzake de beslissing tot verwijdering geen rekening werd gehouden of geen grondig onderzoek werd gevoerd inzake een schending van artikel 3 EVRM terwijl er duidelijke aanwijzingen waren dat er in dat bepaalde land van herkomst wijdverspreide folteringen en mishandelingen zich voordeden;

Dat dezelfde redenering dient te worden toegepast aangezien ook hier verwerende partij totaal heeft nagelaten om een onderzoek te voeren naar een schending van artikel 3 EVRM in het licht van al de nieuwe elementen en in het licht van de algemene situatie in Egypte inzake de detentiecondities en corrupte en oneerlijke procesvoering;

Dat verwerende partij een manifeste appreciatiefout is begaat en haar zorgvuldigheidsplicht heeft geschonden.”

3.2. Gelet op de onderlinge samenhang worden de middelen samen besproken.

3.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62, §2 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de bijlages 13octies duidelijk zijn voorzien van een feitelijke en juridische motivering. Zo wordt, onder verwijzing naar artikel 11, §3, tweede lid van de vreemdelingenwet, aangegeven dat hun verblijfsrecht wordt beëindigd en hen het bevel om het grondgebied te verlaten wordt gegeven. Er wordt nader toegelicht waarom het verblijfsrecht van verzoekende partijen werd beëindigd en zij het grondgebied moeten verlaten. Tevens wordt op zeer uitvoerige wijze gemotiveerd over de concrete elementen van de *in casu* betreffende zaak zoals ze gekend zijn door verwerende partij. Verwerende partij besteedt duidelijk aandacht aan de privé- en gezinssituatie en aan het hoger belang van de minderjarige kinderen. Verzoekende partijen kunnen bezwaarlijk voorhouden als zou de uitvoerige motivering, die maar liefst resp. 17 en 11 pagina's beslaat, onvoldoende de feitelijke en juridische overwegingen weergeven die aan de grondslag liggen van de bijlages 13octies. Met theoretische beschouwingen over de formele motiveringsplicht en de overtuiging dat de motivering ontoereikend is, tonen verzoekende partijen niet aan dat de betrokken motieven hen niet toelaten zich erop te verdedigen, wat de voornaamste doelstelling is van de formele motiveringsplicht. Een schending hiervan blijkt dan ook niet. De inhoudelijke kritiek die verzoekende partijen op de motieven uiten, wordt verder beoordeeld vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

3.4. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

3.5. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt verwerende partij de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat verwerende partij bij het nemen van een beslissing minstens moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

3.6. De bestreden beslissingen tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten werden getroffen op grond van artikel 11, §3 van de vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

“De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen beslissen dat de vreemdeling die op grond van artikel 49, § 1, tweede lid, of artikel 49/2, § 2, als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf van beperkte duur in het Rijk werd toegelaten, niet meer het recht heeft om in het Rijk te verblijven en hem een bevel geven om het grondgebied te verlaten :

(..)

2° wanneer de internationale beschermingsstatus door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd ingetrokken overeenkomstig de artikelen 55/3/1, § 1, of 55/5/1, § 1.

(..)

Wanneer de minister of zijn gemachtigde een beslissing, zoals bedoeld in het eerste en tweede lid, overweegt te nemen, houdt hij rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de

betrokkene, met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.

Onverminderd de toepassing van paragraaf 2, kan de minister of zijn gemachtigde ook een einde stellen aan het recht op verblijf van de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 7° bedoelde familieleden indien het recht op verblijf van de vreemdeling die vervoegd werd, op grond van het eerste of het tweede lid wordt beëindigd of ingetrokken.”

3.7. Verzoekende partijen betogen in essentie dat geen rekening werd gehouden met het hoger belang van de kinderen. Zij wijzen erop dat de kinderen de Egyptische nationaliteit niet hebben en evenmin over reisdocumenten beschikken om zich naar daar te begeven. De verwijzing naar de Egyptische nationaliteitswetgeving is onvoldoende. Verder wijzen de verzoekende partijen op de mislukte identificatiepoging van de dienst CID. Er blijkt aldus niet dat de gezinsleden zonder problemen reisdocumenten kunnen bekomen voor Egypte.

3.8. In de eerste bestreden beslissing – en bevestigd in de tweede bestreden beslissing - wordt als volgt gemotiveerd: “De DVZ stelt echter vast dat uw echtgenote de Marokkaanse nationaliteit heeft en dat uw minderjarige kinderen de dubbele nationaliteit Marokko- Jemen zouden hebben. Wat uw meerderjarige zoon betreft stelt de DVZ vast dat uw meerderjarige zoon de Jemenitische nationaliteit heeft.

Desalniettemin staat vast dat uw gezinsleden u kunnen vergezellen bij een terugkeer naar Egypte en een hervestiging daar. De DVZ stelt immers vast dat de Egyptische nationaliteitswetgeving — “Law No. 26 of 1975 Concerning Egyptian Nationality” (een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier), bijgewerkt in 2004 - stipuleert dat zowel uw kinderen als uw echtgenote over de Egyptische nationaliteit beschikken, of deze ten minste kunnen verwerven. Uit artikel 2, punt 1, van de Egyptische nationaliteitswetgeving van 29/05/1975 blijkt immers dat alle personen die het kind zijn van een Egyptische vader onder de Egyptische nationaliteitswetgeving beschouwd worden als Egyptische burgers. Wat uw echtgenote betreft, merkt de DVZ op dat artikel 7 van dezelfde Egyptische nationaliteitswetgeving van 29/05/1975 stipuleert dat de echtgenote van Egyptische burgers eveneens de Egyptische nationaliteit kunnen verwerven, door zich te wenden tot het Egyptische ministerie van Binnenlandse Zaken.

Derhalve staat vast dat u zich kan vestigen in Egypte en dat uw echtgenote en uw minderjarige kinderen u daarbij kunnen vergezellen. Indien u of uw gezinsleden nog bepaalde stappen zouden moeten ondernemen ten aanzien van de Egyptische autoriteiten om de Egyptische nationaliteit of een machtiging tot verblijf te verkrijgen, wijzen we erop dat u en uw gezinsleden, in toepassing van artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980, de mogelijkheid hebben om via een gemotiveerd verzoek aan de minister of diens gemachtigde een verlenging te vragen van de termijn om het grondgebied te verlaten, dit om rekening te houden met de specifieke omstandigheden eigen aan jullie situatie, waaronder het afronden van de organisatie van het vrijwillig vertrek. U heeft het dan ook niet aannemelijk gemaakt dat er voor u en uw gezinsleden onoverkomelijke hindernissen zijn om een gezamenlijke hervestiging in Egypte te organiseren.

De DVZ wijst er immers op dat gezien de eenvoud waarmee u eerder een Egyptisch paspoort werd afgeleverd en het feit dat u zich al herhaaldelijk probleemloos tot de Egyptische autoriteiten heeft gewend, u het niet aannemelijk maakt dat u zich niet zou kunnen vestigen in Egypte samen met het gezin. Nergens blijkt dat het gezinsleven enkel in België zou kunnen plaatsvinden, gezien het volledige gezin thans het voorwerp uitmaakt van beslissingen tot beëindiging van het verblijf en een bevel om het grondgebied te verlaten. Daartegenover kan u het niet aannemelijk maken dat het gezinsleven niet zou kunnen plaatsvinden in Egypte.”

De Raad stelt vast dat de Egyptische nationaliteitswet n° 26 van 29 mei 1975 waarnaar de verwerende partij in de bestreden beslissingen verwijst – en waarvan kopie zich in het administratief dossier bevindt – als volgt stipuleert:

“Article 2: Shall be considered Egyptians:

1. Those who were born of Egyptian fathers. (eigen vertaling: Worden als Egyptenaren beschouwd: 1. Zij geboren uit Egyptische vaders)

(..)

Article 7: A foreign woman who gets married to an Egyptian does not acquire his nationality through marriage unless she notifies her wish to acquire his nationality to the minister of Interior, and the marriage has not been terminated before the lapse of two years from the date she announces her wish, by another reason than his decease. The minister of Interior may issue a justified decree depriving the wife from acquiring the Egyptian nationality, before the lapse of two years”. (eigen vertaling: een buitenlandse vrouw die huwt met een Egyptenaar krijgt niet automatisch de Egyptische nationaliteit door huwelijk tenzij zij haar wens om de Egyptische nationaliteit te verwerven te kennen geeft aan de minister van binnenlandse

zaken en voor zover het huwelijk niet beëindigd werd binnen een periode van twee jaar nadat zij voormelde wens heeft geuit, anders dan om reden van het overlijden van de echtgenoot. De minister van binnenlandse zaken kan binnen de periode van twee jaar een gerechtvaardigd besluit uitvaardigen om te verhinderen dat de vrouw de Egyptische nationaliteit verwerft.)

De Raad kan de verwerende partij volgen dat de Egyptische nationaliteitswetgeving duidelijk is. Het loutere feit dat de Egyptische autoriteiten niet blijken meegewerkt te hebben aan de identificatie opgezet door de verwerende partij, houdt geenszins in dat, wanneer het gezin zelf stappen onderneemt en zich wendt tot de Egyptische autoriteiten, de Egyptische autoriteiten hun eigen wetgeving naast zich neer zouden leggen en de Egyptische nationaliteit van de kinderen niet zouden erkennen. Evenmin blijkt dat wanneer tweede verzoekende partij – de echtgenote van eerste verzoekende partij – haar wens uit om de Egyptische nationaliteit van haar echtgenoot te verwerven, de Egyptische autoriteiten hieromtrent negatief zouden beslissen. Verzoekende partijen tonen immers geenszins aan dat zij ook maar enige poging ter erkenning/verwerving van de Egyptische nationaliteit van de kinderen resp. de echtgenote hebben ondernomen en dat dit op niks gestrand is. Het loutere feit dat het gezin bepaalde formaliteiten moet vervullen om de Egyptische nationaliteit erkend/toegekend te zien, maakt niet dat van hen niet kan verwacht worden dat zij deze formaliteiten doorlopen. Evenmin kunnen verzoekende partijen zich verschuilen achter de eigen wens om de Egyptische nationaliteit niet erkend te zien of te verwerven voor de echtgenote en kinderen. Dat de tweede verzoekende partij in dat geval afstand zou moeten doen van haar Marokkaanse nationaliteit kan evenmin enige verantwoording zijn. In tegenstelling tot wat zij voorhoudt heeft zij bovendien, net zoals de kinderen, wel een band met Egypte via eerste verzoekende partij en diens familiaal netwerk aldaar. Nu het vaststaat dat het ganse gezin wel de mogelijkheid heeft om de eerste verzoekende partij te volgen kan de eigen keuze om dit niet te doen niet aan het bestuur aangewreven worden. Verzoekende partijen overtuigen geenszins in hun betoog dat het erkend zien of het verwerven van de Egyptische nationaliteit voor het gezin een disproportionele eis zou zijn omdat het gezin zelf niet verantwoordelijk kan geacht worden voor het achterhouden van het Egyptische paspoort door eerste verzoekende partij. Naast de vaststelling dat uit de intrekkingsbeslissing van de vluchtelingenstatus door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen blijkt dat ook tweede verzoekende partij de Egyptische nationaliteit van haar echtgenoot heeft achtergehouden en haar verblijf aldus wel degelijk op grond van artikel 11, §3, tweede lid van de vreemdelingenwet kan ingetrokken worden, blijkt tevens uit artikel 11, §3, laatste lid dat het verblijf van de familieleden ook beëindigd kan worden wanneer het verblijf van eerste verzoekende partij beëindigd werd op grond van artikel 11, §3, tweede lid van de vreemdelingenwet, zodat niet blijkt welk belang verzoekende partijen hebben bij het betoog dat de kinderen geen schuld treffen aan de fraude. Dat het voorts niet zou gaan om een disproportionele eis wordt verder ondersteund door de vaststellingen in de bestreden beslissingen dat de echtgenote noch de kinderen doen getuigen van diepgaande banden met de Belgische samenleving. De Raad verwijst dienaangaande naar zijn bespreking lager.

Verder tonen de verzoekende partijen met hun betoog evenmin aan dat het gezin – zonder dat dit de Egyptische nationaliteit heeft of verkrijgt – eerste verzoekende partij niet zou kunnen volgen naar Egypte indien ze zich wenden tot de Egyptische autoriteiten met de vraag reis- en verblijfsdocumenten af te leveren voor het gezin. Het loutere feit dat de verwerende partij daaromtrent geen respons heeft gekregen van de Egyptische autoriteiten sluit hoegenaamd niet uit dat wanneer het gezin zelf de Egyptische autoriteiten op de hoogte brengt van hun wens om samen als gezin in Egypte te verblijven, zij daartoe de benodigde documenten verkrijgen van de Egyptische overheid. Verzoekende partijen kunnen hun eigen verantwoordelijkheid dienaangaande niet afwentelen op het bestuur en betogen dat er *in casu* sprake is van onzorgvuldig handelen wanneer het bestuur hen duidt op de mogelijkheid als gezin om zelf de nodige documenten te bekomen van de Egyptische autoriteiten. Bovendien heeft de verwerende partij ook rekening gehouden met het gegeven dat het gezin daartoe de nodige stappen zal moeten ondernemen door erop te wijzen dat de verzoekende partijen in dat geval de mogelijkheid hebben om via gemotiveerd verzoek in toepassing van artikel 74/14 van de vreemdelingenwet een verlenging van de termijn om het grondgebied te verlaten te vragen. *In casu* blijkt aldus dat de verwerende partij wel degelijk rekening heeft gehouden met de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak van verzoekende partijen en op zorgvuldige wijze tot haar besluit is gekomen.

Verzoekende partijen kunnen gelet op voorgaande hoegenaamd niet gevolgd worden in hun betoog als zou het vaststaan dat het voor hen onmogelijk is eerste verzoekende partij naar Egypte te volgen.

Waar verzoekende partijen aldus de opgeworpen schending van het hoger belang van de minderjarige kinderen linken aan hun betoog dat zij dreigen gescheiden te worden als gezin omdat zij eerste verzoekende partij niet naar Egypte zouden kunnen volgen, kan gelet op voorgaande vaststellingen niet

blijken dat het gezin gescheiden wordt door de bestreden beslissingen. Evenmin tonen verzoekende partijen aan dat de kinderen in Egypte geen toegang zouden hebben tot onderwijs.

3.9. Waar verzoekende partijen betogen dat de kinderen al zeven jaar in België verblijven en naar een Belgische school gingen tot het jaar 2020-2021 stelt de Raad vast dat de verwerende partij in de bestreden beslissingen als volgt gemotiveerd heeft:

“Vooreerst stellen we nogmaals vast dat u thans met uw vijf minderjarige kinderen in België verblijft. Op 13/12/2014 kwam uw echtgenote in België aan met uw vier kinderen en op x/07/2015 werd uw jongste kind in België geboren. Bijgevolg verblijven alle vijf uw minderjarige kinderen net als u zeven jaar op regelmatige en ononderbroken wijze in België. Niettemin stellen we vast dat het in het hoger belang is van uw vijf minderjarige kinderen om samen met u en uw echtgenote gevolg te geven aan de beslissingen tot beëindiging van het verblijf en het bevel om het grondgebied te verlaten. Het is immers in het hoger belang van de minderjarige kinderen dat de gezinskern behouden blijft.

In het kader van het hoorrecht werd door uw advocaat gesteld dat: u de fraude gepleegd door ouders niet tot gevolg mag hebben dat het verblijf van de destijds minderjarige kinderen wordt beëindigd om die reden, ook al zijn deze ondertussen meerderjarig geworden. Minderjarige kinderen mogen namelijk geen negatieve gevolgen ondervinden van eventuele fraude begaan door de ouders die hen niet kan worden toegerekend’. De DVZ wijst er niettemin op dat de situatie waarin u en uw gezinsleden zich bevinden, geheel het gevolg is van uw persoonlijk handelen, waarvoor u de gehele verantwoordelijkheid draagt. Op het ogenblik dat u en uw echtgenote het gegeven achterhielden voor de Belgische asielinstanties dat u eveneens de Egyptische nationaliteit heeft, waren u en uw echtgenote terdege op de hoogte van de gevolgen dat dit kon hebben op uw verblijfsrechtelijke toestand en bijgevolg die van uw minderjarige kinderen. Op het ogenblik dat u de Belgische asielinstanties heeft misleid kon u bijgevolg verwachten dat indien de DVZ en het CGVS hiervan op de hoogte zouden zijn dit mogelijks gevolgen kon hebben voor uw verblijfsrechtelijke situatie en bijgevolg ook voor die van uw overige gezinsleden.

Uw vijf minderjarige kinderen werden geboren op x/09/2004, x/10/2006, x/01/2008, x/10/2013 en op x/07/2015. Wat het oudste kind betreft – A.-Z., K. A. N. (..) (°x/09/2004) - merken we op dat het geboren werd te Jeddah (Saoedi-Arabië) en samen met uw echtgenote op 13/12/2014 naar België kwam. Bijgevolg kwam ze op 10-jarige leeftijd aan in België en verblijft ze op heden zeven jaar op regelmatige en ononderbroken wijze in België. We stellen dan ook vast dat ze het merendeel van haar leven elders dan in België heeft doorgebracht. Het is dan ook volgens de DVZ niet kennelijk onredelijk dat zij zich samen met de andere gezinsleden in Egypte vestigt. Het kind groeide immers elders dan België op en ging redelijkerwijs elders naar school. Bovendien is het Arabisch - de officiële landstaal van Egypte - de moedertaal van het kind. Het loutere feit dat zij op heden zeven jaar op regelmatige en onderbroken wijze in België verblijft is bijgevolg niet voldoende om van een diepgaande verankering in de Belgische samenleving te getuigen.

Wat uw tweede kind betreft – A.-Z., H. (..) (°x/10/2006) - merken we op dat het kind alsook te Jeddah (Saoedi-Arabië) geboren is en samen met uw echtgenote naar België kwam op 13/12/2014, en dit op 8-jarige leeftijd. Bijgevolg verblijft het kind thans eveneens ruim zeven jaar op ononderbroken en regelmatige wijze in België. De DVZ stelt echter opnieuw vast dat het kind het merendeel van haar leven elders dan in België heeft doorgebracht, dat het elders is opgegroeid, redelijkerwijs naar school is gegaan en dat de moedertaal eveneens het Arabisch is. Opnieuw is de loutere vaststelling dat het kind al ruim zeven jaar in België verblijft op zich niet voldoende om van een diepgaande verankering in de Belgische samenleving te spreken.

Het derde kind – A.-Z., O. A. N. (..) (°x/01/2008) - is alsook te Jeddah (Saoedi-Arabië) geboren en kwam samen met uw echtgenote naar België op 13/12/2014, en dit op 6-jarige leeftijd. Bijgevolg verblijft het kind thans eveneens ruim zes jaar op ononderbroken en regelmatige wijze in België. Derhalve heeft het kind bijna de helft van zijn leven elders dan in België doorgebracht, is het elders dan in België opgegroeid, elders dan in België naar school gegaan en is de moedertaal eveneens het Arabisch. Opnieuw is de loutere vaststelling dat het kind al ruim zeven jaar in België verblijft niet voldoende om van een diepgaande verankering in de Belgische samenleving te spreken.

Het vierde minderjarige kind – A.-Z., N. A. N. (..) (x/10/2013) - werd eveneens te Jeddah (Saoedi-Arabië) geboren en kwam samen met uw echtgenote naar België kwam op 13/12/2014, en dit op 1-jarige leeftijd. We stellen derhalve vast dat het kind ruim zeven jaar op regelmatige en ononderbroken wijze in België verblijft. Bijgevolg verblijft het kind het merendeel van het leven in België. Niettemin merken we op dat dit geen onoverkomelijke barrière hoeft te vormen om zich samen met de rest van het gezin in Egypte te vestigen. Gezien zowel uw moedertaal als die van uw echtgenote het Arabisch is, kan er redelijkerwijs van uitgegaan worden dat ook dit kind het Arabisch machtig is. De DVZ is er zich wel van bewust dat deze hervestiging in Egypte gepaard gaat met een zekere hardheid, maar dat gezien de jonge leeftijd van het kind het flexibel genoeg moeten worden geacht om zich samen met de ouders in Egypte te vestigen.

Wat ten slotte uw vijfde kind betreft – A.-Z., L. (..) (° x/07/2015) - merken we op dat dit kind in België geboren is, namelijk te Brussel. Bijgevolg heeft dit kind het volledige leven in België doorgebracht. Dit hoeft echter opnieuw geen onoverkomelijke barrière te vormen om zich samen met u en de rest van het gezin in Egypte vestigen. Gezien zowel uw moedertaal als die van uw echtgenote het Arabisch is, kan er redelijkerwijs van uitgegaan worden dat ook dit kind het Arabisch machtig is. Bovendien moet het kind gezien de jonge leeftijd flexibel genoeg worden geacht om zich samen met de rest van het gezin in Egypte te vestigen. De vaststelling dat het kind in België geboren is en het volledige leven in België heeft doorgebracht, is op zich dan ook onvoldoende om van een dermate diepgaande integratie in de Belgische samenleving te spreken.

Bijgevolg is de DVZ van oordeel dat het in het hoger belang van alle vijf uw minderjarige kinderen is om samen met de ouders gevolg te geven aan de beslissingen tot beëindiging van het verblijf en het bevel om het grondgebied te verlaten. We merken op dat een hervestiging in Egypte voor de vijf minderjarige kinderen met een zekere hardheid gepaard kan gaan, maar dat hierbij dient benadrukt te worden dat dit het gevolg is van de valse verklaringen die zowel u als uw echtgenote hebben afgelegd in het kader van het verzoek om internationale bescherming. De eventuele banden die uw kinderen hebben opgebouwd in de Belgische samenleving zijn het gevolg van de valse verklaringen die u heeft afgelegd bij uw verzoek om internationale bescherming en het achterhouden van uw Egyptische nationaliteit. De DVZ wijst er dan ook op dat deze eventuele banden slechts vergelijkbaar zijn met de banden die uw kinderen in Egypte hadden kunnen opbouwen indien u niet moedwillig valse verklaringen had afgelegd bij de Belgische autoriteiten in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Indien deze beslissingen dan ook gepaard gaan met enige hardheid wijst de DVZ erop dat deze geheel uw verantwoordelijkheid is.

Derhalve is het niet kennelijk onredelijk dat de minderjarige kinderen zich samen met u en uw echtgenote vestigen in Egypte. De DVZ herhaalt immers dat u de Egyptische nationaliteit heeft en daarnaast een familiaal netwerk in Egypte. Gezien de jonge leeftijd worden de kinderen voldoende flexibel geacht om zich aan te passen aan de veranderende situatie. Bovendien is bij al uw kinderen het Arabisch - de officiële taal van Egypte - de moedertaal. Ten slotte kan er redelijkerwijs worden aangenomen dat zij in Egypte toegang hebben tot onderwijs.

Wat het onderwijs betreft, merken we immers op dat u in kader van uw aanvraag 9bis - ingediend op 26/06/2019, onontvankelijk afgesloten op 22/03/2021 - verklaarde dat uw kinderen allen schoolgaande zijn in België en legde u hiervan attesten neer. In het kader van het hoorrecht stelde uw advocaat het volgende in verband met de schoolopleiding van uw minderjarige kinderen: "Elke onderbreking van hun schoolopleiding, zelfs tijdelijk, zou ongetwijfeld zeer nadelig zijn voor de minderjarigen en het recht op onderwijs wordt eveneens beschermd door artikel 28 van het Kinderrechtenverdrag."

We wijzen er vooreerst op dat het recht op onderwijs geenszins een waarborg betekent voor een bepaalde graad van kwaliteitsvol onderwijs of tewerkstelling. Het recht op onderwijs is immers niet absoluut en geeft geenszins automatisch recht op verblijf, evenmin wanneer uw kinderen in het land van bestemming geen toegang tot onderwijs zouden hebben. In het kader van het nemen van een verwijderingsbeslissing kan er dan ook van worden uitgegaan dat de bewijslast bij de vreemdeling ligt, indien zijn kind, ten gelijke titel als de andere kinderen in het land van bestemming, geen toegang zou hebben tot het onderwijs in geval van verwijdering. Indien geen elementen worden aangebracht, kan eenvoudig worden besloten dat het ontbreken van toegang tot het onderwijs niet kan worden ingeroepen. Tenslotte kan een onderwijs van mindere kwaliteit of dat niet tot een betrekking of tewerkstelling aanleiding geeft, niet worden weerhouden. Evenmin bevat het recht op onderwijs een algemene verplichting om de keuze van een vreemdeling tot het volgen van onderwijs in een bepaalde verdragsluitende staat toe te staan. Gezien uw minderjarige kinderen volgens artikel 2, punt 1, van de Egyptische nationaliteitswetgeving kunnen gezien worden als Egyptische burgers, kan u het geenszins aannemelijk maken dat zij in Egypte geen toegang zouden hebben tot onderwijs.

Bovendien herhaalt de DVZ dat u op 15/06/2021 en 05/07/2021 gesprekken had met een medewerker van de DVZ. Uit de verslagen van deze gesprekken blijkt dat al uw kinderen scholing volgen via afstandsonderwijs bij een internationale school in Parijs. Bijgevolg zijn uw minderjarige kinderen niet ingeschreven in het Belgische onderwijs en zijn ze voor de verderzetting van hun onderwijs dan ook geenszins aan België gebonden. Gezien al uw kinderen via afstandsonderwijs scholing volgen is de stelling van uw advocaat in het kader van het hoorrecht dat "Elke onderbreking van hun schoolopleiding, zelfs tijdelijk, zou ongetwijfeld zeer nadelig zijn voor de minderjarigen en het recht op onderwijs wordt eveneens beschermd door artikel 28 van het Kinderrechtenverdrag" dan ook niet aan de orde. Uw kinderen kunnen dit afstandsonderwijs tijdelijk of permanent verderzetten vanuit Egypte." (eigen onderlijning en markering)

Zoals duidelijk blijkt heeft de verwerende partij erop gewezen dat het verblijf van zeven jaar in België van de kinderen het treffen van de bestreden beslissingen niet in de weg staat nu hun hoger belang daardoor niet geschaad wordt. De Raad kan de verwerende partij volgen dat de kinderen gebaat zijn bij het behoud

van de gezinseenheid met de ouders en het *in casu* gaat om kinderen die ofwel (grotendeels) elders dan in België zijn opgegroeid en naar school gegaan zijn en niet doen getuigen van een diepgaande verankering met België en/of die, gelet op hun jonge leeftijd, nog flexibel genoeg zijn om zich aan te passen en zich samen met de ouders in Egypte te vestigen. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen niet betwisten dat de kinderen het Arabisch als moedertaal hebben, hetgeen ook de officiële taal van Egypte is. Verder betwisten zij evenmin dat de kinderen ook in Egypte naar school kunnen. Dat de kinderen in België naar school gingen doet voorts geen afbreuk aan de vaststellingen van de verwerende partij dat verzoekende partijen zelf verklaarden dat de kinderen sinds 2020 afstandsonderwijs bij een internationale school in Parijs volgen. Verzoekende partijen betwisten dit geenszins. De kinderen hebben bijgevolg geen enkele actuele of toch zeer weinig voeling met het Belgische onderwijs zodat geenszins kan gesteld worden dat een verhuis naar Egypte hun schoolcarrière zou schaden. De Raad ziet niet in waarom het afstandsonderwijs ook niet vanuit Egypte kan gevolgd worden, zo de ouders ervoor opteren om geen gebruik te maken van het onderwijsstelsel in Egypte.

De verzoekende partijen kunnen gelet op de vaststellingen inzake het verblijf en de scholing van de kinderen geenszins overtuigen met hun stelling dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met het zevenjarig verblijf en de banden met België die de kinderen zouden hebben. Verzoekende partijen tonen gelet op de gedane vaststellingen geenszins aan dat de kinderen dermate diepgaande sociale of andere banden hebben met België waardoor een vertrek uit het Rijk hun hoger belang zou schaden. Dat een installatie van het gezin in Egypte zowel voor de echtgenote als voor de kinderen met een zekere hardheid gepaard kan gaan erkent de verwerende partij ook in de bestreden beslissingen maar, gelet op de feitelijke omstandigheden die de zaak *in casu* kenmerken en waaruit blijkt dat de kinderen de officiële taal van Egypte als moedertaal hebben en dat zij via hun ouders en het aldaar bestaand familiaal netwerk ook kunnen geholpen worden bij de integratie in de Egyptische maatschappij, is het geenszins kennelijk onredelijk van de verwerende partij te oordelen dat een beëindiging van het verblijf niet indruist tegen het hoger belang van de kinderen.

3.10. Zoals verzoekende partijen ook betogen, behoort het in overweging nemen van het hoger belang van het kind tot de beoordeling inzake artikel 8 van het EVRM. Zo oordeelde het EHRM in zijn arrest Jeunesse dat hoewel het hoger belang van het kind op zichzelf niet beslissend is, hieraan wel een belangrijk gewicht moet worden toegekend in de belangenafweging vereist onder artikel 8 van het EVRM. Dit betekent dat nationale overheden, in beginsel, aandacht moeten besteden aan de uitvoerbaarheid, de haalbaarheid en de proportionaliteit van een verblijfs- en of verwijderingsmaatregel die wordt getroffen ten aanzien van een ouder met vreemde nationaliteit om daadwerkelijke bescherming te verlenen en voldoende gewicht te geven aan de belangen van de kinderen die er rechtstreeks door geraakt worden (EHRM 3 oktober 2014, Jeunesse/Nederland (GK), § 109). De impact van een beslissing op de betrokken kinderen is dan ook een belangrijke overweging. De omstandigheden van de betrokken kinderen, zoals hun leeftijd, hun situatie in het gastland en het land van herkomst en de mate waarin zij afhankelijk zijn van hun ouders, verdienen bijzondere aandacht (EHRM 3 oktober 2014, Jeunesse/Nederland (GK), § 118).

Verzoekende partijen tonen niet aan dat het Kinderrechtenverdrag op dit vlak een ruimere, juridisch afdwingbare bescherming biedt.

3.10.1. Artikel 8 van het EVRM bepaalt als volgt:

“1. Eenieder heeft recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”

3.10.2. In casu is het geenszins betwist dat verzoekende partijen een gezin vormen. Zoals uit de bespreking hoger evenwel is gebleken wordt er door de bestreden beslissingen niet geraakt aan de gezinseenheid nu het ganse gezin geen verblijfsrecht meer heeft op het Belgische grondgebied en evenmin blijkt dat zij zich als gezin niet zouden kunnen vestigen in Egypte. Een schending van artikel 8 EVRM met betrekking tot het gezinsleven wordt niet aangetoond.

3.10.3. Verder – en in tegenstelling tot wat verzoekende partijen voorhouden – heeft de verwerende partij wel degelijk rekening gehouden met het privéleven van het gehele gezin in België. Verzoekende partijen herhalen dat een verwijdering van het grondgebied *“de verbreking zou betekenen van de diepe sociale en emotionele banden die de kinderen de afgelopen zeven jaar in België hebben opgebouwd”* maar de Raad herhaalt nogmaals dat uit de feitelijke gegevens die de zaak in casu kenmerken, geenszins blijkt dat de kinderen *“diepe sociale en emotionele banden”* hebben met België die een beëindiging van het verblijfsrecht en een terugkeer naar Egypte in de weg staan. De Raad verwijst dan ook naar zijn bespreking hoger.

3.10.4. Tevens blijkt dat ook het privéleven van de eerste en tweede verzoekende partij in ogenschouw werd genomen. Zo stelt de verwerende partij vast:

Ten aanzien van eerste verzoekende partij:

“De DVZ wijst er echter op dat het loutere feit dat u op heden zeven jaar op regelmatige en ononderbroken wijze in België verblijft op zich niet voldoende is om aan te tonen dat u dermate diepgaande banden heeft aangeknoopt in de Belgische samenleving, noch om te getuigen van doorgedreven integratie of hechte sociale of culturele banden met de Belgische samenleving te spreken. De DVZ stelt immers vast dat u het merendeel van uw leven elders dan in België heeft doorgebracht. Uit de beslissing van het CGVS tot intrekking van uw vluchtelingenstatus op 17/10/2018 blijkt immers dat u op (...)1976 geboren bent te Jeddah (Saoedi-Arabië), dat uw vader de Jemenitische nationaliteit had en uw moeder de Egyptische nationaliteit. Tijdens uw gehoor op 31/03/2015 bij de DVZ in het kader van uw verzoek om internationale bescherming verklaarde u opgegroeid te zijn in Saoedi-Arabië en dat u er naar school bent gegaan. Zo verklaarde u tijdens uw interview bij de DVZ dat u er naar de universiteit ging, maar dat u deze niet afmaakte en dat u er tewerkgesteld was, wat u eveneens in het kader van het hoorrecht verklaarde. De DVZ stelt dan ook vast dat u ruim het merendeel van uw leven in dit land heeft verbleven.

Daarnaast verklaarde u bij het CGVS dat u sinds 2000 regelmatig naar België heeft gereisd. Doch stelt de DVZ vast dat uw vijf oudste kinderen allen in Jeddah geboren werden en dit op x/05/2001; x/09/2004; x/10/2006; x/01/2008; x/10/2013. Hieruit kan afgeleid worden dat u ook na 2000 regelmatig in Saoedi-Arabië verbleef. Volgens uw eigen verklaringen verbleef uw vader in Saoedi-Arabië en heeft u er vijf halfbroers en halfzussen.

Bovendien staat vast dat u ook de Egyptische nationaliteit heeft. Uw moeder heeft immers de Egyptische nationaliteit en verblijft er met uw vier halfbroers en halfzussen. Uit de elementen van het dossier blijkt tevens dat u tussen 2012 en 2013 - toen u in België gemachtigd was tot verblijf in toepassing van artikel 9 en artikel 13 van de wet van 15 december 1980 - in Egypte heeft verbleven.

Derhalve dient de DVZ vast te stellen dat u ruim het merendeel van uw leven elders dan in België heeft doorgebracht. U bent elders opgegroeid, geschoold en u was er tewerkgesteld. Bovendien is het Arabisch uw moedertaal. Daarnaast heeft u niet enkel de Jemenitische nationaliteit maar eveneens de Egyptische nationaliteit.

In het kader van het hoorrecht heeft u verklaard Frans te spreken, een inburgeringscursus te hebben gevolgd en gaf u aan gewerkt te hebben in België, zonder verdere verduidelijking.

De DVZ dient echter vast te stellen dat u op heden geenszins een van de officiële landstalen machtig bent. Op 15/06/2021 had u immers een gesprek met een medewerker van de DVZ in het kader van een begeleidingstraject met betrekking tot vrijwillige terugkeer. Uit dit gesprek is gebleken dat u nood had aan een tolk, gezien u zelf geen Nederlands spreekt en nauwelijks Frans. Gevraagd naar uw tewerkstelling gaf u aan sinds 2016 niet meer te werken en dat ook uw echtgenote niet tewerkgesteld is.

Op 02/04/2022 heeft u bovendien een mail verstuurd naar de DVZ waarin u aangaf dat zowel u als uw echtgenote de Nederlandse taal niet machtig zijn.

We herhalen dat u op heden zeven jaar op legale wijze in België verblijft, doch u de laatste zes jaar volgens uw eigen verklaringen niet tewerkgesteld was en dat u geen officiële landstaal machtig bent. De DVZ kan dan ook vaststellen dat er in uw hoofd geenszins sprake is van verregaande inspanningen tot integratie in de Belgische samenleving. Het loutere feit dat u in België een attest van inburgering heeft weten te behalen gedurende een regelmatig verblijf van zeven jaar is geenszins voldoende om van hechte sociale banden met de Belgische samenleving te getuigen.

In het kader van de evaluatie van het artikel 8 van het EVRM wijst de DVZ er daarnaast op dat het niettemin mogelijk is dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen heeft opgebouwd en dat u eventueel een sociaal leven heeft opgebouwd, doch u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bepaalde sociale bindingen heeft opgebouwd in de Belgische samenleving, die dermate hecht zouden zijn dat zij deel uitmaken van uw sociale identiteit zodat deze onder een beschermenswaardig privéleven in de zin van artikel 8 van het EVRM vallen. We herhalen dienaangaande nogmaals dat u in het kader van het hoorrecht dan ook ruim de mogelijkheid heeft gekregen om deze eventuele banden aan te tonen.

(..)Op geen enkele wijze heeft u het dan ook weten aan te tonen dat de banden die u eventueel in de Belgische samenleving bent aangegaan de gebruikelijke banden zouden overstijgen en dat u voor het uitoefenen van uw privéleven gebonden bent aan België. Een schending van artikel 8 van het EVRM wordt in dit verband dan ook geenszins aannemelijk gemaakt bij het nemen van deze beslissingen tot beëindiging van uw verblijfsrecht en het bevel om het grondgebied te verlaten.

Derhalve stelt de DVZ vast dat u niet heeft kunnen aantonen dat uw banden met de Belgische samenleving dermate hecht zouden zijn dat deze beslissingen niet zouden kunnen worden genomen. Er is in uw hoofde geenszins sprake van diepgaande pogingen tot integratie. We herhalen immers dat u op heden zeven jaar op regelmatige basis in België verblijft en dat u daarvoor reeds 3,5 jaar op regelmatige basis in België heeft verbleven, doch u geen officiële landstaal machtig bent. Het loutere feit dat u een inburgeringscursus heeft gevolgd en dat u eerder tewerkgesteld was, toont dan ook niet aan dat er in uw hoofde sprake is van verregaande pogingen tot integratie.

De DVZ wijst er bovendien op dat indien u toch bijkomende inspanningen tot integratie ondernomen zou hebben, dit geenszins afbreuk doet aan het feit dat u uw verblijfsrecht initieel geopend heeft met het gebruik van valse verklaringen. We stellen immers vast dat u uw verblijfsecht geopend heeft op basis van een vluchtelingenstatus die op 17/10/2018 door het CGVS werd ingetrokken krachtens artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980 en die bijgevolg geacht moet worden als nooit te hebben bestaan. Het CGVS heeft u de vluchtelingenstatus immers destijds toegekend op grond van door u verkeerd weergegeven en valse verklaringen die doorslaggevend zijn geweest voor uw erkenning als vluchteling, namelijk uw identiteit. U heeft bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming uw Egyptische nationaliteit achtergehouden, evenals de mogelijkheid om u naar Egypte te begeven. De DVZ stelt dan ook vast dat u bij het afleggen van deze frauduleuze verklaringen redelijkerwijs kon verwachten dat u uw verblijfsrecht op een bedrieglijke wijze geopend heeft en dat deze valse verklaringen een invloed konden hebben op uw verblijfsrechtelijke situatie. U bent derhalve volledig zelf verantwoordelijk voor de situatie waarin u zich nu bevindt."

Ten aanzien van tweede verzoekende partij:

"Dienaangaande stellen we vast dat u op 27/03/2015 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend bij de DVZ. In het kader van dit verzoek om internationale bescherming heeft u verklaard België te zijn binnengekomen op 13/12/2014, met andere woorden ruim zeven jaar geleden. Bij uw aankomst in België was u een volwassen vrouw van 34 jaar. Op heden verblijft u bijgevolg ruim zeven jaar op regelmatige en ononderbroken wijze in België. Derhalve dient de DVZ vast te stellen dat u ruim het merendeel van uw leven elders dan in België heeft doorgebracht, namelijk 34 jaar. Tijdens uw gehoor bij de DVZ in het kader van uw verzoek om internationale bescherming heeft u verklaard geboren te zijn in Casablanca (Marokko) en dat u sinds uw geboorte tot 2003 in Marokko heeft verbleven.

Volgens uw verklaringen zou u in 2003 gehuwd zijn met uw echtgenoot en verbleef u sinds 2003 tot uw komst naar België in Saoedi-Arabië. Derhalve staat het vast dat u geboren bent in Marokko, dat u er bent opgegroeid en naar school ging. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming heeft u bij de DVZ immers verklaard dat u aan de universiteit van Casablanca heeft gestudeerd maar dat u uw opleiding niet heeft afgewerkt. Tot slot verklaarde u tevens dat uw moeder, twee broers en een zus nog steeds in Marokko zouden verblijven. De DVZ dient dan ook vast te stellen dat het loutere feit dat u thans zeven jaar regelmatig in België verblijft op zich niet voldoende is om aan te tonen dat u dermate diepgaande banden heeft aangeknoopt in de Belgische samenleving, noch om te getuigen van doorgedreven integratie of hechte sociale of culturele banden met de Belgische samenleving te spreken. In het kader van het hoorrecht verklaarde u herhaaldelijk dat u in België geen enkele opleiding heeft gevolgd en dat u in België nooit tewerkgesteld was. Volgens uw verklaringen heeft u wel kennis van de Franse taal. De DVZ stelt echter vast dat gezien uw Marokkaanse nationaliteit en het feit dat u in Marokko bent opgegroeid, het gegeven dat u Frans spreekt bezwaarlijk als een diepgaande inspanning tot integratie kan gezien worden. Bovendien verklaarde u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming bij de DVZ op 31/03/2015 het Frans machtig te zijn. Tevens blijkt uit de elementen in het dossier dat u in Marokko naar een Franstalige universiteit bent gegaan. De DVZ dient dan ook vast te stellen dat u het Frans reeds machtig was vooraleer u naar België kwam en dat dit geenszins als een inspanning tot integratie kan gezien worden. Gezien u de Franstalige taal machtig bent, was er geen drempel voor het volgen van opleidingen, het volgen van een inburgeringscursus of het zoeken van tewerkstelling. De DVZ dient echter vast te stellen dat u gedurende een regelmatig en ononderbroken verblijf van ruim zeven jaar geen enkele inspanning tot integratie heeft ondernomen. Dit getuigt niet enkel van de afwezigheid van deze inspanningen, maar van de onwil om zich in de Belgische samenleving te integreren.

De DVZ merkt op dat het immers slechts van een normale attitude kan getuigen dat u doorheen een verblijf van ruim zeven jaar pogingen doet om zich te integreren en op zoek gaat naar tewerkstelling.

Bovendien merken we op dat het volgen van opleidingen, inburgeringscursussen en het genieten van tewerkstelling slechts enkele aspecten zijn die blij kunnen geven van integratie. Het loutere feit dat u thans zeven jaar regelmatig in België verblijft is op zich dan ook niet voldoende is om aan te tonen dat u dermate diepgaande banden heeft aangeknoopt in de Belgische samenleving, noch om te getuigen van doorgedreven integratie of hechte sociale of culturele banden met de Belgische samenleving te spreken. In het kader van de evaluatie van het artikel 8 van het EVRM wijst de DVZ er daarnaast op dat het niettemin mogelijk is dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen heeft opgebouwd en dat u eventueel een sociaal leven heeft opgebouwd, doch u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bepaalde sociale bindingen heeft opgebouwd in de Belgische samenleving, die dermate hecht zouden zijn dat zij deel uitmaken van uw sociale identiteit zodat deze onder een beschermenswaardig privéleven in de zin van artikel 8 van het EVRM vallen. We herhalen dienaangaande nogmaals dat u in het kader van het hoorrecht dan ook ruim de mogelijkheid heeft gekregen om deze eventuele banden aan te tonen.

Bovendien stellen we vast dat u op 05/07/2021 een gesprek had met een medewerker van de DVZ te Brussel. Uit het verslag van dit gesprek blijkt dat u inderdaad niet tewerkgesteld bent. (...)Op geen enkele wijze heeft u het dan ook weten aan te tonen dat de banden die u eventueel in de Belgische samenleving bent aangegaan de gebruikelijke banden zouden overstijgen en dat u voor het uitoefenen van uw privéleven gebonden bent aan België. Een schending van artikel 8 van het EVRM wordt in dit verband dan ook geenszins aannemelijk gemaakt bij het nemen van deze beslissingen tot beëindiging van uw verblijfsrecht en het bevel om het grondgebied te verlaten.

Derhalve stelt de DVZ vast dat u niet heeft kunnen aantonen dat uw banden met de Belgische samenleving dermate hecht zouden zijn dat deze beslissingen niet zouden kunnen worden genomen. Er is in uw hoofde geenszins sprake van diepgaande pogingen tot integratie. De DVZ wijst er bovendien op dat indien u toch bijkomende inspanningen tot integratie ondernomen zou hebben, dit geenszins afbreuk doet aan het feit dat u uw verblijfsrecht initieel geopend heeft met het gebruik van valse verklaringen. We stellen immers vast dat u uw verblijfsecht geopend heeft op basis van een vluchtelingenstatus die op 17/10/2018 door het CGVS werd ingetrokken krachtens artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980 en die bijgevolg geacht moet worden als nooit te hebben bestaan.

Dienaangaande stelt de DVZ immers vast dat uw nood aan internationale bescherming volledig steunt op de motieven van uw echtgenoot en dat u zelf heeft verklaard geen vrees te hebben ten aanzien van Marokko.

Uit de beslissing van het CGVS blijkt het volgende: "Gelet op deze vaststelling en gelet op het gegeven dat u zich bij jullie verzoek om internationale bescherming volledig beroep op de motieven van uw echtgenoot en geen eigen vluchtmotieven had ten aanzien van Marokko (zie gehoorverslag CGVS EL A. N. dd. 11/05/2015 [NI], p 2, 5, 6), blijkt dat u vluchtelingenstatus destijds werd toegekend op grond van door jullie verkeer weergegeven, achtergehouden en valse verklaringen - het achterhouden van de Egyptische nationaliteit van uw man en zijn mogelijkheid om zich naar Egypte te begeven - die doorslaggevend zijn geweest voor uw erkenning als vluchteling. Daarom dient uw vluchtelingenstatus te worden ingetrokken." Gevraagd naar uw eventuele vrees ten aanzien van Egypte verklaarde u geen vrees te hebben ten aanzien van Egypte. In de beslissing van het CGVS staat hierover het volgende: "Gezien uw echtgenoot ook de Egyptische nationaliteit bezit dient zich trouwens de mogelijkheid aan dat jullie daar zouden wonen. Gevraagd naar uw eventuele vrees ten aanzien van Egypte zei u dat u er persoonlijk geen had, maar u verwees naar de vrees van uw man ten aanzien van Egypte (zie CGVS N3, p. 3)". Bijgevolg kan de DVZ vaststellen dat u er zelf geen graten inziet om u in Egypte te vestigen, maar dat u hiervoor enkel naar de problemen van uw echtgenoot verwijst.

Wat uw echtgenoot betreft, verwijzen we naar de beslissingen tot beëindiging van het verblijfsrecht en het bevel om het grondgebied te verlaten die voor hem op heden genomen worden. Uit het geheel van de elementen in het administratief dossier van uw echtgenoot kan de DVZ enkel besluiten dat uw echtgenoot geen gegronde vrees voor vervolging heeft in Egypte. Er werd reeds ten overvloede door het CG VS en de RVV geoordeeld dat hij geen actuele vrees heeft ten aanzien van de Egyptische autoriteiten. Bovendien werd dit herhaaldelijk gestaafd door zijn eigen gedrag, namelijk zijn contacten met de Egyptische autoriteiten. Uw echtgenoot heeft bij de DVZ geen enkel authentiek bewijsstuk weten voor te leggen waaruit kan blijken dat hij op heden een actuele vrees heeft ten aanzien van de Egyptische autoriteiten. In het kader van de evaluatie van artikel 3 van het EVRM kan derhalve slechts vastgesteld worden dat hij bij de DVZ geen enkele element heeft weten aan te brengen dat noopt tot een wijziging van de vaststellingen van het CGVS en de RVV.

Bijgevolg stelt de DVZ vast dat zowel u als uw echtgenoot uw verblijfsrecht hebben geopend op basis van frauduleuze verklaringen. De DVZ stelt dan ook vast dat u bij het afleggen van deze frauduleuze verklaringen redelijkerwijs kon verwachten dat u uw verblijfsrecht op een bedrieglijke wijze geopend heeft en dat deze valse verklaringen een invloed konden hebben op uw verblijfsrechtelijke situatie. U bent derhalve volledig zelf verantwoordelijk voor de situatie waarin u zich nu bevindt.

Daartegenover blijkt nergens dat u zich niet opnieuw elders zou kunnen vestigen, namelijk in Egypte. De DVZ herhaalt immers dat uw echtgenoot de Egyptische nationaliteit heeft. In het kader van het hoorrecht heeft u het niet aannemelijk gemaakt dat het kennelijk onredelijk zou zijn dat u zich samen met uw echtgenoot en kinderen in Egypte vestigt. De DVZ stelt immers vast dat de Egyptische nationaliteitswetgeving - "Law No. 26 of 1975 Concerning Egyptian Nationality" (een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier), bijgewerkt in 2004 - stipuleert dat zowel u als uw minderjarige kinderen over de Egyptische nationaliteit beschikken, of deze ten minste kunnen verwerven. Uit artikel 2, punt 1, van de Egyptische nationaliteitswetgeving van 29/05/1975 blijkt immers dat alle personen die het kind zijn van een Egyptische vader onder de Egyptische nationaliteitswetgeving beschouwd worden als Egyptische burgers. Wat u betreft, merkt de DVZ op dat artikel 7 van dezelfde Egyptische nationaliteitswetgeving van 29/05/1975 stipuleert dat de echtgenote van Egyptische burgers eveneens de Egyptische nationaliteit kunnen verwerven, door zich te wenden tot het Egyptische ministerie van Binnenlandse Zaken.

Het staat dan ook vast dat u zich met uw volledige gezin in Egypte kan vestigen. Indien u of uw gezinsleden nog bepaalde stappen zouden moeten ondernemen ten aanzien van de Egyptische autoriteiten om de Egyptische nationaliteit of een machtiging tot verblijf te verkrijgen, wijzen we erop dat u en uw gezinsleden, in toepassing van artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980, de mogelijkheid hebben om via een gemotiveerd verzoek aan de minister of diens gemachtigde een verlenging te vragen van de termijn om het grondgebied te verlaten, dit om rekening te houden met de specifieke omstandigheden eigen aan jullie situatie, waaronder het afronden van de organisatie van het vrijwillig vertrek. U heeft het dan ook niet aannemelijk gemaakt dat er voor u en uw gezinsleden onoverkomelijke hinderpalen zijn om een gezamenlijke hervestiging in Egypte te organiseren.

(..)

Tot slot, merken we echter wel op dat een vestiging in Egypte gepaard kan gaan met een zekere hardheid, maar dat dit voor een volwassen vrouw als u geen onoverkomelijke barrière hoeft te vormen. We herhalen immers dat u het merendeel van uw leven elders dan in België doorbracht. U werd immers in Marokko geboren, u bent er opgegroeid en u ging er naar de universiteit. Uit de elementen in uw administratief dossier is gebleken dat de banden die u eventueel in de Belgische samenleving bent aangegaan de gebruikelijke banden zouden overstijgen en dat u voor het uitoefenen van uw privéleven gebonden bent aan België. Een schending van artikel 8 van het EVRM wordt in dit verband dan ook geenszins aannemelijk gemaakt bij het nemen van deze beslissingen tot beëindiging van uw verblijfsrecht en het bevel om het grondgebied te verlaten."

Gelet op de zeer uitvoerige motivering aangaande het privéleven van verzoekende partijen in België zijn de verzoekende partijen in het geheel niet ernstig waar zij betogen dat er geen grondig onderzoek zou zijn gebeurd door de verwerende partij. Door te betogen van mening te zijn dat zij wel diepgaande banden hebben met de Belgische samenleving, laten de verzoekende partijen in het geheel na de vaststellingen van de verwerende partij op concrete wijze te weerleggen. Zij betwisten immers op geen enkele concrete wijze dat zij het merendeel van hun leven elders dan in België hebben doorgebracht, dat Arabisch en Frans de moedertaal zijn, dat eerste verzoekende partij geen van de officiële landstalen van België machtig is, dat eerste verzoekende partij al sinds 2016 niet meer werkt en tweede verzoekende partij nooit in België gewerkt heeft of enige opleiding gevolgd heeft, dit terwijl zij al vanuit het thuisland Frans kent en het niet machtig zijn van één van de landstalen dus geen hinderpaal kon zijn om te werken of opleidingen te volgen. Al deze vaststellingen laten toe op niet kennelijk onredelijke wijze vast te stellen dat geen verregaande inspanningen tot integratie of hechte sociale banden blijken. Verder blijkt uit de bestreden beslissingen dat verzoekende partijen – wanneer gevraagd naar hun bindingen met België – niet verder komen dan te stellen dat één van de kinderen in België is geboren en het hier veilig is. De Raad acht het geenszins kennelijk onredelijk dat de verwerende partij besluit dat de verzoekende partijen niet aantonen dat zij voor de uitoefening van hun privéleven gebonden zijn aan België. Verder erkent de verwerende partij dat een vestiging in Egypte voor tweede verzoekende partij met enige hardheid gepaard kan gaan, maar motiveert zij niet kennelijk onredelijk dat dat voor tweede verzoekende partij die een volwassen vrouw is en die het overgrote deel van haar leven elders dan in België heeft doorgebracht niet onoverkomelijk is. De Raad herhaalt dat tweede verzoekende partij ook de officiële taal van Egypte machtig is en dat zij via haar echtgenoot wel degelijk een band heeft met Egypte. Het familiaal netwerk aldaar kan ook mee helpen bij het vlot laten verlopen van de vestiging aldaar.

De verwerende partij wijst er voorts terecht op dat, voor zover er al sprake zou zijn van integratie in België, dit geen afbreuk doet aan het feit dat verzoekende partijen het verblijfsrecht hebben bekomen door het afleggen van valse verklaringen. De Raad wijst er immers op dat het EHRM reeds oordeelde dat wanneer een vreemdeling zich schuldig maakt aan een schending van de migratiewetgeving en zijn verblijf heeft opgebouwd op grond van een frauduleus optreden, er slechts in bijzondere omstandigheden een

schending van artikel 8 van het EVRM zal kunnen worden weerhouden (EHRM 14 februari 2012, Antwi e.a./Noorwegen, § 90). De Raad stelt vast dat in casu dergelijke bijzondere omstandigheden niet blijken.

3.10.5. Verder zoals hoger ook al besproken, tonen de verzoekende partijen niet aan dat zij als gezin zich niet zouden kunnen vestigen in Egypte, alwaar de eerste verzoekende partij ook nog een familiaal netwerk heeft. Nu allen het Arabisch machtig zijn, er wel degelijk een binding is met Egypte via eerste verzoekende partij en niet blijkt dat de kinderen niet in Egypte naar school kunnen, maken verzoekende partijen niet aannemelijk dat de verwerende partij geen juist evenwicht heeft bewaakt tussen het privébelang van verzoekende partijen om verder in België te verblijven en het publiek belang dat er in bestaat de migratiewetgeving te doen naleven.

Een schending van artikel 8 van het EVRM, de opgeworpen artikelen van het Kinderrechtenverdrag of artikel 22bis van de Grondwet wordt niet aangetoond.

Het eveneens geschonden geachte artikel 74/13 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.”

Het is voor ieder normaal redelijk denkend mens evident dat het, in een normale gezinssituatie, in het hoger belang is van de desbetreffende kinderen om niet te worden gescheiden van hun ouders. Dit impliceert dat wanneer ouders in België niet tot een verblijf zijn toegelaten of gemachtigd en zij het Rijk dienen te verlaten, zij zich hierbij dienen te laten vergezellen door hun jonge kinderen teneinde de belangen van deze kinderen en de gezinseenheid niet te schaden. Verwerende partij heeft met deze evidentie rekening gehouden, aangezien hij ten aanzien van alle kerngezinsleden besliste dat zij het grondgebied dienden te verlaten. Daarnaast moet worden gesteld dat niet blijkt dat verzoekende partijen of de kinderen gezondheidsproblemen zouden hebben, die hen zouden verhinderen om terug te keren naar Egypte en waarmee verwerende partij onterecht geen rekening zou hebben gehouden. Verzoekende partijen laten na de concrete vaststellingen van de verwerende partij in de bestreden beslissingen dienaangaande te weerleggen.

Er blijkt derhalve niet dat verwerende partij enig dienstig gegeven buiten beschouwing zou hebben gelaten bij het nemen van de bevelen om het grondgebied te verlaten.

Een schending van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet wordt evenmin aangetoond.

3.11. Het staat voorts ook niet ter discussie dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op grond van artikel 55/3/1, §2, 2° van de vreemdelingenwet de vluchtelingenstatus van tweede verzoekende partij heeft ingetrokken zodat zij bezwaarlijk kan voorhouden dat zij zelf geen fraude heeft gepleegd. Immers wordt vastgesteld dat zij eveneens de Egyptische nationaliteit van haar echtgenoot heeft achtergehouden. Tevens werd ook de vluchtelingenstatus van de kinderen ingetrokken. Artikel 11, §3 van de vreemdelingenwet laat verder ook toe dat ook het verblijfsrecht van de familieleden – waaronder de kinderen – kan beëindigd worden. De wetgever heeft zo uitdrukkelijk voorzien dat deze wetsbepaling ook toepassing vindt indien het verblijfsrecht een afgeleid verblijfsrecht is van een verblijfsrecht verkregen door fraude. Daarbij is het geenszins noodzakelijk dat de kinderen zelf fraude moeten hebben gepleegd. De Raad kan de verwerende partij ook volgen dat: *“Op het ogenblik dat u (de ouders) de Belgische asielinstanties heeft misleid kon u (de ouders) bijgevolg verwachten dat indien de DVZ of het CGVS hiervan op de hoogte zouden zijn dit mogelijks gevolgen kon hebben voor uw verblijfsrechtelijke situatie en bijgevolg ook voor die van uw overige gezinsleden.”* De verwerende partij heeft daarbij ook geduid waarom de beëindigingsbeslissing niet indruist tegen het hoger belang van de kinderen nu de kinderen uiteraard gebaat zijn bij het bewaren van de gezinseenheid met de ouders, er verder geen diepgaande banden van het gezin blijken met België en het ganse gezin zich in Egypte kan vestigen waar de kinderen, die het Arabisch machtig zijn, indien gewenst ook naar school kunnen. De verwijzing naar arresten van de Raad van State van 7 december 2010 is in casu niet dienstig nu dit geen betrekking heeft op de in casu relevante wetsbepaling. Hetzelfde kan gezegd worden over de verwijzing naar een arrest van de Raad van 2016, daargelaten de vaststelling dat deze rechtspraak geen precedentswaarde kent.

3.12. De Raad kan de verzoekende partijen ook in het geheel niet volgen waar zij voorhouden dat een schending van artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie zou voorliggen. Zoals blijkt uit de gegevens van het administratief dossier hebben verzoekende partijen op voldoende

wijze de kans gekregen om hun standpunt en alle nuttige inlichtingen te verschaffen. In zoverre zij menen dat het kind van vijftien jaar ook had moeten gehoord worden, wijst de Raad erop dat – voor zover dit betoog al zou kunnen aangenomen worden – verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat dit kind elementen had kunnen aanbrengen die de besluitvorming hadden kunnen beïnvloeden. Een schending van het hoorrecht wordt bijgevolg sowieso niet aannemelijk gemaakt.

3.13. Met betrekking tot de meerderjarige (stief)zoon wordt in de bestreden beslissingen als volgt gemotiveerd: *“Wat het meerderjarige kind betreft, merken we op dat dit niet tot uw gezinskern behoort. Er wordt immers geen gezinskern vermoed tussen meerderjarige kinderen en hun ouders zonder dat er bijkomende elementen van afhankelijkheid zijn. Uit het rijksregister blijkt dat uw meerderjarig kind niet meer bij u woont. Derhalve is de DVZ niet in het bezit van informatie waaruit dergelijke banden van afhankelijkheid kunnen blijken.”* en: *“Wat dit meerderjarige stiefkind betreft, merken we op dat dit niet tot uw gezinskern behoort. Er wordt immers geen gezinskern vermoed tussen meerderjarige kinderen en hun stiefouders zonder dat er bijkomende elementen van afhankelijkheid zijn. Uit het rijksregister blijkt dat uw meerderjarig stiefkind niet bij u woont. Derhalve is de DVZ niet in het bezit van informatie waaruit dergelijke banden van afhankelijkheid kunnen blijken.”*

Waar verzoekende partijen een schending opwerpen van hun familiaal leven met de meerderjarige (stief)zoon), wijst de Raad erop dat het EHRM het begrip “gezinsleven” in beginsel beperkt tot het kerngezin en nagaat of er een voldoende ‘graad’ van gezinsleven kan worden vastgesteld. Daar waar de gezinsband tussen partners, alsook tussen ouders en minderjarige kinderen wordt verondersteld, ligt het anders in de relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen. In het arrest Mokrani (EHRM 15 oktober 2003, nr. 52206/99, Mokrani v. Frankrijk, par. 33) stelt het EHRM dat betrekkingen tussen ouders en meerderjarige kinderen *“ne bénéficieront pas nécessairement de la protection de l'article 8 de la Convention sans que soit démontrée l'existence d'éléments supplémentaires de dépendance, autres que les liens affectifs normaux”* (vrije vertaling: niet noodzakelijk de bescherming van artikel 8 van het Verdrag genieten zonder dat het bestaan is aangetoond van bijkomende elementen van afhankelijkheid die anders zijn dan de gewone affectieve banden). Het EHRM oordeelde dat het gegeven dat een meerderjarig kind samenwoont met een ouder, geen voldoende graad van afhankelijkheid vormt om te resulteren in het bestaan van een gezinsleven (zie EHRM 12 januari 2010, nr. 47486/06, A.W. Khan v. Verenigd Koninkrijk, par. 32). Bij de beoordeling of er al dan niet een gezinsleven bestaat moet rekening worden gehouden met alle indicaties die de verzoekende partijen dienaangaande aanbrengen, zoals bv. het samenwonen, de financiële afhankelijkheid van het meerderjarig kind ten aanzien van zijn ouder, de afhankelijkheid van de ouder ten aanzien van het meerderjarig kind, de reële banden tussen ouder en kind. Van een beschermd gezinsleven tussen meerderjarige kinderen en hun ouders kan bijgevolg slechts gesproken worden indien naast de afstammingsband een vorm van afhankelijkheid blijkt.

In casu beperken de verzoekende partijen er zich toe te stellen dat er nog een sterke emotionele en affectieve familiale band bestaat, dat de (stief)zoon een grote broer is voor de andere kinderen, en dat het feit dat de meerderjarige (stief)zoon sinds kort niet meer bij hen inwoont daar geen afbreuk aan doet. De Raad wijst er echter op dat het betoog van verzoekende partijen van niet meer doet getuigen dan de normale affectieve banden die volwassen familieleden met elkaar onderhouden maar dat zij daarmee niet op concrete wijze aantonen dat er een bijzondere afhankelijkheidsband bestaat tussen henzelf en de meerderjarige stief(zoon) waardoor zij gewag zouden kunnen maken van een beschermenswaardig gezins- of familieleven met deze stief(zoon). Het loutere feit dat de (stief)zoon – die op het moment van de bestreden beslissingen al eenentwintig jaar was – nog maar sinds kort alleen woont toont, in tegenstelling tot wat verzoekende partijen voorhouden, geenszins aan dat er sprake zou zijn van een bijzondere afhankelijkheidsband. Het komt de verzoekende partijen toe deze bijzondere afhankelijkheidsband met concrete gegevens aan te tonen, hetgeen zij evenwel nalaten te doen. Zij slagen er niet in afbreuk te doen aan de bevindingen van de verwerende partij terzake. De contacten die ze met elkaar onderhouden kunnen verdergezet worden via moderne communicatiemiddelen of bezoeken. Het argument dat de (stief)zoon niet beschikt over de Egyptische nationaliteit verhindert hem geenszins verzoekende partijen te bezoeken in Egypte. Er anders over oordelen zou betekenen dat Egypte geen buitenlanders in het kader van toerisme of familiebezoek zou toelaten, wat niet is natuurlijk.

Voorgaande geldt ook waar de verzoekende partijen de relatie met de (stief)zoon catalogeren als onderdeel van hun sociale leven (en dus privéleven) in België. Het loutere feit dat zij een goede band hebben met de volwassen stief(zoon) maakt niet dat dit de beëindiging van het verblijfsrecht in de weg staat of als disproportionele inmenging zou gelden in hun privéleven. Uit niks blijkt dat de stief(zoon) en de verzoekende partijen onontbeerlijk zijn in elkaars dagdagelijks leven en dat de normale affectieve

relatie die ze met elkaar onderhouden niet van op afstand via moderne communicatiemiddelen of korte bezoeken in Egypte kan verdergezet worden.

Een schending van artikel 8 van het EVRM of enig ander aangehaalde bepaling of beginsel wordt ook hier niet aangetoond.

3.14. Verzoekende partijen houden tenslotte voor dat een terugkeer naar Egypte een schending van artikel 3 van het EVRM inhoudt in hoofde van eerste verzoekende partij. Eerste verzoekende partij stelt te vrezen door de Egyptische autoriteiten gepercipieerd te worden als iemand die steun geeft aan de Moslimbroeders.

3.15. In de bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij kan het volgende worden gelezen:

“Uit de beslissing van het CGVS tot intrekking van uw vluchtelingenstatus van 17/10/2018 blijkt dat er immers redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat u zich naar Egypte kan begeven om aan de situatie in Jemen te ontkomen en dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals begrepen in de definitie van subsidiaire bescherming in Egypte niet aannemelijk heeft gemaakt. Bovendien was het CGVS van oordeel dat u er in het verleden voor gekozen heeft om bewust te liegen bij de Belgische asielinstanties over uw Egyptische nationaliteit en dat dit significant is voor uw algemene geloofwaardigheid. Volgens het CGVS ging het hierbij om een weloverwogen leugen gezien u veronderstelde dat uw Egyptische nationaliteit een negatieve impact zou hebben op de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming.

We herhalen immers dat u op 11/05/2016 het voorwerp was van een politiecontrole op de luchthaven van Zaventem, waar u vertrok voor een reis naar Istanboel (Turkije). U was hierbij in het bezit van een Egyptisch paspoort, afgeleverd op 16/01/2010 en geldig tot 15/01/2017. Dit paspoort werd hierbij in beslag genomen, gezien er vermoedens waren dat dit vals was. Al kort nadien werd u echter een nieuw Egyptisch paspoort afgeleverd, namelijk op 13/08/2016. U kan het dan ook niet aannemelijk maken dat u een persoonlijke vrees voor vervolging dient te koesteren voor de Egyptische autoriteiten, noch dat u geen banden heeft met Egypte. Het CGVS was in haar beslissing immers van oordeel dat de geloofwaardigheid van uw vrees voor Egypte ondergraven wordt door de vele contacten die u nog met de Egyptische autoriteiten heeft gehad sinds 2013 en dus na het aantreden van het huidige militaire regime dat u stelt te vrezen.

Zo werd u op 16/12/2014 te Cairo (Egypte) een Marokkaans visum afgeleverd. Tevens wendde u zich te Saoedi-Arabië tot het Egyptisch consulaat om een nieuw Egyptisch paspoort aan te vragen, hetgeen u kreeg op 13/08/2016. Vervolgens kreeg u op 23/01/2017 een attest van de Egyptische ambassade in Brussel om de authenticiteit van uw vorige Egyptisch paspoort aan te tonen. Het CGVS stelde bovendien vast dat u bij de politiecontrole te Zaventem van 11/05/2016 in het bezit was van een frequent flyer-kaart van ‘Egyptair’ en dat dit document regelmatige reizen naar en een zekere band met Egypte suggereert. Zelf verklaarde u dat u uw Egyptisch paspoort nodig had om uw moeder te kunnen bezoeken. Derhalve staat vast dat u op heden nog steeds banden met Egypte onderhoudt. Ook na het indienen van uw verzoek om internationale bescherming heeft u immers herhaaldelijk contact gehad met de huidige Egyptische autoriteiten. De DVZ kan derhalve het CGVS volgen in de vaststelling dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals begrepen in de definitie van subsidiaire bescherming in Egypte niet aannemelijk heeft gemaakt.

In het kader van het hoorrecht haalt uw advocaat echter aan dat u in Egypte een gevaar zou lopen om vervolgd te worden bij een terugkeer en dit omwille van uw gepercipieerde link met de Moslimbroeders. Uw advocaat verwees hierbij naar de motivering in het verzoekschrift tot schorsing en nietigverklaring (dd. 18/06/2021) van de vorige beslissingen tot beëindiging van uw verblijf en het bevel om het grondgebied te verlaten. In dit verzoekschrift motiveert uw advocaat dat u nogmaals wenst te benadrukken dat u absoluut geen deel uitmaakt van de Moslimbroeders en dat u zich verzet tegen deze radicale beweging. Tevens wees uw advocaat in het kader van dit verzoekschrift op de motivering van het CGVS, die in haar beslissing van 17/10/2018 van oordeel was dat u niet gepercipieerd kan worden als aanhanger van de Moslimbroeders, dat u hier geen lid van bent en dat het eerder toeval was dat u een gebed voorging waar president Morsi aanwezig was.

Desalniettemin stelde uw advocaat dat u door de Belgische Veiligheid van de Staat (VSSE) en de DVZ wel als lid van het Moslimbroederschap zou worden gezien en dat hierdoor geconcludeerd kan worden dat de Egyptische staat hetzelfde oordeel zou hebben en dat u daardoor in de negatieve aandacht zou staan van de Egyptische overheden. De DVZ wijst er echter op dat nergens uit de elementen in uw

administratief kan blijken dat er op heden banden bestaan tussen u en het Moslimbroederschap. Er wordt door uw advocaat verwezen naar de nota van de VSSE van 26/09/2019 en dat de DVZ hieruit opmaakt dat u thans kan gezien worden als lid van de Moslimbroeders. Wat deze nota van de VSSE van 26/09/2019 betreft, stelt de DVZ vast dat hieruit enkel kan blijken dat u eerder toenadering zou hebben gezocht tot het Moslimbroederschap en dat u in het verleden moskeeën zou hebben bezocht die gelinkt werden aan het Moslimbroederschap. Daarnaast blijkt uit de nota dat u zelf verklaard heeft dat u om die reden in 2013 werd gearresteerd en vastgehouden door Saoedi-Arabië. De DVZ stelt dan ook vast dat uit deze nota geenszins kan blijken dat u thans een vrees dient te koesteren ten aanzien van de Egyptische autoriteiten. Evenmin kan uit deze nota van de VSSE blijken dat u na uw arrestatie in 2013 nog contacten zou hebben gehad met het Moslimbroederschap, noch dat u recent in de negatieve aandacht van de Egyptische autoriteiten bent gekomen.

In de vorige beslissingen tot beëindiging van uw verblijfsrecht en het bevel om het grondgebied te verlaten werd evenmin gemotiveerd dat u door de DVZ of de VSSE gezien zou worden als lid van het Moslimbroederschap. Er werd enkel herhaald dat u in het verleden toenadering zou hebben gezocht tot het Moslimbroederschap en dat u in het verleden instellingen en moskeeën zou hebben gefrequentieerd die aan de Moslimbroeders gelinkt worden. De elementen in de nota van de VSSE dateren echter allen van vóór uw arrestatie door de Saoedische autoriteiten in 2013 en vóór uw verzoek om internationale bescherming van 27/03/2015 en dus ook van vóór de beslissing van het CGVS tot intrekking van uw vluchtelingenstatus in toepassing van 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Bovendien stelt de DVZ vast dat u na uw arrestatie in 2013 en uw verzoek om internationale bescherming in België in 27/03/2015 herhaaldelijk contact heeft opgenomen met de Egyptische autoriteiten en dat u hierbij niet de minste problemen heeft ondervonden. We herhalen dat u op 16/12/2014 te Cairo (Egypte) een Marokkaans visum werd afgeleverd. Tevens wendde u zich te Saoedi-Arabië tot het Egyptisch consulaat om een nieuw Egyptisch paspoort aan te vragen, hetgeen u kreeg op 13/08/2016. Vervolgens kreeg u op 23/01/2017 een attest van de Egyptische ambassade in Brussel om de authenticiteit van uw vorige Egyptisch paspoort aan te tonen. Het CGVS stelde bovendien vast dat u bij de politiecontrole te Zaventem van 11/05/2016 in het bezit was van een frequent flyer-kaart van 'Egyptair' en dat dit document regelmatige reizen naar en een zekere band met Egypte suggereert. Derhalve toont uw persoonlijk gedrag aan dat er bezwaarlijk kan gesteld worden dat u enige vrees dient te hebben ten aanzien van de Egyptische autoriteiten voor bovenstaande elementen uit de nota van de VSSE.

Eveneens stelt de DVZ vast dat er na de nota van 26/09/2019 door de VSSE herhaaldelijk werd meegedeeld door de VSSE dat er noch recente, noch pertinente informatie over u beschikbaar was, namelijk op 24/03/2021, 19/05/2021 en 01/02/2022. Bijgevolg beperkt de informatie over uw eventuele banden met het Moslimbroederschap zich tot de elementen van vóór uw arrestatie in 2013 en duiden uw herhaaldelijke contacten met de Egyptische autoriteiten na 2013 op de afwezigheid van enige vrees ten aanzien van die autoriteiten om die reden.

De DVZ dient dan ook vast te stellen dat uit de nota van de VSSE van 26/09/2019 geenszins kan blijken dat u op heden door de Egyptische overheden zou kunnen gepercipieerd worden als lid van de Moslimbroeders. De nota van de VSSE noopt dan ook niet tot een wijziging van de vaststellingen van het CGVS en de RVV in het kader van uw verklaarde vrees voor de Egyptische autoriteiten. Het CGVS was bij beslissing van 17/10/2018 immers van oordeel dat uw link met de Moslimbroeders dient gerelativeerd te worden en stelde onder meer het volgende: "Ten eerste moet gezegd dat de grondoorzaak van uw problemen - uw gebed met president Morsi en uw verschijning op een praatprogramma kort nadien - dateren van 2013 (zie CGVS A3, p. 4). Nergens maakte u melding van recentere aanleidingen voor problemen in Egypte. Het is allerm minst vanzelfsprekend dat gebeurtenissen van 2013 heden nog van tel zouden zijn. U liet vallen dat iemand met een baard bij aankomst in Egypte sowieso wordt gearresteerd (zie CG ES' A3, p. 6), maar dat is uiteraard niet meer dan een ongefundeerde bewering".

Niet alleen vonden uw verklaarde problemen negen jaar geleden plaats, ook dient uw link met de Moslimbroeders gerelativeerd te worden. Het CGVS stelde in haar beslissing van 17/10/2018 hierover het volgende: "Ten tweede dient uw link met de Moslimbroeders te worden gerelativeerd. Het is namelijk verre van evident dat men u zou identificeren als een lid of zelfs aanhanger van de groepering. U bent namelijk hoegenaamd geen lid van de Moslimbroeders (zie CGVS NI, p. 4, zie CGVS AI, p. 8) en bent er sinds uw bezoek aan Egypte van 2013 niet meer mee in aanraking gekomen (zie CGVS A3, p. 19). Daaraan kan worden toegevoegd dat het klaarblijkelijk eerder toeval was dat u die bewust dag voorging bij het gebed waar ook president Morsi aanwezig was. Uw vrouw noemt het toeval (zie CGVS NI, p. 4) en zelf verklaart u hoe u door een verwant kort tevoren werd gevraagd voor te gaan toen bleek dat de president die dag ook in die moskee zou gaan bidden (zie CGVS AI, P. 4). Er is met andere woorden geen sprake van dat u of de president bewust stappen zouden hebben gezet om elkaar te ontmoeten, dat dit lang voordien was gepland of dat jullie er een punt van maakten samen gezien te worden en met elkaar geassocieerd

te worden." De DVZ dient dan ook vast te stellen dat uw link met de Moslimbroeders gerelativeerd dient te worden.

Bovendien stelde de RVV bij arrest nr. 218 909 (rolnummer 226 550) van 26/03/2019 dat u bij uw bewering dat u in Egypte als Moslimbroeder zou worden gezien, niet verder komt dan het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van het CGVS. De RVV stelde hierover het volgende: "In de bestreden beslissingen wordt immers op pertinente, uitgebreide en terechte wijze gemotiveerd dat (i) niet kan worden aangenomen dat de grondoorzaak van de problemen van eerste verzoeker, die dateert van 2013, heden nog steeds actueel zou zijn; (ii) er geen elementen voorhanden zijn die de beweerdde identificatie als lid of aanhanger van de Moslimbroeders van eerste verzoeker onomstotelijk aantonen; (Ui) de vrees van eerste verzoeker voor vervolging ten aanzien van de Egyptische autoriteiten wordt ondermijnd door de vele contacten die hij sinds 2013 met deze autoriteiten heeft gehad; (iv) de beweringen van eerste verzoeker dat agenten bij zijn moeder langskwamen en dat A.N. en een Egyptische kolonel hem waarschuwden niet naar Egypte terug te keren, slechts worden onderbouwd door zijn verklaringen waarvan de geloofwaardigheid reeds is aangetast door zijn poging om cruciale elementen voor de Belgische asielinstanties verborgen te houden (RVV 226 550, pagina 14)."

Het loutere feit dat u in het verleden eventueel moskeeën van het Moslimbroederschap zou hebben bezocht is dan ook geenszins voldoende om afbreuk te doen aan het oordeel van het CGVS en de RVV in verband met uw verklaarde vrees ten aanzien van de Egyptische autoriteiten.

Daarnaast stelt uw advocaat in het kader van het verzoekschrift dat de DVZ het heeft nagelaten om naast de nota van de VSSE van 26/09/2019 ook rekening te houden met het schrijven van de Egyptische advocaat en het document van de Procureur- generaal. De DVZ wijst er echter op dat deze documenten niet werden neergelegd in het kader van de heroverweging van uw internationale beschermingsstatus, noch in het kader van de heroverweging van uw verblijfsrecht. Het kan de DVZ dan ook bezwaarlijk euvel worden geduid dat het met deze elementen geen rekening hield bij de heroverweging van uw verblijfsrecht.

Wat deze beide documenten betreft, stelt de DVZ vooreerst vast dat het hierbij gaat om twee vertaalde kopieën en dat de echtheid hiervan geenszins gecontroleerd kan worden. De eerste brief zou op 25/11/2015 opgesteld zijn in opdracht van een Egyptische Procureur-generaal en dienen om het "Département de Surveillance à l'Office des Passeports et de l'immigration" te informeren dat u een in- en uitreisverbod werd opgelegd door de Egyptische autoriteiten en dat u bij de grens dient aangehouden te worden. De reden voor deze aanhouding zou uw lidmaatschap bij het Moslimbroederschap zijn. Het tweede document dat u voorlegt is een brief van 15/09/2019 van een Egyptische advocaat die u informeert over de brief van 25/11/2015, namelijk dat er een onderzoek naar u hangende zou zijn en dat u derhalve beter niet terugkeert naar Egypte.

De DVZ kan echter redelijkerwijs vragen stellen bij de authenticiteit van beide brieven. We herhalen immers dat het twee keer om een foto van een vertaalde kopie gaat en dat u dus geenszins bewijs heeft voorgelegd dat er op 25/11/2015 effectief een dergelijke brief in opdracht van een Egyptische Procureur-generaal verspreid werd. Bovendien is het minstens opmerkelijk te vinden dat een Egyptische Procureur-generaal een brief met deze opdracht zou ondertekenen met onder de handtekening de vermelding "Autorité Palestinienne".

Evenzeer ondermijnen de vreemde formuleringen in de brief de algemene geloofwaardigheid van het door u voorgelegde document. Het is volgens de DVZ weinig aannemelijk dat een Egyptisch procureur-generaal aan de immigratiediensten middels een dergelijke brief uw arrestatie verzoekt en hierbij vraagt deze opdracht uit te voeren omwille van "son extrême importance". Het is volgens de DVZ dan ook niet kennelijk onredelijk dat er vragen kunnen worden gesteld bij de aard van dit document.

Bovendien stelt de DVZ vast dat zelfs indien de brief van 25/11/2015 authentiek zou zijn, uit de door u voorgelegde kopie blijkt dat deze pas op 15/02/2020 vertaald werd. Het blijkt echter nergens wanneer deze aan u zou afgeleverd zijn. De brief van uw advocaat zou zijn opgesteld op 15/09/2019 en vertaald op 15/02/2020. De DVZ stelt dan ook vast dat u in eerdere procedures ruim de mogelijkheid heeft gekregen om deze documenten aan te brengen. De documenten werden echter niet voorgelegd in het kader van de evaluatie van uw internationale beschermingsstatus door het CGVS en de RVV, noch legde u de documenten neer in het kader van de aanvraag voor een machtiging tot verblijf volgens artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 die u heeft ingediend.

We herhalen dat u op 23/03/2021 via een aangetekend schrijven, dat door de DVZ verzonden werd naar het laatste adres vermeld in het Rijksregister, uitgenodigd werd om alle documenten en elementen aan te brengen waarvan u het nodig acht dat de DVZ hiervan kennis heeft teneinde uw situatie correct in te schatten, zodoende een beslissing tot intrekking of beëindiging van uw verblijfsrecht te verhinderen of beïnvloeden (artikel 62, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980). De DVZ wijst er dan ook op dat u in het kader van het hoorrecht ruim de mogelijkheid heeft gehad om deze brieven voor te leggen, wat u niet gedaan heeft. Het is pas op het moment dat uw verblijfsrecht beëindigd werd dat u alsnog

dergelijke documenten aanbrengt in het kader van een beroepsprocedure. De DVZ kan niet anders dan vaststellen dat dit de geloofwaardigheid van de door u neergelegde documenten ernstig ondermijnt. Desalniettemin wijst de DVZ erop dat zelfs indien dit gaat om vertalingen van authentieke documenten, u het geenszins aannemelijk maakt dat u niet zou kunnen terugkeren naar Egypte. Volgens het door u voorgelegd document zou deze brief afgeleverd zijn op 25/11/2015. Uit het dossier blijkt echter dat u na 25/11/2015 nog herhaaldelijk contact heeft gehad met de Egyptische autoriteiten. Zo werd u op 13/08/2016 een Egyptisch paspoort afgeleverd en verkreeg u op 23/01/2017 een attest van de Egyptische ambassade te Brussel. Daarnaast was u bij de politiecontrole te Zaventem van 11/05/2016 in het bezit was van een frequent flyer-kaart van 'Egyptair', wat regelmatige reizen naar Egypte aantoonf. Derhalve staat vast dat u dus ook na 25/11/2015 contact heeft gehad met de huidige Egyptische autoriteiten, wat het weinig aannemelijk maakt dat u een dermate vrees voor de Egyptische autoriteiten zou hebben.

Beide documenten zijn bijgevolg geenszins voldoende om aan te tonen dat er sprake zou zijn van een schending van artikel 3 van het EVRM indien u terugkeert naar Egypte. Uit de door u neergelegde documenten zou blijken dat de Egyptische autoriteiten u zouden willen vervolgen omwille van uw lidmaatschap van het Moslimbroederschap. De DVZ herhaalt immers dat het CGVS in haar beslissing tot intrekking van uw vluchtelingenstatus van 17/10/2018 van oordeel was dat uw link met de Moslimbroeders dient gerelativeerd te worden en dat u hiervoor niet vervolgd zal worden in Egypte. Over uw verklaarde vrees ten aanzien van Egypte verklaarde het CGVS onder andere dat uw weloverwogen leugen wat betreft uw Egyptische nationaliteit slechts steek houdt indien u veronderstelde dat uw Egyptische nationaliteit een negatieve impact zou hebben op de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Het CGVS stelde immers dat: "Het feit dat u zo overwogen en zo verregaand toog over uw Egyptische nationaliteit, en vervolgens over uw nieuw Egyptisch paspoort, hoewel het juist cruciaal was dat u over die zaken duidelijkheid schepte hij uw derde persoonlijk onderhoud, suggereert dat jullie menen dat het voor jullie verblijfssituatie belangrijk was dat het CGVS deze dingen niet wist. Het spreekt voor zich dat jullie niet zouden moeten vrezen de ware toedracht te vertellen over jullie banden met Egypte indien jullie een gegronde en oprechte vrees voor het land zouden koesteren." Op basis van de verschillende elementen heeft het CGVS geconcludeerd dat u geen gegronde vrees ten aanzien van Egypte kon aannemelijk maken en dat u mag worden teruggeleid naar Egypte.

Bovendien dateert de eerste brief die u voorlegt reeds van 2015, met andere woorden bijna zeven jaar geleden. Daarnaast wijst de DVZ nogmaals op het feit dat er geen originele stukken werden voorgelegd en dat er vragen kunnen gesteld worden bij de authenticiteit van de stukken die u bij de DVZ heeft neergelegd. De DVZ stelt derhalve vast dat de beide brieven die u voorgelegd heeft niet nopen tot een wijziging van dit advies van het CGVS.

Het feit dat u vervolgd zou worden omwille van uw eventuele banden met het Moslimbroederschap werd immers uitgebreid onderzocht door het CGVS en de RVV in beroep. De DVZ wijst er dan ook op dat de RVV bij arrest nr. 263 358 (rolnummer 262 274) van 05/1 1/2021 eveneens van oordeel was dat er vragen kunnen gesteld worden bij uw verklaarde vrees ten aanzien van de Egyptische autoriteiten: "Inderdaad blijkt uit de beslissing van het CGVS dat de geloofwaardigheid van eerste verzoekende partij inzake de aangehaalde vrees ten opzichte van de Egyptische autoriteiten mede onderuit wordt gehaald door de vaststelling dat eerste verzoekende partij na het aantreden van het regime dat zij stelt te vrezen hiermee nog contacten heeft gehad, meer bepaald verkreeg zij een Egyptisch paspoort op 13 augustus 2016 via het Egyptisch consulaat te Saoedi-Arabië alsook een attest dd. 23 januari 2017 van de Egyptische ambassade in Brussel. Verder sluit de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet uit dat verzoekende partij op 16 december 2014 toch in Cairo was. Verder bleek eerste verzoekende partij ook in het bezit van een frequent flyer card van Egypt air (RVV 262 274, pagina 36)". Derhalve kan de DVZ vaststellen dat de twee door u neergelegde documenten niets wijzigen aan bovenstaande vaststellingen.

In het kader van het verzoekschrift tegen de vorige beslissingen tot beëindiging van uw verblijfsrecht en het bevel om het grondgebied te verlaten verklaarde uw advocaat voorts dat naast de nota van de VSSE van 26/09/2019 en de twee hierboven vermelde documenten, de DVZ geen rekening heeft gehouden met het mailverkeer met de Egyptische consul in het kader van de evaluatie van het artikel 3 EVRM. De RVV heeft in het arrest van 05/11/2021 hierover het volgende vastgesteld: "Uit recentere (2019) communicatie van de dienst vreemdelingenzaken met de Egyptische consul blijkt evenwel dat de Egyptische autoriteiten thans duidelijk geïnteresseerd zijn in het profiel van eerste verzoekende partij. De Raad stelt vast dat dit gegeven, tezamen met de nota van de VSSE, niet afgetoetst werd en beoordeeld werd of eerste verzoekende partij thans toch niet in de negatieve aandacht van de Egyptische autoriteiten is gekomen op een wijze dat er bij een terugkeer naar Egypte een mogelijk risico is op schending van artikel 3 van het EVRM (RVV 262 274, pagina 37)".

Bij de evaluatie van artikel 3 van het EVRM dient de DVZ echter herhaaldelijk vast te stellen dat er bij een terugkeer naar Egypte geen sprake is van een mogelijke schending. De DVZ herhaalt immers opnieuw dat het CGVS bij beslissing van 17/10/2018 van oordeel was dat uw link met de Moslimbroeders dient

gerelativeerd te worden en dat u hiervoor niet vervolgd zal worden door de Egyptische autoriteiten. Bovendien stelde de RVV bij arrest nr. 218 909 (rolnummer 226 550) van 26/03/2019 dat u bij uw bewering dat u in Egypte als Moslimbroeder zou worden gezien, niet verder komt dan het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van het CGVS. De RVV stelde hierover namelijk het volgende: '7/7 de bestreden beslissingen wordt immers op pertinente, uitgebreide en terechte wijze gemotiveerd dat (i) niet kan worden aangenomen dat de grondoorzaak van de problemen van eerste verzoeker, die dateert van 2013, heden nog steeds actueel zou zijn; (ii) er geen elementen voorhanden zijn die de beweerdde identificatie als lid of aanhanger van de Moslimbroeders van eerste verzoeker onomstotelijk aantonen; (7/7) de vrees van eerste verzoeker voor vervolging ten aanzien van de Egyptische autoriteiten wordt ondermijnd door de vele contacten die hij sinds 2013 met deze autoriteiten heeft gehad; (iv) de beweringen van eerste verzoeker dat agenten bij zijn moeder langskwamen en dat A.N. en een Egyptische kolonel hem waarschuwden niet naar Egypte terug te keren, slechts worden onderbouwd door zijn verklaringen waarvan de geloof vaardigheid reeds is aangetast door zijn poging om cruciale elementen voor de Belgische asielinstanties verborgen te houden (RVV 226 550, pagina 14).'

De DVZ dient derhalve vast te stellen dat - nadat het CGVS en de RVV herhaaldelijk geoordeeld hebben dat u niet vervolgd zal worden door de Egyptische autoriteiten omwille van uw eventuele banden met het Moslimbroederschap - de loutere vaststelling dat de Egyptische autoriteiten aan een medewerker van de DVZ hun interesse in uw persoon hebben geuit, geenszins aantoont dat er bij een terugkeer naar Egypte sprake zou zijn van een schending van het artikel 3 van het EVRM. Het louter tonen van interesse in een bepaalde persoon, is namelijk onvoldoende om van enige vervolging te getuigen. De DVZ is dan ook niet in het bezit van informatie waaruit zou kunnen blijken dat de Egyptische autoriteiten u zouden vervolgen. Bovendien stelt de DVZ vast dat uit het administratief dossier blijkt dat deze interesse van de Egyptische autoriteiten eerder van beperkte aard is. In het verzoekschrift van 18/06/2021 stelt uw advocaat immers het volgende vast in verband met de identificatieprocedure van u en uw familieleden via de Egyptische autoriteiten: "Da/ er letterlijk werd gesteld in deze nota dat 'ruim 1 jaar na de opstart van de identificatie ondanks herhaaldelijke pogingen geen antwoord ontvangen werd van de Egyptische autoriteiten en er blijkt een gebrek aan medewerking';". De DVZ dient dan ook vast te stellen dat hieruit duidelijk blijkt dat de Egyptische autoriteiten een gebrek aan medewerking vertonen in het kader van de identificatie van u en uw familieleden. Indien de Egyptische autoriteiten daadwerkelijk geïnteresseerd zouden zijn in uw profiel en u wensen te vervolgen voor uw eventueel gepercipieerde banden met het Moslimbroederschap, kan er minimaal een actievere houding van de Egyptische autoriteiten verwacht worden. De loutere vaststelling dat er interesse in uw persoon zou bestaan bij een in België verblijvende Egyptische consul is dan ook geenszins voldoende om van enig gevaar tot vervolging te getuigen.

Bovendien heeft u in het kader van het hoorrecht een attest van de Egyptische ambassade in Brussel neergelegd. Dit attest kreeg u om de authenticiteit van uw vorige Egyptisch paspoort aan te tonen en werd op 23/01/2017 te Brussel afgeleverd en ondertekend door de Egyptische consul. De DVZ dient dan ook vast te stellen dat u zelf contact heeft opgenomen met de Egyptische consul en dat u dan ook bezwaarlijk kan stellen dat u door zijn "interesse" het voorwerp zou zijn van enige vervolging door de Egyptische autoriteiten.

De DVZ herhaalt dan ook dat er volgens het arrest van de RVV van 05/1 1/2021 onvoldoende rekening werd gehouden met onder andere de nota van de VSSE van 26/09/2019, de communicatie met de Egyptische consul en het door u na de beslissingen neergelegde document. Uit de analyse van deze verschillende elementen blijkt echter dat deze niet kunnen aantonen dat u na 2013 nog met de Moslimbroeders geïdentificeerd kan worden. Wat de nota van de VSSE van 26/09/2019 betreft, herhaalt de DVZ immers dat hieruit enkel blijkt dat u in het verleden toenadering zou hebben gezocht tot het Moslimbroederschap en dat u zelf beweerdde dat u om die reden werd gearresteerd en vastgehouden door Saoedi-Arabië in 2013. Uit de nota van de VSSE kan echter niet blijken dat u na uw arrestatie in 2013 nog contacten zou hebben gehad met het Moslimbroederschap, noch dat u recent in de negatieve aandacht van de Egyptische autoriteiten bent gekomen. Bovendien herhalen we dat het CGVS bij haar beslissing van 17/10/2018 van oordeel was dat uw banden met het Moslimbroederschap dienen gerelativeerd te worden en dat u hierna nog herhaaldelijk contact heeft gehad met de Egyptische autoriteiten. Het loutere feit dat u twee brieven heeft voorgelegd - waar bovendien vragen kunnen gesteld worden bij de aard en de authenticiteit van de documenten - en dat een Egyptische consul interesse in uw persoon zou hebben, kan geenszins voldoende zijn om de vaststellingen van het CGVS en de RVV te wijzigen. We herhalen immers dat de RVV op 26/03/2019 bij arrest nr. 218 909 (rolnummer 226 550) het volgende heeft gesteld: '7/7 de bestreden beslissingen wordt immers op pertinente, uitgebreide en terechte wijze gemotiveerd dat (i) niet kan worden aangenomen dat de grondoorzaak van de problemen van eerste verzoeker, die dateert van 2013, heden nog steeds actueel zou zijn; (ii) er geen elementen voorhanden zijn die de beweerdde identificatie als lid of aanhanger van de Moslimbroeders van eerste verzoeker onomstotelijk aantonen; (7/7) de vrees van eerste verzoeker voor vervolging ten aanzien van de Egyptische autoriteiten wordt

ondermijnd door de vele contacten die hij sinds 2013 met deze autoriteiten heeft gehad; (RVV 226 550, pagina 14)."

Uit het geheel van deze elementen kan de DVZ enkel besluiten dat u geen gegronde vrees voor vervolging heeft in Egypte. Er werd reeds ten overvloede door het CGVS en de RVV geoordeeld dat u geen actuele vrees heeft ten aanzien van de Egyptische autoriteiten. Bovendien werd dit herhaaldelijk gestaafd door uw eigen gedrag, namelijk uw contact met de Egyptische autoriteiten. U heeft bij de DVZ geen enkel authentiek bewijsstuk weten voor te leggen waaruit kan blijken dat u op heden een actuele vrees heeft ten aanzien van de Egyptische autoriteiten. In het kader van de evaluatie van artikel 3 van het EVRM kan derhalve slechts vastgesteld worden dat u bij de DVZ geen enkele element heeft weten aan te brengen dat noopt tot een wijziging van de vaststellingen van het CGVS en de RVV.

Op grond van het geheel van deze vaststellingen kan de DVZ enkel vaststellen dat er geen elementen zijn die het nemen van deze beslissingen tot beëindiging van het verblijf en een bevel om het grondgebied te verlaten in toepassing van artikel 11, § 3, tweede lid van de wet van 15 december 1980 verhinderen." (eigen onderlijning)

3.16. De Raad stelt vooreerst vast dat – waar de verzoekende partijen met hun betoog opnieuw kritiek uiten op de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen die aanleiding hebben gegeven tot de vaststelling dat eerste verzoekende partij een vrees ten opzichte van de Egyptische autoriteiten niet aannemelijk heeft gemaakt en die de verwerende partij in de eerste bestreden beslissing overneemt – de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen definitief is. In zijn arrest nr. 218 909 van 26 maart 2019 heeft de Raad deze beslissing bevestigd en geoordeeld:

"In de bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoeker trekt de commissaris-generaal diens vluchtelingenstatus in omdat (i) zijn vrees ten aanzien van Jemen reeds werd beoordeeld en in het kader van onderhavige beslissing zijn vrees wordt onderzocht ten aanzien van Egypte; (ii) niet kan worden aangenomen dat de grondoorzaak van zijn problemen, die dateert van 2013, heden nog steeds actueel zou zijn; (iii) er geen elementen voorhanden zijn die zijn beweerde identificatie als lid of aanhanger van de Moslimbroeders onomstotelijk aantonen; (iv) hij zijn Egyptische nationaliteit voor de Belgische asielinstanties verborgen trachtte te houden en hij ook op verschillende andere vlakken, zelfs in het kader van het onderzoek naar de mogelijke intrekking van de aan hem toegekende vluchtelingenstatus, zaken voor de Belgische asielinstanties verborgen tracht(te) te houden, hetgeen afbreuk doet aan zijn algehele geloofwaardigheid alsook aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden vrees voor vervolging; (v) zijn vrees voor vervolging ten aanzien van de Egyptische autoriteiten wordt ondermijnd door de vele contacten die hij sinds 2013 met deze autoriteiten heeft gehad; (vi) zijn beweringen dat agenten bij zijn moeder langskwamen en dat A.N. en een Egyptische kolonel hem waarschuwd niet naar Egypte terug te keren, slechts worden onderbouwd door zijn verklaringen waarvan de geloofwaardigheid reeds is aangetast door zijn poging om cruciale elementen voor de Belgische asielinstanties verborgen te houden (zie supra); (vii) verschillende elementen aantonen dat hij op een nonchalante wijze omging met de aan hem toegekende vluchtelingenstatus; (viii) geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen over zijn reizen, verblijfplaatsen en verblijfsituaties, hoofdzakelijk ten aanzien van Saoedi-Arabië, hetgeen opnieuw zijn algehele geloofwaardigheid alsook de ernst en de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden vrees voor vervolging ondermijnt; (ix) hij bij de controle op de luchthaven BrusselNationaal een "frequent flyer-kaart" van Egyptair bij zich had, hetgeen regelmatige reizen naar en een zekere band met Egypte suggereert; en (x) de door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

(..)

Er dient vastgesteld dat verzoekers er in hun verzoekschrift niet in slagen op de hiervoor vermelde motieven uit de bestreden beslissingen een ander licht te werpen. Zij komen immers niet verder dan het volharden in hun reeds afgelegde verklaringen, het opwerpen van blote beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven in concreto te weerleggen.

(..)

Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt gemotiveerd, kan immers niet worden ingezien waarom verzoeker zijn Egyptische nationaliteit verborgen zou trachten te houden indien hij heden meent dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft ten aanzien van Egypte omwille van gebeurtenissen die reeds hadden plaatsgevonden toen eerste verzoeker in België zijn verzoek om internationale bescherming indiende. Aldus doet het bewust verzwijgen van zijn Egyptische nationaliteit wel degelijk afbreuk niet enkel aan zijn algehele geloofwaardigheid, maar tevens aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn vrees voor vervolging. Waar verzoekers stellen "Dat uit de beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen geenszins blijkt of een onderzoek werd ingesteld naar de (mogelijke)

vervolgving van (oudere) politieke opposanten, Moslimbroeders, aanhangers van Morsi,.....bij een terugkeer naar Egypte.”, laten zij na in concreto uiteen te zetten op welke wijze een dergelijk onderzoek volgens hen een ander licht zou kunnen werpen op de motieven in de bestreden beslissingen en/of wat de link van een dergelijk onderzoek zou zijn met de door verzoekers aangehaalde concrete problemen. Dit klemmt des te meer daar de bewijslast in beginsel bij verzoekers rust en het niet aan de asielinstanties toekomt om de lacunes in de bewijsvoering van de verzoekers op te vullen. Waar verzoekers in hun verzoekschrift stellen als volgt: “Het staat vast dat verzoeker in Egypte als “Moslimbroeder” wordt gepercipieerd. Tevens is algemeen bekend dat hij samen met de toenmalige president Morsi bad en publiekelijk zijn steun voor hem heeft uitgesproken.”, komen zij niet verder dan het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. In de bestreden beslissingen wordt immers op pertinente, uitgebreide en terechte wijze gemotiveerd dat (i) niet kan worden aangenomen dat de grondoorzaak van de problemen van eerste verzoeker, die dateert van 2013, heden nog steeds actueel zou zijn; (ii) er geen elementen voorhanden zijn die de beweerde identificatie als lid of aanhanger van de Moslimbroeders van eerste verzoeker onomstotelijk aantonen; (iii) de vrees van eerste verzoeker voor vervolging ten aanzien van de Egyptische autoriteiten wordt ondermijnd door de vele contacten die hij sinds 2013 met deze autoriteiten heeft gehad; (iv) de beweringen van eerste verzoeker dat agenten bij zijn moeder langskwamen en dat A.N. en een Egyptische kolonel hem waarschuwden niet naar Egypte terug te keren, slechts worden onderbouwd door zijn verklaringen waarvan de geloofwaardigheid reeds is aangetast door zijn poging om cruciale elementen voor de Belgische asielinstanties verborgen te houden (zie supra). Ook waar verzoekers stellen als volgt: “De vaststelling dat verzoekers publieke steun voor de toenmalige president Morsi reeds zou dateren van 2013 ondermijnt geenszins verzoekers vrees voor vervolging bij een terugkeer naar Egypte anno 2018.” laten zij na hun verweer in concreto uit te werken en komen zij dus niet verder dan het louter tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

(..)

Waar verzoekers stellen dat de commissaris-generaal “onterecht uit verzoekers nieuw bekomen Egyptisch paspoort afleidde dat verzoeker de intentie had om naar Egypte terug te keren” en dat zij sinds de staatsgreep in Egypte in 2013 nooit meer naar Egypte zijn teruggekeerd uit angst voor hun leven en vrijheid, dient erop gewezen dat een mogelijke aanwezigheid van eerste verzoeker in Egypte na 2013 niet wordt afgeleid uit het loutere feit dat verzoeker een nieuw Egyptisch paspoort bewaarde. Aangezien rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich – één onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn – wordt in de bestreden beslissingen terecht gemotiveerd als volgt: “Bovendien maakt uw zeer gebrekkige geloofwaardigheid, vooral aangaande uw nationaliteiten en verblijfplaatsen, dat men niet kan uitsluiten dat uw Marokkaans visum dat op 16 december 2014 in Cairo in uw Egyptisch paspoort werd geplaatst, wel degelijk betekent dat u toen in Cairo was, maar dan met een paspoort waar het CGVS geen zicht op heeft. Overigens ook opvallend in deze context is dat u, bij de controle in de luchthaven van Zaventem van 11 mei 2016, een frequent flyer-kaart van Egyptair bij u had (zie verslag Federale politie – luchtvaartpolitie dd. 11/05/2016 en zie CGVS A3, p. 13). Dit is toch een document dat regelmatige reizen naar en een zekere band met Egypte suggereert.”

De verzoekende partijen kunnen niet opnieuw via onderhavig beroep inhoudelijk de beslissing van de commissaris-generaal via onderhavig beroep bekritisieren. De vaststellingen aangaande de frequent flyer kaart van Egyptair, de verschillende contacten met de Egyptische autoriteiten na 2013, en het Egyptisch paspoort zijn elementen die reeds werden beoordeeld en waartegen de verzoekende partijen de mogelijkheid hebben gehad via het beroep dat aanleiding heeft gegeven tot voormeld arrest van de Raad inhoudelijke kritiek te leveren.

De Raad wijst er daarnaast op dat de motieven waarom geen risico in de zin van artikel 3 van het EVRM wordt weerhouden in hun geheel moeten gelezen worden en niet als van elkaar losstaande vaststellingen. Het is het geheel van de feitelijke vaststellingen die de zaak van eerste verzoekende partij kenmerken die toelaten te oordelen dat zij niet aannemelijk heeft gemaakt een risico op schending van artikel 3 van het EVRM te moeten vrezen bij terugkeer naar Egypte. Verzoekende partijen gaan er immers aan voorbij dat het achterhouden van de Egyptische nationaliteit op zich al afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de vrees voor een behandeling strijdig met artikel 3 van het EVRM. In het licht daarvan is het voorts ook niet kennelijk onredelijk dat de verwerende partij verder verwijst naar de overige vaststellingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen die de ongeloofwaardigheid des te meer bevestigen. Het komt de verzoekende partijen geenszins toe om deze vaststellingen opnieuw inhoudelijk te gaan bekritisieren via onderhavig beroep. Het is dan ook geheel louter ten overvloede dat de Raad op de kritiek die slaat op de desbetreffende motieven ingaat.

Met het betoog dat ook andere luchtvaartmaatschappijen op de kaart van Egyptair staan, maken de verzoekende partijen niet aannemelijk dat de verwerende partij op kennelijk onredelijke wijze geoordeeld heeft dat het feit dat eerste verzoekende partij gebruik maakt van een frequent flyer kaart van Egyptair aantoonde dat zij een zekere band met Egypte heeft. Immers, indien eerste verzoekende partij werkelijk vreest voor een behandeling strijdig met artikel 3 van het EVRM bij terugkeer naar Egypte, dan kan aangenomen worden dat zij zich ook geen frequent flyer kaart aanschaft van Egyptair, hetgeen de nationale luchtvaartmaatschappij is van Egypte. Ook waar verzoekende partij een gans betoog voert over het feit dat zij haar Egyptisch paspoort aanvraag om haar moeder in Turkije te bezoeken, doet dit geen afbreuk aan de vaststelling dat – door het bewust achterhouden van haar Egyptische nationaliteit – er geen geloofwaardigheid kan gehecht worden aan haar verklaringen dat zij de Egyptische autoriteiten vreest, zo niet had eerste verzoekende partij er alle belang bij om onmiddellijk haar Egyptische nationaliteit kenbaar te maken en haar vrees ten aanzien van Egypte te uiten. Evenmin weerlegt zij met dit betoog de vaststelling dat het gegeven dat zij zonder problemen een Egyptisch paspoort heeft bekomen afbreuk doet aan haar vrees voor de Egyptische autoriteiten.

3.17. Ook waar zij betoogt dat haar reizen naar Egypte zich situeren voor 2013 en dus voor het aantreden van het huidige regime, gaat zij er volledig aan voorbij dat zij na 2013 nog verschillende contacten heeft gehad met de Egyptische autoriteiten, hetgeen afbreuk doet aan haar voorgehouden vrees ten aanzien van deze autoriteiten. Dat zij zich niet meer fysiek zou begeven hebben naar Egypte zelf, voor zover dit al zou aangenomen kunnen worden, doet aan voorgaande geen afbreuk. Ook haar subjectief betoog dat de contacten na 2013 zeer beperkt zouden zijn geweest, kan de uitvoerige motieven van de bestreden beslissing dienaangaande niet ontkrachten. Het loutere feit dat eerste verzoekende partij er geen graten in ziet om contact op te nemen met de Egyptische autoriteiten, ondanks haar voorgehouden vrees, doet terecht afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze vrees. Immers, van eerste verzoekende partij die werkelijk vervolging of onmenselijke behandeling vreest door de Egyptische autoriteiten, kan aangenomen worden dat zij zich niet in verbinding stelt met deze autoriteiten, op welke wijze dan ook. Het feit dat eerste verzoekende partij dit wel verschillende keren heeft gedaan, doet, naast de vaststellingen omtrent het achterhouden van haar Egyptische nationaliteit, terecht besluiten dat zij haar vrees niet aannemelijk maakt.

De Raad wijst er voorts op dat waar de verzoekende partijen nog verwijzen naar arresten van de Raad waaruit zij besluiten dat het loutere feit dat een erkend vluchteling zich in verbinding stelt met zijn nationale autoriteiten of om een bepaalde reden terugkeert naar het herkomstland niet per definitie inhoudt dat hij geen vrees meer heeft, deze arresten geen precedentswaarde kennen en verzoekende partijen evenmin aantonen dat de feiten die aanleiding hebben gegeven tot voormelde rechtspraak enigszins vergelijkbaar zijn met de feitelijkeheden die onderhavige zaak kenmerken.

3.18. Zoals voorts blijkt uit de gegeven motieven heeft de verwerende partij rekening gehouden met de overwegingen van de Raad in zijn arrest nr. 263 358 van 5 november 2021. Zo heeft de verwerende partij duidelijkheid gebracht over het feit of de informatie van de VSSE van invloed kon zijn op de actualiteitswaarde van de beslissing tot intrekking van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Zo motiveert de verwerende partij:

“In de vorige beslissingen tot beëindiging van uw verblijfsrecht en het bevel om het grondgebied te verlaten werd evenmin gemotiveerd dat u door de DVZ of de VSSE gezien zou worden als lid van het Moslimbroederschap. Er werd enkel herhaald dat u in het verleden toenadering zou hebben gezocht tot het Moslimbroederschap en dat u in het verleden instellingen en moskeeën zou hebben gefrequentieerd die aan de Moslimbroeders gelinkt worden. De elementen in de nota van de VSSE dateren echter allen van vóór uw arrestatie door de Saoedische autoriteiten in 2013 en vóór uw verzoek om internationale bescherming van 27/03/2015 en dus ook van vóór de beslissing van het CGVS tot intrekking van uw vluchtelingenstatus in toepassing van 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Bovendien stelt de DVZ vast dat u na uw arrestatie in 2013 en uw verzoek om internationale bescherming in België in 27/03/2015 herhaaldelijk contact heeft opgenomen met de Egyptische autoriteiten en dat u hierbij niet de minste problemen heeft ondervonden. We herhalen dat u op 16/12/2014 te Cairo (Egypte) een Marokkaans visum werd afgeleverd. Tevens wendde u zich te Saoedi-Arabië tot het Egyptisch consulaat om een nieuw Egyptisch paspoort aan te vragen, hetgeen u kreeg op 13/08/2016. Vervolgens kreeg u op 23/01/2017 een attest van de Egyptische ambassade in Brussel om de authenticiteit van uw vorige Egyptisch paspoort aan te tonen. Het CGVS stelde bovendien vast dat u bij de politiecontrole te Zaventem van 11/05/2016 in het bezit was van een frequent flyer-kaart van ‘Egyptair’ en dat dit document regelmatige reizen naar en een zekere band met Egypte suggereert. Derhalve toont uw persoonlijk gedrag

aan dat er bezwaarlijk kan gesteld worden dat u enige vrees dient te hebben ten aanzien van de Egyptische autoriteiten voor bovenstaande elementen uit de nota van de VSSE.

Eveneens stelt de DVZ vast dat er na de nota van 26/09/2019 door de VSSE herhaaldelijk werd meegedeeld door de VSSE dat er noch recente, noch pertinente informatie over u beschikbaar was, namelijk op 24/03/2021, 19/05/2021 en 01/02/2022. Bijgevolg beperkt de informatie over uw eventuele banden met het Moslimbroederschap zich tot de elementen van vóór uw arrestatie in 2013 en duiden uw herhaaldelijke contacten met de Egyptische autoriteiten na 2013 op de afwezigheid van enige vrees ten aanzien van die autoriteiten om die reden.

De DVZ dient dan ook vast te stellen dat uit de nota van de VSSE van 26/09/2019 geenszins kan blijken dat u op heden door de Egyptische overheden zou kunnen gepercipieerd worden als lid van de Moslimbroeders. De nota van de VSSE noopt dan ook niet tot een wijziging van de vaststellingen van het CGVS en de RVV in het kader van uw verklaarde vrees voor de Egyptische autoriteiten. Het CGVS was bij beslissing van 17/10/2018 immers van oordeel dat uw link met de Moslimbroeders dient gerelativeerd te worden en stelde onder meer het volgende: "Ten eerste moet gezegd dat de grondoorzaak van uw problemen - uw gebed met president Morsi en uw verschijning op een praatprogramma kort nadien - dateren van 2013 (zie CGVS A3, p. 4). Nergens maakte u melding van recentere aanleidingen voor problemen in Egypte. Het is allerm minst vanzelfsprekend dat gebeurtenissen van 2013 heden nog van tel zouden zijn. U liet vallen dat iemand met een baard bij aankomst in Egypte sowieso wordt gearresteerd (zie CG ES' A3, p. 6), maar dat is uiteraard niet meer dan een ongefundeerde bewering". (eigen onderlijning)

Thans - en in tegenstelling tot het beroep dat aanleiding gegeven heeft tot het vernietigingsarrest van de Raad van 5 november 2021 - bevat het administratief dossier wel degelijk de nota van de VSSE van 26 september 2019 waarin de Raad het volgende kan lezen:

"(..)

A.-Z. A.N.N. (..) is bij onze dienst gekend in het kader van de opvolging van extremisme. Aanvankelijk, in de jaren 2000, stond hij bekend als een salafistische prediker die nauwe banden onderhield met de Saoedische autoriteiten. A.-Z.(..) werkte voor het Islamitisch en Cultureel Centrum van België (ICCB), dat hem naar verschillende moskeeën in België stuurde om de salafistisch-wahhabistische doctrine te verspreiden. Zijn relatie met de Saoedische autoriteiten zou echter getroebleerd zijn geraakt omdat A.-Z. (..) werd verdacht en beschuldigd van misbruik van vrouwelijke gelovigen (volgens bepaalde geruchten zou hij zich ook hebben ingelaten met prostitutie).

A.Z. (..) trok in deze periode de aandacht van onze dienst omwille van zijn radicale en antisemitische stellingnames. In één van zijn preken vervloekte hij bijvoorbeeld de joden en bad hij dat God de joden en al hun bondgenoten – met inbegrip van de Verenigde Staten – zou vernietigen. Hij pleitte ook voor een zeer strikte islambeleving en toepassing van de sharia (inclusief lijfstraffen) en riep op tot steun aan de 'heilige oorlog' (jihad), de 'mujahideen' en de martelaren.

Nadien werkte A.-Z. samen met een andere salafistische instelling, het Centre Islamique Belge (CIB) van de radicale Sheikh A.B. (..). Samen met het CIB en A.(..) organiseerde hij bedevaartreizen naar Saoedi-Arabië. Nadat A.-Z. (..) door pelgrims werd beschuldigd van oplichting, weigerden de Saoedische autoriteiten echter om nog langer de vereiste visums te leveren aan hem en het CIB.

A.-Z. (..) zocht vervolgens toenadering tot het Moslimbroederschap en begon instellingen en moskeeën te frequenteren die gelinkt zijn aan de Moslimbroeders. Hij beweerde dat hij in Saoedi-Arabië werd gearresteerd en ruim een jaar lang werd vastgehouden, omwille van zijn sympathie voor de Moslimbroederschap.

Volgens meer recente informatie, die werd verkregen sinds zijn terugkeer naar België, zou A.-Z. (..) nog steeds radicale en antisemitische denkbeelden aanhangen."

De Raad kan de verwerende partij volgen dat de in de nota van de VSSE aangevoerde elementen geen nieuwe elementen zijn die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en de bevestiging daarvan door de Raad. Nu de Raad thans ook de nota van de VSSE in zijn geheel kan lezen, dient hij immers samen met de verwerende partij vast te stellen dat de VSSE verwijst naar elementen in de jaren 2000 aangaande de band met Saoedi-Arabië en waarover de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich ook heeft uitgesproken. Verder kan de melding van de VSSE dat eerste verzoekende partij in het verleden toenadering zocht tot de Moslimbroederschap evenmin afbreuk doen aan de vaststellingen van de commissaris-generaal van de vluchtelingen en de staatlozen dat "Ten eerste moet gezegd dat de grondoorzaak van uw problemen - uw gebed met president Morsi en uw verschijning op een praatprogramma kort nadien – dateren van 2013 (zie CGVS A3, p. 4). Nergens maakte u melding van recentere aanleidingen voor problemen in Egypte. Het is allerm minst vanzelfsprekend dat gebeurtenissen van 2013 heden nog van tel zouden zijn. U

liet vallen dat iemand met een baard bij aankomst in Egypte sowieso wordt gearresteerd (zie CGVS A3, p. 6), maar dat is uiteraard niet meer dan een ongefundeerde bewering. Ten tweede dient uw link met de Moslimbroeders te worden gerelativeerd. Het is namelijk verre van evident dat men u zou identificeren als een lid of zelfs aanhanger van de groepering. U bent namelijk hoegenaamd geen lid van de Moslimbroeders (zie CGVS N1, p. 4, zie CGV A1, p. 8) en bent er sinds uw bezoek aan Egypte van 2013 niet meer mee in aanraking gekomen (zie CGVS A3, p. 19). Daaraan kan worden toegevoegd dat het klaarblijkelijk eerder toeval was dat u die bewuste dag voorging bij het gebed waar ook president Morsi aanwezig was. Uw vrouw noemt het toeval (zie CGVS N1, p. 4) en zelf verklaart u hoe u door een verwant kort tevoren werd gevraagd voor te gaan toen bleek dat de president die dag ook in die moskee zou gaan bidden (zie CGVS A1, p. 4). Er is met andere woorden geen sprake van dat u of de president bewust stappen zouden hebben gezet om elkaar te ontmoeten, dat dit lang voordien was gepland of dat jullie er een punt van maakten samen gezien te worden en met elkaar geassocieerd te worden.” (eigen onderlijning)

Het loutere feit immers dat eerste verzoekende partij in het verleden toenadering heeft gezocht tot de Moslimbroederschap waarvan zij verklaarde dat zij omwille van haar sympathie daarvoor in Saoedi-Arabië werd vastgehouden zijn inderdaad elementen die zich hebben voorgedaan voor de intrekkingsbeslissing nu de vasthouding in Saoedi-Arabië blijkens haar asielrelaas gesitueerd werd in 2013 en houdt geenszins in dat de Egyptische autoriteiten eerste verzoekende partij zouden identificeren als lid of aanhanger daarvan. Zoals duidelijk blijkt heeft eerste verzoekende partij het feit dat zij door de Egyptische autoriteiten gepercipieerd zou worden als aanhanger van de Moslimbroederschap gelinkt aan gebeurtenissen in Egypte, waarvan de commissaris-generaal geoordeeld heeft dat deze gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan in 2013 thans niet meer van tel zijn. De bevinding van de commissaris-generaal voorts dat het verre van evident is dat de Egyptische autoriteiten haar zouden identificeren als lid of aanhanger van de Moslimbroeders is verder van toepassing op het feit dat eerste verzoekende partij in het verleden toenadering gezocht heeft tot het Moslimbroederschap. De Raad verwijst dienaangaande naar de vaststellingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over de verklaringen van eerste verzoekende partij inzake het feit dat zij door de Egyptische en Saoedi-Arabische autoriteiten geviseerd werd omwille van haar band met de Moslimbroeders, dit samen met de vaststelling dat eerste verzoekende partij ook hoegenaamd geen lid is van de Moslimbroeders en zij er sinds haar bezoek aan Egypte in 2013 ook niet meer mee in aanraking is geweest, hetgeen eerste verzoekende partij ook geenszins betwist. Het is aldus duidelijk dat de elementen waarvan sprake in de nota van de VSSE een periode betreffen die voorafgaat aan de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en waarover de commissaris-generaal zich heeft uitgesproken, minstens geen elementen zijn die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Daarenboven heeft de verwerende partij - zoals ook gesteld in de eerste bestreden beslissing - nogmaals contact opgenomen met de VSSE met de vraag of er meer informatie gekend is over eerste verzoekende partij (en bij uitbreiding het gezin) bij de VSSE. Op 24 maart 2021 heeft de VSSE gereageerd geen aanvullende pertinente informatie te kunnen delen sinds de nota. Ook op 19 mei 2021 heeft de VSSE gereageerd stellende niet te beschikken over nieuwe pertinente aanvullende inlichtingen sinds de nota. Nogmaals op 1 februari 2022 heeft de VSSE gereageerd niet over recente of pertinente inlichtingen te beschikken.

Het loutere feit dat de nota van de VSSE dateert van na de intrekkingsbeslissing doet aan voorgaande vaststellingen geen afbreuk. Nu in de nota van de VSSE immers geen melding wordt gemaakt van elementen die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, kan eerste verzoekende partij niet meer dienstig verwijzen naar de nota van de VSSE om te stellen dat zij door de Egyptische autoriteiten gepercipieerd wordt als aanhanger van de moslimbroeders.

Ook het gegeven dat de verwerende partij erop wijst dat blijkens de nota van de VSSE eerste verzoekende partij er radicale en antisemitische stellingnames op na houdt geenszins betekent dat de verwerende partij zou voorhouden dat eerste verzoekende partij toch als aanhanger van de Moslimbroeders door de Egyptische autoriteiten zou gepercipieerd worden of nog, dat dit kan afgeleid worden uit de nota van de VSSE. De verwerende partij wijst enkel op dit gegeven om duidelijk te maken dat dergelijke stellingnames geenszins getuigen van integratie in de Belgische samenleving. Verzoekende partijen kunnen dan ook geenszins overtuigen met hun betoog als zou de verwerende partij daarmee aangegeven hebben dat eerste verzoekende partij wel degelijk door de Egyptische autoriteiten geviseerd zou worden of dat er een contradictie zit in de bestreden beslissing dienaangaande. De verdere speculaties van verzoekende partijen over het feit dat de Egyptische autoriteiten eerste verzoekende partij mogelijks toch zouden

viseren laten geenszins toe afbreuk te doen aan de bevindingen van de verwerende partij noch deze als kennelijk onredelijk te bestempelen.

3.19. Ook aangaande het contact tussen Dienst Vreemdelingenzaken en de Egyptische consul heeft de verwerende partij thans gemotiveerd. Zo stelt de verwerende partij vast dat het louter betonen van interesse in een persoon geenszins aantoonde dat er sprake zou zijn van een mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM bij terugkeer naar Egypte. De verwerende partij vervolgt: *“Bovendien stelt de DVZ vast dat uit het administratief dossier blijkt dat deze interesse van de Egyptische autoriteiten eerder van beperkte aard is. In het verzoekschrift van 18/06/2021 stelt uw advocaat immers het volgende vast in verband met de identificatieprocedure van u en uw familieleden via de Egyptische autoriteiten: “Dat er letterlijk werd gesteld in deze nota dat ‘ruim 1 jaar na de opstart van de identificatie ondanks herhaaldelijke pogingen geen antwoord ontvangen werd van de Egyptische autoriteiten en er blijkt een gebrek aan medewerking;”. De DVZ dient dan ook vast te stellen dat hieruit duidelijk blijkt dat de Egyptische autoriteiten een gebrek aan medewerking vertonen in het kader van de identificatie van u en uw familieleden. Indien de Egyptische autoriteiten daadwerkelijk geïnteresseerd zouden zijn in uw profiel en u wensen te vervolgen voor uw eventueel gepercipieerde banden met het Moslimbroederschap, kan er minimaal een actievare houding van de Egyptische autoriteiten verwacht worden. De loutere vaststelling dat er interesse in uw persoon zou bestaan bij een in België verblijvende Egyptische consul is dan ook geenszins voldoende om van enig gevaar tot vervolging te getuigen.*

Bovendien heeft u in het kader van het hoorrecht een attest van de Egyptische ambassade in Brussel neergelegd. Dit attest kreeg u om de authenticiteit van uw vorige Egyptisch paspoort aan te tonen en werd op 23/01/2017 te Brussel afgeleverd en ondertekend door de Egyptische consul. De DVZ dient dan ook vast te stellen dat u zelf contact heeft opgenomen met de Egyptische consul en dat u dan ook bezwaarlijk kan stellen dat u door zijn “interesse” het voorwerp zou zijn van enige vervolging door de Egyptische autoriteiten.” (eigen onderlijning)

De Raad acht het geenszins kennelijk onredelijk van de verwerende partij te oordelen dat de interesse van de consul niet vermogt aan te tonen dat eerste verzoekende partij bij terugkeer moet vrezen voor een schending van artikel 3 van het EVRM nu, indien de Egyptische autoriteiten werkelijk geïnteresseerd zouden zijn in haar profiel en haar zouden willen vervolgen, aangenomen kan worden dat zij een actievare houding zouden aannemen en ten volle medewerking zouden geven aan de identificatie van eerste verzoekende partij met het oog op terugkeer naar Egypte. Verzoekende partijen kunnen gelet op voorgaande dan ook niet gevolgd worden in hun betoog dat het gebrek aan medewerking aan de identificatie niet ingegeven is door het feit dat zij in de negatieve aandacht is gekomen. Immers hebben de Egyptische autoriteiten geen verdere vragen gesteld omtrent het profiel van eerste verzoekende partij. Zo zij eerste verzoekende partij werkelijk willen vervolgen, dan is het net in het belang van de Egyptische autoriteiten om zich verder te informeren over eerste verzoekende partij en ervoor te zorgen dat deze wel degelijk naar Egypte kan terugkeren door mee te werken aan de identificatieprocedure.

Waar verzoekende partijen betogen dat de directeur van de ONG MENA Rights Group ook van mening is dat de interesse van de consul verdacht is, laten zij na de concrete motieven in de bestreden beslissing waar gesteld wordt: *“In de brief van 16/07/2021 wordt in eerste instantie eveneens ingegaan op de algemene situatie in Egypte. Daarnaast wordt in de brief van 16/07/2021 ook ingegaan op uw persoonlijk profiel. De brief beperkt zich hierbij echter opnieuw tot de problemen waarvoor u in Saoedi-Arabië werd gearresteerd en uw eventuele gepercipieerde banden met de Moslimbroeders. Als actueel element verwijst de brief enkel naar het contact tussen DVZ en de Egyptische consul. Dienaangaande wijst de DVZ erop dat hierboven reeds werd aangetoond dat de “interesse” van de Egyptische consul duidelijk van beperkte aard is en dat dit geenszins zou kunnen aantonen dat u door de Egyptische autoriteiten zou vervolgd worden. Daarnaast wenst de DVZ op het gesolliciteerde karakter van deze brief te wijzen. In de brief wordt immers vermeld dat deze is opgesteld op uw verzoek. Uit de brief blijkt dan ook duidelijk dat de auteur zich hiervoor hoofdzakelijk op uw verklaringen heeft gebaseerd: namelijk dat u een vrees ten aanzien van de Egyptische autoriteiten zou hebben omwille van uw arrestatie door de Saoedische autoriteiten in 2013 en het mailverkeer met de Egyptische consul. De brief komt hierbij dan ook niet verder dan in algemene verwoordingen de conclusies van het CGVS en de RVV tegenspreken. Er wordt slechts in voorwaardelijke wijs gesteld dat u een risicoprofiel zou vormen door de “interesse” van de Egyptische consul in België. De DVZ dient dan ook vast te stellen dat in deze brief geenszins bewezen worden aangebracht die kunnen aantonen dat u door de Egyptische autoriteiten op heden vervolgd zou worden.”* op concrete wijze te weerleggen. De loutere verwijzing naar de brief van de directeur van ONG MENA Rights Group doet geen afbreuk aan de pertinente vaststellingen van de verwerende partij dat de brief een gesolliciteerd karakter heeft nu de brief is opgesteld op verzoek van eerste verzoekende partij en hoofdzakelijk gebaseerd is op de verklaringen van eerste verzoekende partij alsook dat het feit dat eerste

verzoekende partij een risicoprofiel zou hebben in de voorwaardelijke wijs wordt gesteld en er geen bewijzen worden aangebracht dat eerste verzoekende partij werkelijk vervolging dient te vrezen in Egypte. Het betoog dat het gaat om een getuigenis van een in de regio gespecialiseerde instelling die op basis van expertise bevestigt dat eerste verzoekende partij wel degelijk risico loopt, kan, gelet op de vaststellingen door de verwerende partij, niet overtuigen. De Raad benadrukt daarbij nogmaals dat de motieven van de bestreden beslissing als geheel moeten gelezen worden en dat de bevindingen van de verwerende partij aangaande de interesse van de consul meerdere vaststellingen betreft die toelaten op niet kennelijk onredelijke wijze te oordelen dat deze interesse geen risico op een schending van artikel 3 van het EVRM in hoofde van eerste verzoekende partij aantoon. Verzoekende partijen kunnen geenszins gevolgd worden als zou de verwerende partij nog contact hebben moeten opnemen met de desbetreffende NGO.

3.20. Ook waar de verzoekende partijen nog verwijzen naar het feit dat de Dienst Vreemdelingenzaken in een emailbericht van 24 juni 2019 naar de dienst OCAD gerefereerd heeft aan het feit dat eerste verzoekende partij op (ongedateerde) foto's staat met president Erdogan die volgens verzoekende partijen gekend is voor zijn banden met het Moslimbroederschap, tonen zij daarmee geenszins aan dat dit een - relevant - element betreft dat zich heeft voorgedaan na de intrekkingsbeslissing van de commissaris-generaal en/of dat een ander licht kan werpen op de beoordeling dat verzoekende partij geen vrees voor vervolging ten aanzien van de Egyptische autoriteiten heeft aangetoond.

3.21. Verzoekende partijen verwijzen voorts naar het schrijven van de advocaat B.A. en een document van een Egyptische procureur-generaal waaruit moet blijken dat eerste verzoekende partij door de procureur-generaal van de republiek van Egypte op een lijst werd gezet om onderschept te worden wegens een link met het Moslimbroederschap. Dienaangaande stelt de verwerende partij in de eerste plaats in de eerste bestreden beslissing vast dat eerste verzoekende partij deze documenten niet heeft voorgelegd in het kader van de heroverweging van haar vluchtelingenstatuut noch in het kader van de heroverweging van haar verblijfsrecht. Verzoekende partijen betogen deze documenten pas verkregen te hebben in september 2019 doch dit doet geen afbreuk aan de vaststelling dat zij deze documenten alleszins niet bij het initieel heroverwegen van het verblijfsrecht in 2021 hebben voorgelegd. Deze vaststelling is een pertinent gegeven in de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door eerste verzoekende partij geuite vrees ten aanzien van Egypte. Immers, mocht eerste verzoekende partij werkelijk een vrees koesteren in de zin van artikel 3 van het EVRM, dan kan redelijkerwijze van haar verwacht worden dat zij deze stukken – waarvan zij blijkens haar verklaringen al sinds september 2019 in het bezit was – al in 2021 had neergelegd bij het bestuur. Zij betwist echter niet dat zij dit niet gedaan heeft. Haar subjectieve overtuiging dat dit haar geloofwaardigheid niet aantast, kan geenszins volstaan om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

Daarenboven heeft de verwerende partij ook gewezen op het feit dat het gaat om foto's van vertaalde kopieën waarvan de echtheid niet kan achterhaald worden en dus geenszins het bewijs vormen dat er op 25 november 2015 effectief een dergelijke brief in opdracht van een Egyptische procureur-generaal werd opgesteld. De Raad acht het geenszins kennelijk onredelijk dat de verwerende partij in casu, mede gelet op de hoger gestelde vaststelling dat zij deze documenten eerder had kunnen voorleggen maar dit niet gedaan heeft, geen waarde hecht aan de voorgelegde kopies. Immers zijn dergelijke documenten gemakkelijk via knip- en plakwerk te manipuleren. Het loutere feit dat de vermelding "*Autorité Palestinienne*" op het document van de procureur-generaal een vertaalfout zou zijn van de vertaler (zie stuk 7 gehecht aan het verzoekschrift) alsook het betoog van verzoekende partijen dat de vaststelling inzake de vreemde formulering niet kan volstaan doet geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen met betrekking tot de voorgelegde documenten die volstaan om deze documenten bewijswaarde te onzeggen. In tegenstelling tot wat verzoekende partijen voorhouden, diende de verwerende partij, gelet op de afdoende motivering om bewijswaarde aan deze documenten te onzeggen, geen verder onderzoek te verrichten naar de inhoud van deze documenten.

Haar verwijzing naar rechtspraak van de Raad waar gesteld wordt dat kopieën wel bewijswaarde kunnen hebben is niet dienstig nu zij geenszins aantoon dat de feiten die tot deze rechtspraak aanleiding hebben gegeven ook maar enigszins vergelijkbaar zijn met de in casu voorliggende feitelijkeheden, nog daargelaten de vaststelling dat er in een continentale rechtstraditie geen precedentswaarde kleeft aan deze rechtspraak.

3.22. Voorts – en in tegenstelling tot wat verzoekende partijen voorhouden – verwijst de verwerende partij niet louter naar de intrekkingsbeslissing van het CGVS en het navolgend arrest van de Raad om te oordelen dat eerste verzoekende partij geen vrees in de zin van artikel 3 van het EVRM aannemelijk heeft

gemaakt. Integendeel, zij neemt alle door de eerste verzoekende partij voorgelegde elementen in dat kader in ogenschouw en motiveert op uitvoerige wijze waarom deze elementen geen andere beoordeling dan die gemaakt door het CGVS en bevestigd door de Raad verantwoorden. Verzoekende partijen maken gelet op voorgaande geenszins aannemelijk dat de verwerende partij zich niet uitgesproken heeft over de meest actuele elementen inzake de aangehaalde vrees.

3.23. Waar verzoekende partijen aan de hand van een artikel van Amnesty International en een rapport van Human Rights Watch op wijzen dat mensen die gepercipieerd worden als aanhangers van de moslimbroederschap in Egypte een risico lopen op vervolging en onrechtmatige opsluiting en dat er geen eerlijke procesvoering is, herhaalt de Raad dat eerste verzoekende partij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij door de Egyptische autoriteiten als dusdanig gepercipieerd wordt. Zij heeft de desbetreffende motieven niet weten te weerleggen. Zij heeft niet aangetoond dat deze motieven door enige kennelijke onredelijkheid of verkeerde voorstelling van de feiten zijn aangetast. De Raad kan de verwerende partij dan ook volgen waar deze stelt: *“Wat het artikel van Human Rights Watch “Egypt-events of 2020” dd. 29/03/2020 betreft, merken we op dat hierin louter de algemene situatie in Egypte beschreven wordt, onder andere de omstandigheden in de gevangenissen en de Egyptische justitie. De DVZ dient echter vast te stellen dat nergens uit dit artikel kan blijken dat u thans het voorwerp zou kunnen zijn van enige vervolging in Egypte. Evenmin kan uit het artikel “Amnesty International slams Egypt muslim brotherhood death sentences in Ess shameful” dd. 15/06/2021 en de mail van Amnesty International betreffende de risico’s op vervolging in Egypte van sympathisanten en leden van de Moslimbroeders blijken dat u vervolging dient te vrezen in Egypte. Beide documenten beperken zich immers tot algemene stellingen in verband met de vervolging van Moslimbroeders in Egypte. Het is echter onmogelijk om uit deze twee documenten vast te stellen dat u het voorwerp zou zijn van enige vervolging in Egypte. We herhalen immers dat de RVV op 26/03/2019 bij arrest nr. 218 909 (rolnummer 226 550) het volgende heeft gesteld: ‘7/7 de bestreden beslissingen wordt immers op pertinente, uitgebreide en terechte wijze gemotiveerd dat (i) niet kan worden aangenomen dat de grondoorzaak van de problemen van eerste verzoeker, die dateert van 2013, heden nog steeds actueel zou zijn; (ii) er geen elementen voorhanden zijn die de beweerde identificatie als lid of aanhanger van de Moslimbroeders van eerste verzoeker onomstotelijk aantonen; (iii) de vrees van eerste verzoeker voor vervolging ten aanzien van de Egyptische autoriteiten wordt ondermijnd door de vele contacten die hij sinds 2013 met deze autoriteiten heeft gehad; (RW 226 550, pagina 14).” Bovenstaande documenten nopen dan ook niet tot een wijziging van het advies van het CGVS en de RVV, die van oordeel zijn dat u in Egypte niet als een moslimbroeder gepercipieerd wordt.”*

3.24. Verzoekende partijen tonen met hun betoog niet aan dat eerste verzoekende partij in Egypte het risico loopt op vervolging, op onrechtmatige opsluiting of op een oneerlijke procesvoering. De Raad benadrukt dienaangaande nogmaals dat de motieven in hun geheel moeten gelezen worden en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het geheel van de motieven laat toe op niet kennelijk onredelijke wijze te besluiten dat de eerste verzoekende partij een vrees ten aanzien van de Egyptische autoriteiten niet aannemelijk heeft gemaakt. Een schending van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond.

3.25. De middelen zijn, in de mate dat ze ontvankelijk zijn, ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien oktober tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

De griffier,

griffier.

De voorzitter,

M. DENYS

S. DE MUYLDER